

(דף סה ע"א) פֶּל שְׂאֵר מְאִירי דְּדִינִין דְּלֵא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה בְּהוּא דִּינָא דְאַתְמָסֵר לֹון. וְכֵלֵא בְּזִמְנָא
חָדָא. תָּא חֲזִי, כֵּלֵא אֲתַעְבִּיד בְּרֹא דְמַהִימְנוּתָא לְאַסְתַּפְקָא דָּא בְּדָא, וְלֵאסְתַּלְקָא לְעִילָא מֵאֵן
דְּאַעְטְרִיךְ עַד אֵין סוּף.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲרִימַת יְדָאי בְּעִלּוֹתִין לְעִילָא, דְּכַד רְעוּתָא עֲלָאָה לְעִילָא לְעִילָא קִימָא עַל
הוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא אֲתַפְס כָּל לְעִלְמִין רִישָׁא דְסִתִּים יִתִיר לְעִילָא. וְהוּא רִישָׁא
אַפִּיק מָא דְאַפִּיק וְלֵא יְדִיעַ וְנִהִיר מָא דְנִהִיר כֵּלֵא בְּסִתִּים.

רְעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה לְמַרְדָּף אֲבִתְרִיהּ וְלֵא תְנַהֲרָא מִנִּיהּ. חַד פְּרִיסוּ אֲתַפְרִיס. וּמַגֵּוּ הוּא פְּרִיסָא
בְּרִדְפּוּ דִּיהִיא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה מְטִי וְלֵא מְטִי עַד הוּא פְּרִיסָא נְהִיר מַה דְנִהִיר. וְכַדִּין (ס"א הוּא)
אִיהוּ מַחְשְׁבָה עֲלָאָה נְהִיר בְּנִהִירוֹ (בְּסִתִּים) סִתִּים דְלֵא יְדִיעַ וְהוּא מַחְשְׁבָה לֵא יְדַע. כְּדִין בְּטַש
הֵאי נְהִירוֹ דְמַחְשְׁבָה דְלֵא אֲתִידַע בְּנִהִירוֹ דְפְרִסָא דְקִימָא דְנִהִיר מִמַּה דְלֵא יְדִיעַ וְלֵא אֲתִידַע
וְלֵא אֲתַגְלִיָּא. וְכַדִּין (נ"א הֵאי) דָּא נְהִירוֹ דְמַחְשְׁבָה דְלֵא אֲתִידַע בְּטַש בְּנִהִירוֹ דְפְרִיסָא וְנִהִיר
כְּחָדָא וְאַתְעִבִידוּ תַשַּׁע הִיכְלִין.

וְהִיכְלִין לָאו אֲנִין נְהוּרִין וְלָאו אֲנִין רוּחִין וְלָאו אֲנִין נְשָׁמִתִּין. וְלֵא אִית (אִיהוּ) מֵאֵן דְקִימָא כְּהוּ.
רְעוּתָא דְכָל תַשַּׁע נְהוּרִין דְקִימִי בְּלָהוּ בְּמַחְשְׁבָה דְאִיהוּ חַד מִנִּיהוּ בְּחוּשְׁבָנָא בְּלָהוּ לְמַרְדָּף
בְּתַרְיִיהוּ בְשַׁעֲתָא דְקִימִי בְּמַחְשְׁבָה וְלֵא מִתְדַבְּקוּן וְלֵא אֲתִידַעוּ. וְאַלִּין לֵא קִימִי לֵא בְרְעוּתָא
וְלֵא בְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה (נ"א עֲלִיָּין). תַפְסִין בַּה וְלֵא תַפְסִין. בְּאַלִּין קִימִי כָל רְזִי דְמַהִימְנוּתָא וְכָל אֲנִין
נְהוּרִין מְרֹא דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה (דְלִתְמָא ד"א וְלִתְמָא) בְּלָהוּ אֲקָרוּן אֵין סוּף. עַד הָכָא מְטוּ נְהוּרִין וְלֵא
מְטוּן וְלֵא אֲתִידַעוּ. לָאו הָכָא רְעוּתָא וְלֵא מַחְשְׁבָה.

(כְּדִין ד"א כַה) נְהִיר מַחְשְׁבָה וְלֵא אֲתִידַע (יְדִיעַ) מִמַּאֵן דְנִהִיר. כְּדִין אֲתַלְבֵּשׁ וְאַסְתִּים גֵּוּ בִינָה וְנִהִיר
לְמֵאֵן דְנִהִיר וְאַעִיל דָּא בְּדָא עַד דְאַתְפְּלִילוּ בְּלָהוּ כְּחָדָא. וְכַרְזָא דְקַרְבְּנָא כַד סְלִיק כֵּלֵא אֲתַקְשֵׁר
דָּא בְּדָא וְנִהִיר דָּא בְּדָא. כְּדִין קִימִי בְּלָהוּ בְּסִלְקוּ וּמַחְשְׁבָה אֲתַעְטֵר בְּאֵין סוּף. הוּא נְהִירוֹ
דְאַתְנִהִיר מִנִּיהּ מַחְשְׁבָה עֲלָאָה דְלֵא אֲתִידַע בַּה כָּל אֲקָרִי אֵין סוּף. וּמִנִּיהּ אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא
וְנִהִיר לְמֵאֵן דְנִהִיר וְעַל דָּא כֵּלֵא קָאִים. זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן דְעַדִּיקָא בְּעִלְמָא דִין וְכַעֲלָמָא דְאַתִּי.

תָּא חֲזִי, הֵאי קִין כָּל בְּשָׂר, כְּמַה דְקַשׁוּרָא אֲשַׁתְּכַח לְעִילָא בְּחַדוּ, אוּף הָכִי נְמִי לְתַתָּא בְּחַדוּתָא.
וְרְעוּתָא לְאַסְתַּפְקָא כֵּלֵא לְעִילָא וְתַתָּא. וְאַימָא קִימָא עֲלִיָּיהוּ דִישְׂרָאֵל בְּדָקָא יָאוּת.

תָּא חֲזִי, בְּכָל רִישֵׁי יְרַחָא וְיְרַחָא כַד סִיחְרָא מִתְחַדְּשָׁא יְהִיבִין לִיהּ לְהֵאי קִין כָּל בְּשָׂר חוּלְקָא
חָדָא יִתִיר עַל קְרַבְנִין לְאַתְעַסְקָא בִיהּ וְיִשְׁתַּמֵּשׁ בְּחוּלְקִיהּ. וְיִהֵא סְטָרָא דִישְׂרָאֵל בְּלַחֲדִיָּהוּ. בְּגִין
דִּיתַאֲחַדוּן בְּמַלְכִיָּהוּן, וְדָא אִיהוּ שְׁעִיר. בְּגִין דְאִיהוּ בְּחוּלְקָא דְעֵשׂוּ דְכַתִּיב בִּיהּ שְׁעִיר (כְּרַאשִׁית כַד)
הֵן עֵשׂוּ אַחִי אִישׁ שְׁעִיר. וְעַל דָּא אִיהוּ אֲשַׁתְּמַשׁ בְּחוּלְקִיהּ. וְיִשְׂרָאֵל אֲנִין מִשְׁתַּמְשִׁין בְּחוּלְקִיהוּן.
וּבְגִין כְּדָּ פְתִיב, (תְּהִלִּים קְלָה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

תָּא חֲזִי, תָּא חֲזִי קִין כָּל בְּשָׂר, כָּל רְעוּתֵיהּ לָאוּ אִיהוּ אֱלָא בְּבִשְׂרָא תְדִיר וּבְגִין כְּדָ תְקוּנָא דְבִשְׂרָא תְדִיר לְגַבִּיהּ וְעַל דָּא אֶקְרִי קִין כָּל בְּשָׂר. וְכֵד אִיהוּ שְׁלִיט, שְׁלִיט עַל גּוֹפָא וְלֹא עַל נִשְׁמָתָא. נִשְׁמָתָא סְלֵקָא לְאַתְרָא וּבִשְׂרָא אֲתִיְהִיב לְאַתְרָא דָּא. כְּגוּנָא דָּא בְּקַרְבָּנָא דְרְעוּתָא סְלֵקָא לְאַתְרָא חָד, וּבִשְׂרָא לְאַתְרָא חָד.

וּבַר נָשׁ דְּאִיהוּ זַפְּאָה אִיהוּ קַרְבָּנָא מִמֶּשׁ לְכַפָּרָה. וְאַחֲרָא דְלָאוּ אִיהוּ זַפְּאָה, לָאוּ אִיהוּ קַרְבָּנָא בְּגִין דְּבִיהּ מוּמָא דְכְּתִיב, (ויקרא כב) כִּי לֹא לְרִצּוֹן וְגו'. וְעַל דָּא צְדִיקָא פְּפָרָה אֲנִין דְּעַלְמָא וְקַרְבָּנָא אֲנִין בְּעַלְמָא (עד כאן):

תָּא חֲזִי, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קִין כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנַי. לְמִיטַל רִשׁוֹ לְאַחֲשָׁכָא אֲפִיְהוּ (ד' טו ע"ב) דְּבַנְי עַלְמָא. וּבְגִינֵי כְּדָ הֲנֵנִי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ. (ועל דא עשה לה תבת עצי גופר בגין לאשתתבא בה ולא יכיל לשלמא עלה. רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארסא אמר חד) כְּתִיב וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּהוּ ה'.

השלמה מההשמטות (סימן יא)

צָוָה ה'. אָמַר רַבִּי יוֹסִי זַפְּאִין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּאֲתִיְהִיב לְהוֹן אוֹרִיתָא קַדִּישָׁא וְאִינּוֹן מִשְׁתַּדְּלֵי בַּהּ יִמְכָּא וְלִילֵי. תָּא חֲזִי דְהָא מִשְׁמַע דְּאִלוּלֵי דְאַשְׁתַּפַּח נֹחַ עִם תִּיבּוֹתָא בְּאַתְתַּפְּרוּתָא כְּחֵדָא לָא אֲשַׁתְּזִיב (ובגין כד) אֲסֵתִים מִן עֵינָא בְּגוֹ תִיבּוֹתָא. קָמוּ וְאִזְלוּ. אָמַר הַהוּא יוֹדָא כְּתִיב עֲשֵׂה לָהּ תִיבַת עֲצֵי גּוֹפֶר, לָהּ לְגַרְמָדָּ בְּגִין לְאַתְתַּכְרָא בְּהַדְּהָ וְלֹאֲשַׁתְּזַבָּא בַּהּ מָה כְּתִיב וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּהוּ וְגו'. (עד כאן מההשמטות)

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְגו'. וְכִי אֲמַאי אֲתָא חוּשְׁבָנָא דָּא לְמַמְנֵי. אֱלָא אִילוּ לָא הָוָה נֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לָא יִיעוּל לְתִיבּוֹתָא וְלֹא יִתְחַבֵּר בְּהַדְּהָ. כִּינּוֹן דְּאַשְׁתַּלִּים בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כְּדִין אֲתַחַבֵּר בְּהַדְּהָ.

וְעַל דָּא מִן יוֹמָא דְאַשְׁתַּלִּים חוּבִייהוּ דְבַנְי עַלְמָא אוֹרִיךְ לֹון קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד דְּאַשְׁתַּלִּים נֹחַ בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְאַשְׁתַּלִּים דְּרַגְיָה פְּדָקָא יָאוּת וְהוּא צְדִיק שְׁלִים. וּכְדִין עָאֵל לְתִיבּוֹתָא. וְכֵלָא כְּגוּנָא דְלַעִילָא:

וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה כְּמָה דְאַמְרֵן. וּבְגִינֵי כְּדָ לָא אֲתַמְרֵן כְּבִן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. (ד"א ל"ג לקביל שית סטרין דעלמא). תּוֹ פֶּתַח וְאָמַר וְאִנִּי הֲנֵנִי מִבִּיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם. מָאִי טַעְמָא הֲנֵנִי כִּינּוֹן דְּאָמַר וְאִנִּי. אֱלָא אִנִּי אֲנָכִי (נ"א הַנְּנִי) פְּלָא מְלָה חֵדָא הִיא.

תָּא חֲזִי, כְּכָל אֲתֵר אֲנִי אֲתַעֲבִיד גּוֹפָא לְנִשְׁמָתָא וְדָאִי דְמִקְבְּלָא מִמֶּה דְלַעִילָא. וּבְגִין כְּדָ אֲתַרְמִין בְּאֵת קַיִמָא דְכְּתִיב אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ. אֲנִי דְקַיִמָא בְּאַתְגַּלְיָא מְזוּמְנַת לְמַנְדַּע. אֲנִי כְרַסְיָא לְמַה דְלַעִילָא. אֲנִי דְעַבִּידְנָא נּוֹקְמִין לְדְרִי דְרִין. וְאֲנִי כְלִיל דְכַר וְנוֹקְבָא כְּחֵדָא. לְבַתָּר אֲתַרְשִׁים בְּלַחֲדוּדֵי דְאִזְדְּמִן לְמַעֲבַד דִּינָא. הֲנֵנִי מִבִּיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם.

בהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

כִּינּוּן דְאָמַר מִבֵּיא אֶת הַמַּבּוּל לָא יִדְעָנָא דְאִיהוּ מִיָּם. אֲלֵא אֶת הַמַּבּוּל לְאַסְגָּאָה מִלְּאֵי תַמְוֹת,
דְאֵרְפֵי עַל גַּב דְמֵיָא הוּוּ. מַחְבְּלָא (לְחַבְלָא בְהוּן) (ד"א הוּוּ) אֲזִיל בְּעַלְמָא לְשִׁיעָאָה בְּאֵנּוּן מִיָּן. אֲנִי יָי,
הָכִי תַנְיִנּוּ נְאֻמָּן אֲנָא לְשִׁלְמָא אַגְר טַב לְעִדִיקָא וְלֵאֲתַפְרַע מִרְשִׁיעָא. וּבְגִין כֶּה אַבְטַח לֹוֹן קָרָא
לְעִדִיקָא בְּאֲנִי לְשִׁלְמָא אַגְר טַב דְלֵהוּן לְעַלְמָא דְאֲתִי. וְאֲנִי לְרְשִׁיעָא לְאֲתַפְרַע מִנְיָהוּ לְעַלְמָא
דְאֲתִי בְּאֲנִי.

לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר. כְּמָה דְאֻקִּימָנָא דְדָא הוּוּ מַחְבְּלָא דְעַלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שְׁמוֹת י"ב) וְלֹא יִתֵּן
הַמִּשְׁחִית לְבֵא אֶל בְּתִיכֶם לְנִגּוֹף. וְדָא הוּוּ לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר מִסְטָרָא דְקִין כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי. דְהָא
כִּינּוּן דְמֵטָא וְמָנָא דְאֻרִיךְ לֹוֹן קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ (ד"א ל"ג וְאֻרִיךְ לֹוֹן) עַד דְאֲשִׁלִּים נֹחַ לְשֵׁשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה כְּדִין לְשַׁחַת כָּל בְּשָׂר. אָמַר הָכִי אֲוִלְפִנָא מִשְׁמִיָּה דְרַבִּי יִצְחָק (ס"א בְּרַבִּי יוֹסִי מְחוּזָא) דְאָמַר לֹוֹן
(ג"א הָאִי דְאָמַרִי לְכּוֹן).

פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה לח) אֲמַרְתִּי לֹא אֲרָאָה יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים לֹא אֶבִּיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חֲדָל.
אֲמַרְתִּי לֹא אֲרָאָה יְהוָה, כְּמָה אֲטִימִין אֵנּוּן בְּנֵי נְשָׂא דְלֹא יִדְעִין וְלֹא מְשַׁנְיָהוּן בְּמִלֵּי דְאֻרִיכָא, אֲלֵא
מִסְתַּכְּלֵי בְּמִלּוּי דְעַלְמָא וְאֲתַנְשִׁי מִנְיָהוּ רֹוּחָא דְחַכְמָתָא.

דְּכַד בַּר נֶשֶׁ אֲסַתְלַק מִהָאִי עַלְמָא וְיַהִיב חוֹשְׁבָנָא לְמֵאֲרִיָּה מִכָּל מַה דְעַבַד בְּהָאִי עַלְמָא בְּעוֹד
דְאִיהוּ קָאִים רֹוּחָא וְגוֹפָא כְּתִדָא וְחַמִּי מַה דְחַמִּי, עַד דְאֲזִיל לְחַהוּוּא עַלְמָא וּפְגַע לִיָּה לְאָדָם
הָרֵאשׁוֹן יְתִיב לְתַרְעָא דְגֻנְתָא דְעַדָן לְמַחְמֵי כָּל אֵנּוּן דְנִטְרוּ פְקוּדֵי דְמֵאֲרִיָּהוּן וְחַדִּי בְּהוּ.

וּכְמָה עִדִיקָא סַחְרָנִיָּה דְאָדָם. אֵנּוּן דְאֲתַמְנְעוּ מֵאֲרָחָא דְגִיָּהֲנָם וְסִטוּ לְגַבֵּי אֲרָחָא דְגִין עַדָן. וְאֲלִין
אֲקָרוּן יוֹשְׁבֵי חֲדָל. וְלֹא כְּתִיב יוֹשְׁבֵי חֲלָה. בְּגִין דְלֹא הוּוּ כְּמוֹ חוּלְדָה דְנִרְרָא וּמִנְחָא וְלֹא יִדְעָא
לְמֵאֵן שְׂבָקָא. אֲלֵא יוֹשְׁבֵי חֲדָל. כְּמָה דְאֲתִי אָמַר, (ישעיה ב) חֲדָלוּ לְכֶם מִן הָאָדָם וּגו' (אֲלֵא יוֹשְׁבֵי חֲדָל)
דְאֲתַמְנְעוּ לֹוֹן מֵאֲרָחָא דְגִיָּהֲנָם. וְאֲתַקִּיפוּ בְּהוּ לְאֲעֵלָא לְהוּ בְּגֻנְתָא דְעַדָן.

דְּכַר אַחַר יוֹשְׁבֵי חֲדָל אֵנּוּן מְרִיָּהוּן דְתַשׁוּבָה דְמִנְעוּ גְרַמְיָהוּ מֵאֵנּוּן חוּבִין דְחִיבֵיָּא. וּבְגִין דְאָדָם
הָרֵאשׁוֹן תַּב בְּתִיבְתָא קָמִי מֵאֲרִיָּה. יְתִיב (ג"א ע"ג) עַל אֵנּוּן דְאֲתַמְנְעוּ מִחוּבִיָּהוּן וְאֵנּוּן בְּנֵי חֲדָל.
כְּמָה דְאֲתִי אָמַר, (תהלים לט) אֲדַעָה מַה חֲדָל אָנִי. וּבְגִין כֶּה אִיְהוּ יְתִיב לְתַרְעָא דְגֻנְתָא דְעַדָן וְחַדִּי
בְּהוּ בְּעִדִיקָא דְאֲתִין בְּהוּוּ אֲוִרְחָא דְגֻנְתָא דְעַדָן.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב אֲמַרְתִּי לֹא אֲרָאָה יְהוָה. וְכִי מֵאֵן יְכִיל לְמַחְמֵי יְהוָה. אֲלֵא סוּפָא דְקָרָא אוֹכַח
דְכְּתִיב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים. תָּא חֲזִי, כִּד סְלָקִין נְשַׁמְתִּין לְאַתְרַ צְרוּרָא דְחַיִּי. תַּמּוֹן מִתְהַנּוּן בְּזַהָרָא
דְאֲסַפְקָלְרִיָּאָה דְנִהָרָא דְנִהָרִי (ד"א טו ע"א) מֵאַתְרַ עֲלָאָה דְכָלָא. וְאִילוּ לֹא מִתְלַבְּשָׁא נְשַׁמְתָא בְּזַהָרָא
דְלְבוּשָׂא אַחְרָא לֹא תִיכּוּל לְאַתְקַרְבָּא לְמַחְמֵי הַהוּוּ נִהוּרָא. וְרִזָּא דְמִלְּהָ כְּמָה דִיְהָבִי לְנְשַׁמְתָא
לְבוּשָׂא דְמִתְלַבְּשָׁא בֵּיה לְמִיָּקָם בְּהָאִי עַלְמָא. הָכִי נְמִי יְהָבִי לְהָ לְבוּשָׂא דְזַהָרָא עֲלָאָה לְמִיָּקָם בֵּיה
בְּהוּוּ עַלְמָא וְלֵאֲסַתְכְּלָא בְּגוֹ הַהוּוּ אֲסַפְקָלְרִיָּאָה דְנִהָרָא מְגוֹ הַהוּוּ אֶרֶץ חַיִּים.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

תא חזי, משה לא יכיל לקרבה לאסתכלא במה דאסתפל אלא כד אתלבש בלבושא אחרא כמא
דאת אמר (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ותרגום במציעות עננא. ואתלבש בה
כמא דאתלבש בלבושא. ובגין דא (שמות כ) ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים וכתוב,
(שמות כד) ויבא משה בתוך הענן וגו' ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה ויכיל לאסתכלא
במה דאסתפל.

כגוונא דא מתלבשין נשמתהון דצדיקיא בההוא עלמא בלבושא כגוונא דההוא עלמא דלא
יתנהג אלא בלבושא כגוונא דא וקיימי לאסתכלא בנהורא דנהיר בההוא ארץ החיים. וזהו יה
יה בארץ החיים. דהנה סביר דלא יזכי לההוא נהורא ולההוא אסתכלותא בגין דנהורא דנגיד
פסיק ליה ולא אוליה. לא אפיט אדם עוד דא אדם קדמאה כמה דאתמר.

וכל דא למא. בגין דאמר ליה נביאה כי מת אתה בהאי עלמא ולא תחיה לההוא עלמא. בגין.
דמאן דלא (הנה) אוליד בגין בהאי עלמא, כד נפיק מניה מתרכין ליה מכל מה דאמרן. ולא שריא
למחמי בההוא נהורא דנהיר (כל שכן וכל שכן שאר עמא ושאר בני נשא). ומה חזקיה דהנה ליה זכות
אבות ואיהו זפאה צדיק וחסידיא כה. כל שפן מאן דלית ליה זכות אבות וחטי קמי מאריה.

האי לבושא דקאמרן איהו (אננו) מה דאמרן חברייא חלוקא דרבנן דאתלבישו בההוא עלמא.
זפאה חולקיהון דצדיקיא דגניז לון קדשא בריה הוא כמה טבין ועידונין לההוא עלמא, עליהו
כתוב, (ישעיה טד) עין לא ראתה אלהים זולתה יעשה למחפה לו:

ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ. רבי יהודה פתח (במדבר כ) הטה מי מריבה אשר רבו
בני ישראל את יי ויקדש בם. וכי באתר אחרא לא רבו בני ישראל את יי. מאי שנא הכא דקאמר
הטה מי מריבה ולא אחרנין. אלא הני מי מריבה הוו ודאי דיהבו חילא ותוקפא למאריהון
דדינא לאתתקפא. בגין דאית מיין מתוקין ואית מיין מריזן. אית מיין צלילן ואית מיין עכירן.
אית מיין שלם ואית מיין קטטו. ועל דא הטה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יי, דאמשיכו
עליהו למאן דלא אצטריד ואסתאיבו ביה הדא הוא דכתיב ויקדש בם.

אמר ליה רבי חזקיה אי הכי מאי ויקדש ויקדשו מיבעי ליה. אלא מלה אסתליקת. ויקדש
אתפגים מאן דלא אצטריד. כבכול דאתפגימת סיהרא. ויקדש לאו לשבחא איהו הכא. ואני
הנני מביא את המבול כמה דאוקימנא לאיתתאה מחבלא עליהו כמה דאננו אסתאבו ביה.

אמר רבי יוסי ווי לון לרשיעיא דלא בעאן לאתבא קמי קדשא בריה הוא על חוביהון בעוד
דאננו בהאי עלמא. דכד בר נש אתיב ואתנחם על חובי קדשא בריה הוא מחיל ליה. וכל אננו
דמתתקפין בחוביהו וקא בעו לאתבא קמי קדשא בריה הוא על (חובי) חוביהון. לבתר (נפול)
נפלו לגיהנם ולא יסקון ליה מתמן לעלמין.

תא חזי בגין דאתקיפו לבניהו כל אננו דרא דנח ובעו לאחזאה חוביהו באתגליא. קדשא בריה
הוא אייתי דינא עליהו בההוא גוונא. אמר רבי יצחק ואפילו כד חטי בר נש באתפסיא קדשא

בְּרִיךְ הוּא רַחֲמָן. וְאִי תָב בַּר נָשׁ לְגַבִּיּה חֲפִי עָלֶיהָ וּמְחִיל לֶיהָ וְשׁוֹבֵיב לֶיהָ. וְאִי לָא, גְּלִי לֶיהָ לְעֵינֵי כָּלָא. מְנַלְן מְסוּטָה.

וְהָכִי נָמִי אֶתְמַחֵן אֶלֶין חֲיִיבָא מְאַרְעָא בְּאַתְגַּלְיָא. וְהִיד אֶתְמַחֵן. אֶלָּא דְהוּוּ נָפְקִי מִיָּא וְהוּוּ רְתִיחֵן מִן תְּהוּמָא וְסִלְקִי וְאַעְבְּר מַנְיָהוּ מְשָׁבָא. וְכִינֵן דְאַעְבְּר מַנְיָהוּ מְשָׁבָא חֲכִי נָמִי בְּשָׂרָא וְלָא אֲשַׁתְּאָרוּ אֶלָּא בְּגַרְמִיּהוּ לְחוּד. לְקִימָא דְכְּתִיב וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. וְכָל אֲנֹנִי גְרָמִי אֶתְפָּרְדֵן דָּא מִן דָּא וְלָא אֲשַׁתְּאָרוּ כְּחֵדָא. וּמְפִלָּא אֶתְעַבְּרוּ מְעַלְמָא. רַבִּי יִצְחָק אָמַר וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ, מָאִי וַיִּמְחוּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר וַיִּמְחוּ מִסְפָּר חַיִּים. מְכָאן אוֹלִיפְנָא דְלִית לֹון תְּחִיָּה לְעַלְמִין וְלָא יְקוּמוּן בְּדִינָא. (דף 10 ע"ב).

וְהַקִּימוֹתֵי אֶת בְּרִיתֵי אֶתְהָ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מֵהַכָּא קִימָא דְבְּרִית לְעֵילָא כְּקִימָא דְבְּרִית לְתַתָּא. מְשָׁמַע דְכְּתִיב אֶתְהָ. וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מְכָאן אוֹלִיפְנָא דְכַד זְכָאִין אֲנֹנִי בְּעַלְמָא אֶתְקִימָא עַלְמָא לְעֵילָא וְתַתָּא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְלָה סְתִים אִיהוּ. כַּד אֶתְעַרְוּתָא דְדְכוּרָא לְגַבִּי נִזְקָבָא כַּד אִיהוּ מְקַנֵּי לָהּ.

תָּא חֲזִי, רְזָא דְמְלָה כַּד צְדִיקָא אִיהוּ בְּעַלְמָא מִיד שְׁכִינְתָּא לָא אֶתְעַדִּיאַת מַנְיָה וְתִיאֻבְתָּא דִּילָהּ בִּיהָ. כְּדִין תִּיאֻבְתָּא דְלְעֵילָא לְגַבִּיה בְּרַחֲמֵי בְּתִיאֻבְתָּא דְדְכוּרָא לְנוֹקְבִיָּה כַּד אִיהוּ מְקַנֵּי לָהּ. וְעַל דָּא וְהַקִּימוֹתֵי אֶת בְּרִיתֵי אֶתְהָ. אֶתְעַרְוּתָּא בְּגִינְהָ. כְּגִוּוֹנָא דָּא (בְּרַאשִׁית יז) וְאֵת בְּרִיתֵי אֶתְהָ אֶתְיִצְחָק.

וְהַקִּימוֹתֵי אֶת בְּרִיתֵי אֶתְהָ לְמַחֲזִי אֶת בְּרִיתֵי בְּעַלְמָא. וְלְכַתֵּר וּבְאֵת אֶל תְּתַבְּהָ, דְאַלְמָלָא לָאֵו אִיהוּ צְדִיק (בְּרִית) לָא יִיעוּל לְתִיבּוּתָא דְהָא לָא אֶתְחַפֵּר לְתַבְּהָ בַּר צְדִיק, וּבְגִינֵי כְּהָ וּבְאֵת אֶל תְּתַבְּהָ וְהָא אֶתְמַר.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּכָל זְמַנָּא דְבְּנֵי נְשָׂא יִתְאַחַדוּן בְּבְרִית דָּא, וְלָא יִשְׁבְּקוּן לֶיהָ, לִית עִם וְלִישָׁן בְּעַלְמָא דִּיכּוּל לְאַבְּאָשָׁא לֹון. וְנַח אֶתְקִיף בְּבְרִית דָּא וְנָטַר לֶיהָ, בְּגִינֵי כְּהָ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטַר לֶיהָ (וְכָל דִּילֶיהָ). וְכָל בְּנֵי דְרִיָּה לָא נָטַרוּ לֶיהָ, בְּגִין כְּהָ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶעְבְּר לֹון מְעַלְמָא. וְהָא אֶתְמַר בְּתַהוּא חוּבָא מְמִישׁ דְאַנֹּן חָאבּוּ בְּתַהוּא גְּוֹנָא אֶתְמַחֵן מְעַלְמָא.

רַבִּי יְהוּדָה הָוָה שְׁכִיחַ קַמִּיהָ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהוּוּ עָסְקִי בְּהָאֵי קְרָא דְכְּתִיב, (מְלָכִים א יח) וַיִּרְפָּא אֶת מְזֻבַּח ה' הַהָרוּס. מָאִי וַיִּרְפָּא. תָּא חֲזִי, בִּימֵי אֱלִיהוּ, יִשְׂרָאֵל בְּלָהוּ שְׁבָקוּ לֶיהָ לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁבָקוּ בְּרִית קְיָמָא דְלָהוּן. כַּד אֶתְאָ אֱלִיהוּ וְחָמָא דְקָא שְׁבָקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֵי בְּרִית קְיָמָא וְאַעְבְּרוּ מַנְיָהוּ הָאֵי בְּרִית.

כִּינֵן דְחָמָא אֱלִיהוּ כְּהָ אֶתְאָ לְאַתְקַנָּא מְלָה לְדוּכְתִיָּה. כִּינֵן דְקָרִיב מְלָה לְדוּכְתִיָּה אֶתְסִי כָּלָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּרְפָּא אֶת מְזֻבַּח ה' הַהָרוּס. דָּא בְּרִית קְיָמָא (ד"א ל"ג דְאַתָּא לְאַתְקַנָּא מְזֻבַּח ה' הַהָרוּס בְּרִית קְיָמָא) דְהָוָה שְׁבִיב מְעַלְמָא. וְכְּתִיב, (מְלָכִים א יח) וַיִּקַּח אֱלִיהוּ שְׁתִּים עֲשָׂרָה אֲבָנִים לְמִסְפָּר שְׁבָטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דָּא הוּא תְּקוּנָא דְמְזֻבַּח ה'.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

אֲשֶׁר הָיָה דָבָר יי אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִי. מָאִי טַעְמָא אֲדַכְּרַהּ כְּבֵּן יִשְׂרָאֵל, אֵלָּא וְדָאִי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִי וְדָאִי לְאַסְתַּלְקָא לְעֵילָא וְלֵאמֹר בְּרִית קַיִמָּא לְאַתְרֵיהּ. וְהִנְנּוּ דְכָתִיב פִּי עֻזְבוּ בְּרִיתָךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כֵּן אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הִרְסוּ.

תָּא חֲזִי, כֵּן זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל נָטְרוּ קַיִמָּא קַדִּישָׁא כְּדִין עֲבָדִי קַיִמָּא לְעֵילָא וְתַתָּא. וְכֵן שְׂבָקִי לְהָאִי בְּרִית כְּדִין לֹא אֲשַׁתְּכַח קִיּוּם לְעֵילָא וְתַתָּא דְכָתִיב, (ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שִׁמְתִּי. וּבְגִין כֵּן וַיִּרְפָּא אֶת מִזְבֵּחַ יי הַהָרוּם. וְכִי רְפוּאָה אִיהוּ. הֵכִי הוּא וְדָאִי דְהָא מְקַיִם לְהַהוּא אֶתְרֵי דְמַהִימְנוּתָא תְּלִיא בֵּיהּ.

תָּא חֲזִי, אוֹף הֵכִי פְּנַחֵם בְּשַׁעְתָּא דְקַיִי לְעוֹבְדָא דְזְמַרִי אֲתַקִּין לְהָאִי בְּרִית בְּאַתְרֵיהּ. וּבְגִין כֵּן כְּתִיב, (במדבר כה) הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וְכִי סִלְקָא דְעַתְדָּא דְבְּגִין פְּנַחֵם הָוָה. וּמַה קְטַטָּא הָוָה לִיהּ לְפְנַחֵם בְּהָאִי בְּרִית. אֵלָּא הֵכֵא אֲתַקְשֵׁר מְלַח בְּדוּכַתֵּיהּ. הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי. וּמַה אֲתֵן לּוֹ שְׁלוֹם (לְאַתְחַבְּרָא כָּל חַד בְּדוּכַתֵּיהּ) לְאַתְחַבְּרָא בְּרִית בְּאַתְרֵיהּ. וְעַל דָּא הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וּמַה אִיהוּ שְׁלוֹם דְּאִיהוּ אֲתְרֵיהּ לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדִּיהּ. מַה דְּאַתְפָּרֵשׁ מְנִיחָה בְּחֻבִייהוּ. בְּגִינֵיהּ אֲתַחַבֵּר בֵּיהּ. וְעַל דָּא הוֹאִיל וְהוּא אֲתַקִּין מְלַח בְּדוּכַתֵּיהּ, מִכָּאן וְלְהַלָּא וְהִתְתָּה לּוֹ וְלִזְרַעוֹ אַחֲרֵיוּ בְּרִית כְּהִנֵּת עוֹלָם, תַּחַת אֲשֶׁר קִנָּא לְאַלְהֵיוּ וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית לָךְ מְלַח בְּעֵלְמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קַיִי לָהּ כְּמוֹ חוּבָא דְבְּרִית כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר, (ויקרא כו) חָרַב נֹזְקֵת נָקַם בְּרִית. וְתָא חֲזִי, לֹא אֲשַׁתְּלִים חוּבָא דְדָרָא דְטוֹפְנָא, אֵלָּא בְּגִין דְּחָבוּ בְּחַבְּלוֹ דְּאַרְחִייהוּ עַל אַרְעָא. וְאָף עַל גַּב דְּהוּוּ מְקַפְחִי דָּא לְדָא כְּדְכָתִיב וְתַמְלֵא הָאָרֶץ חֲמָס (חֲמָס מְכַלָּא הוּא וּבְגִין כֵּן) וּכְתִיב פִּי (ד' טו ט"ו) מְלַאָּה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם. מְכַל מְקוּם וְתַשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים. וְהִנְנִי מַשְׁחִיתֶם מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, הִנְנִי מַשְׁחִיתֶם בְּחוּבָא דְחַבְּלוּתָא.

וְאִית דְּאָמְרֵי דְלָא אֲשַׁתְּלִים קַסְטִייהוּ אֵלָּא בְּחוּבָא דְחֲמָס דְּהוּוּ מְקַפְחִין דָּא לְדָא דְהוּוּ בִישִׁין לְשָׁמַיִם וְלְבָרִיּוֹת. תָּא חֲזִי, כְּמַה אֲנִין מְמַנֵּן מְלַעֲלֵא דְאַתְפְּקִדֵּן עַל קְלִי דְאֲנִין דְּמַסְרֵי דִינָא עַל חַבְּרִיחֹן עַל מַה דְּעֲבָדִי לֹון. וְעַל דָּא כְּתִיב פִּי מְלַאָּה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם. וּבְגִין כֵּן כְּתִיב וְהִנְנִי מַשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי לְנַח בֵּא אֲתָהּ וְכָל בֵּיתָךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲמַאי בְּכַלְהוּ (ד"א ל"ג אָמַר) אֱלֹהִים וְהֵכֵא יי. מָאִי שְׁנָא הֵכֵא דְאַתְמָר יי שְׁמָא עֲלָא דְרַחֲמֵי. אֵלָּא רָזָא אִיהוּ דְאוֹלִיפְנָא. לָאו אוֹרַח אַרְעָא לְקַבְּלָא אֲתַתָּא אוֹשְׁפִיזָא בְּהַדָּה אֵלָּא בְּרִשׁוֹ דְבַעְלָהּ.

אוֹף הֵכִי (נמי נח) נַח בָּעָא לְאַעְלָא בְּתִיבּוּתָא לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדָּה. וְלָאו הָוָה (ליה) יָאוֹת עַד דְּבַעְלָהּ דְּתִיבָה יִהְיֶה רִשׁוֹ לְאַעְלָא (בְּהַדָּה). דְכָתִיב בֵּא אֲתָהּ וְכָל בֵּיתָךְ אֵל תַּתְּכֶה. וּבְגִין כֵּן אֲקָרִי הֵכֵא יי בַּעְלָהּ דְּתִיבָה. וּבְדִין עָאֵל נַח וְאַתְחַבֵּר בְּהַדָּה. וְכֵן אוֹלִיפְנָא דְלִית לִיהּ רִשׁוֹ לְאוֹשְׁפִיזָא לְמִיעָאֵל לְבֵיתָא אֵלָּא בְּרִשׁוֹ בַּעְלָהּ מְאָרִיחָה דְּבֵיתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב לְבַתָּר וַיָּבֵא נַח וְגו'.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב כִּי אֹתָךְ רְאִיתִי צְדִיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה. מִכָּאן אֹלִיפְנָא דְלֵא יִקְבֵּל בְּרַ נְשׁ
אוֹשְׁפִינָא בְּבִיתִיהּ אִי אִיהוּ חֲשִׁיד בִּיהּ דְּאִיהוּ חֲתִיבָא. אֲלֵא אִי קָאִים בְּעִינֵי לְזַכָּא דְלֵא חֲשִׁיד
בְּעִינֵי כָּלֵל. הָדָא הוּא דְכְּתִיב בֵּא אֶתְהּ וְכָל בֵּיתָךְ אֶל הַתְּבָה, מָאִי טַעְמָא בְּגִין כִּי אֹתָךְ רְאִיתִי
צְדִיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה.

וְאֹלִיפְנָא דְאִי יְהִיב לִיהּ רִשׁוּ בְּלַחֲדוּי וְלֵא יְהִיב רִשׁוּ לְכָל אַנְוֹן דְּאֶתְיִין עֲמִיהּ, לֵא יִיעוּל לִוֵּן
לְבִיתָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב בֵּא אֶתְהּ וְכָל בֵּיתָךְ אֶל הַתְּבָה. לְכָלֵא יְהִיב רִשׁוּתָא לְמִיעוּל. וּמְקָרָא דָא
אֹלִיפְנָא רָזָא דְאַרְחֻי דְאַרְעָא. (ד"א ל"ג בֵּא אֶתְהּ וְכָל בֵּיתָךְ אֶל הַתְּבָה וְגו').

רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח (תהלים כד) לְדוֹד מְזֻמּוֹר לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ. הָא תַנְיִנֵן לְדוֹד מְזֻמּוֹר
דְּאָמַר שִׁירְתָא וּלְבַתֵּר שְׂאֵרְתָא עֲלִיהּ רוּחַ קֹדֶשׁא, מְזֻמּוֹר לְדוֹד דְּשְׂאֵרְתָא עֲלִיהּ רוּחַ קֹדֶשׁא וּלְבַתֵּר
אָמַר (לָהּ) שִׁירְתָא.

לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, הָאִי קָרָא עַל אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל אֶתְמַר דְּאִיהִי אַרְעָא קֹדֶשׁא. וּמְלוֹאָהּ דָּא
שְׂכִינְתָא פְּמָה דְּאֶתְ אָמַר, (דברי הימים ב ה) כִּי מָלֵא כְבוֹד יְיָ אֶת בֵּית יְיָ. וְכְתִיב, (שמות מ) וְכָבוֹד
יְיָ מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן. מָאִי מָלֵא וְלֵא מִלָּא. אֲלֵא מָלֵא וְדָאִי דְאֶתְמַלְיָא מְכָלֵא. דְּאֶתְמַלְיָא מִן
שְׂמֻשָׁא. סִיחָרָא שְׁלִים בְּכָל סְטָרִין. מָלֵא מְכָל טוּבָא דְלַעֲיָלָא. פְּאֶסְקוּפָא דָּא דְאֶתְמַלְיָא מְכָל
טוּבָא דְעָלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תִּבְל וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ דָּא שְׂאֵר אַרְעָא.

דְּבַר אַחַר לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ דָּא אַרְעָא קֹדֶשׁא עֲלָהּ דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בָהּ. וּמְלוֹאָהּ
אֲלִין נְשִׁמְתָהוֹן דְּצְדִיקֵינָא (ד"א ל"ג דְּפִלְהוֹן מְלִיין לָהּ) אֶתְמַלְיָא (ד"א דְּאֶתְמַלְיָא) מְנַיְהוּ מְחִילָא דְעַמּוּדָא
חַד דְּעָלְמָא קִימָא עֲלִיהּ. וְאִי תִימָא עַל חַד קִימָא.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (תהלים כד) כִּי הוּא עַל יַמִּים יִסְדָּהּ.

הַשְׁלָמָה מֵהַשְׁמָטוֹת (סִימָן מ"ז)

עַל יַמִּים יִסְדָּהּ, אֲלִין חֲפִימִין דִּישְׂרָאֵל רַבְרַבִּיא דִּיִּסְדָּן אֹרְיִיתָא וְחֲכָמָתָא דְאֶתְקָרִיאַת הַיָּם הַגָּדוֹל
וְכֵן הוּא אָמַר (קִהְלָת א') כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם. וְעַל נְהָרוֹת אֲלִין תְּלַמִּידֵינָא דְאִינֹן רַבְרַבִּין
מִן נְהָרָא. וְכֵן תֵּרַב גְּדוֹל מִן הַתְּלַמִּידִים. וְאִינֹן מְחַדְדִין אֶת תֵּרַב בְּקוּשִׁיּוֹתֵיהֶן. וְהוּא מְתַרִין לִוֵּן
כָּל הַקּוּשִׁיּוֹת וְאִינֹן מְתַרְשֵׁל. כְּמוֹ הַנְּהָרוֹת שְׂנַמְשְׁכִין לָיִם וְאִינֹן מְלֵא שְׂנַמְשֵׁר כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים
אֶל הַיָּם. וְהִרְאִיהּ אָמְרוּ אַחֲרֵי כֵן מִי יַעֲלֶה בְּתֵר יְיָ. כִּי אִין מַעֲשָׂה בְלֵא חֲכָמָה. כִּי הַתְּלַמּוֹד מְבִיא
לִידֵי מַעֲשָׂה: (עַד כֵּאן מֵהַשְׁמָטוֹת)

כִּי הוּא. מָאֵן הוּא. דָּא קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. פְּמָה דְאֶתְ אָמַר הוּא עֲשָׂנֵה. וְכְתִיב, (איוב כח) כִּי הוּא
לְקַצוֹת הָאָרֶץ וְבֵיט.

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה אליו שבעה עמודים דקיימא (ארעא) עלייהו ומליין לה. היא אתמלייא מנייהו, הוה אתמלייא מנייהו. בשעתא דאסגיאנו זכאין בעלמא כדין ארעא דא עבדת פירין ואתמלייא מבלא.

ובשעתא דאסגיאנו חייבין בעלמא כדין פתיב, (איוב יד) אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש. אזלו מים מני ים, דא ארעא קדישא דאמרן דאשתקא משקיו עלאה. ונהר יחרב ויבש, ההוא עמודא חד דקאים עלה לאתנהרא מניה. ונהר יחרב ויבש כמה דאת אמר (ישעיה נז) הצדיק אבה.

ואמר רבי יהודה בההוא זמנא דאתאבידו אנון חייבין מעלמא קדשא בריה הוא (עצוב) (נ"א אסתפל) אשתדל על עלמא ולא חמא מאן (קאים) דאגין עליה. ואי תימא הא נח, דהוה ליה לאגנא על (דריה) גרמיה וקאפקא מניה תולדין לעלמא. הדא הוא דכתיב פי אותה ראיתי צדיק לפני בדור הזה. בדור הזה דייקא.

רבי יוסי (דף טו ע"ב) אמר בדור הזה דא שבעה דיליה דהוה בההוא דרא חייבא ואשתכח פולי האי איש צדיק תמים (ודאי ולא בדרא דיליה אלא) (ס"א ודא די ליה) ואפילו בדרא דמשה, אבל לא הוה יכיל לאגנא על עלמא. בגין דלא אשתכחו עשרה בעלמא כמה דאת אמר, (בראשית יח) אוילי ימצאון שם עשרה ולא אשתכחו תמן, אוף הכא לא אשתכחו עשרה. אלא הוא ותלת בנוי ונוקבייהו ולא הוו עשרה.

סתי תורה (בזוהר וזן נמצא זה) השלמה מההשמטות (סימן יב)

מה השיב הקדוש ברוך הוא לנח פשיצא מן התיבה וראה את העולם חרב והתחיל לבנות לפניו ואמר רבוננו של עולם נקראת רחום הוה לה לרחם על בריותה וכו'. השיבו הקדוש ברוך הוא ואמר. רעיא שטייא, השתא אמרת דא, למה לא אמרת בשעתא דאמרית לה, פי אותה ראיתי צדיק לפני וגו'. ואחר כה, הנני מביא את המבול מים. ואחר כה, עשה לה תיבת עצי גופר. כל האי אתעבבית ואמרית לה בגין דתבעי רחמין על עלמא. ומכדין שמעתא דתשתזיב בתיבותא לא עאל בלבד למבעי רחמין על ישובא דעלמא ועבדת תיבותא ואשתזיבת וכען דאתאביד עלמא פתחת פומך למלא קדמי בעיין ותחנונים. פיון דתזא נח כה, אקריב קרפניו ועלוון דכתיב (בראשית ח) ויבח מפל הבהמה הטהורה ומפל העוף הטהור וגו'.

אמר רבי יוחנן בא וראה מה בין צדיקים שהיו להם לישראל אחר נח ובין נח, נח לא הגין על דורו ולא התפלל עליהם כאברהם, דכיון דאמר קדשא בריה הוא לאברהם (בראשית י"ח) ועקת סדום ועמורה כי רבה מיד ויגש אברהם ויאמר וגו' והרבה תחנונים לפני הקדוש ברוך הוא עד ששאל שאם ימצא עשרה צדיקים שייכפר לכל המקום בעבורם, וחשב אברהם שהיו בעיר עם לוט ואשתו ובנותיו עשרה צדיקים ולפיכך לא התפלל.

אחר כה בא משה והתפלל והגין על דורו פיון שאמר הקדוש ברוך הוא (שמות ל"ב) סרו מהר מן הדרך. מיד עמד משה בתפלה ויחל משה וגו' עד שאחותו חלחלה. רבנן אמרי, לא הגיח משה

לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד שְׁנַתְּנָן נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא דְּכִתְיָב (ס) וְאִם
אִין מְחַנֵּי גַּא מִסְפָּרָה אֲשֶׁר פִּתְבָּתָּא אָמַר רַבִּי יוֹסִי מִהֲכָא (תהלים ק"ו) וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֵם לֹאֵל מִשָּׁה
בְּחִירוֹ עָמַד בְּפִרְיָן לְפָנָיו.

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, מַה רָאָה נַח שְׁלָא בִיקְשׁ רַחֲמִים עַל דּוּרוֹ. אָמַר בְּלַבּוֹ אוּלַי לֹא אִמְלִיט דְּכִתְיָב
(בְּרַאשִׁית ז') כִּי אוֹתָהּ רָאִיתִי צְדִיק לְפָנָי בְּדוֹר הַזֶּה כְּלוּמַר לְפִי הַדּוֹר וּלְפִיכָּהּ לֹא בִיקְשׁ רַחֲמִים
עֲלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֶפִּילוּ הָכִי הוּוּהוּ לִי לְמַבְעֵי רַחֲמִין עַל עֲלָמָא בְּגִין דְּנִיחָא לִי לְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, מָאן דְּיִימַר טָבָא עַל בְּנָיו מִנָּא לָן מְגַדְעוּן בְּרַי יוֹאֵשׁ דְּלֹא הוּוּהוּ זָכָאי וְלֹא בְרַי זָכָאי
וּמְשׁוּם דְּאָמַר טִיבוּתָא עַל יִשְׂרָאֵל, אָמַר לִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (שׁוֹפְטִים ו') לָךְ בְּכַחַד זֶה וְהוֹשְׁעָתָ
אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִדְּיָן. מָהוּ בְּכַחַד זֶה טִיבוּתָא דְּאִמְרַת עַל בְּנָי. (עַד כֹּאן מַהֲהַשְׁמַטוֹת)

רַבִּי אֶלְעָזָר שְׂאִיל לִי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי, הָא תְּנִינָן בְּשַׁעְתָּא דְּעֲלָמָא אֲתַמְלִיָּא חוּבֵי בְּנֵי נָשָׂא
וְדִינָא נַפְק, וְוִי לְהַהוּא זָכָא דְּאֲשַׁתְּכַח בְּעֲלָמָא דְּאִיהוּ אֲתַפְס בְּחוּבֵי דְּחִיבָא בְּקַדְמִיתָא. נַח
אִיךְ אֲשַׁתְּזִיב דְּלֹא אֲתַפְס בְּחוּבֵיהוּ. אָמַר לִי הָא אֲתַמַּר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּעָא לְאֶפְקָא מְנִיָּה
תּוֹלְדִין לְעֲלָמָא מְגוֹ טִיבוּתָא. וְתוּ דְּהָא דִּינָא לֹא יְכֻלָּא לְשַׁלְטָאָה עֲלוּי בְּגִין דְּהוּוּהוּ טָמִיר וְגִנְזִי
בְּתַבָּה וְאֲתַכְסִּיָּא מְעִינָא.

וְתָא חֲזִי, כְּתִיב, (צַפְנִיָּה ב) בְּקִשׁוֹ אֶדְרַק בְּקִשׁוֹ עֲנִוָה אוּלַי תִּסְתָּרוּ בְּיוֹם אֶף יִי. וְנַח בְּקִשׁ אֶדְרַק וְעָאֵל
בְּגִינְוָה דְּתִיבוּתָא, וְאִסְתַּתֵּר בְּיוֹם אֶף יִי. וְעַל דָּא דִּינָא לֹא יְכֻלָּא לְשַׁלְטָאָה וּלְקַטְרָנָא לִי. הֲכָא
אֲתַרְמִיז לְאַנּוּן קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִין לְמַנְדַּע בְּרָזָא דְּאֲתַנּוּן קְדִישִׁין עֲלָאִין הַפּוּכָא דְּאֲתַנּוּן כ"ב לְאֲתַמְחִי
לְאַנּוּן חִיבָא. וְעַל דָּא וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ כְּתִיב. בֹּא אֲתָה וְכָל בֵּיתְךָ.

רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ תִּפְאָרְתוֹ בּוֹקֵעַ מִים מִפְּנִיָּהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם
עוֹלָם. (נ"א זְרוּעַ תִּפְאָרְתוֹ) דָּא זְכוּתָא דְּאַבְרָהָם דְּאִיהוּ יְמִינָא מִמְּשָׁה. תִּפְאָרְתָּ דְּמִשָּׁה. וּבְגִין כְּךָ בּוֹקֵעַ
מִים מִפְּנִיָּהֶם. דְּהָא זְכוּתָא דְּאַבְרָהָם בּוֹקֵעַ מִים אִיהוּ. וְכָל דָּא לְמָה לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם.

תָּא חֲזִי, מַה בֵּין מִשָּׁה לְשָׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא. בְּשַׁעְתָּא דְּאָמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה (שְׁמוֹת לב)
וְעָתָה הִנִּיחָה לִי וְגו'. וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָהּ לְגוֹי גְדוֹל וְגו'. מִיַּד אָמַר מִשָּׁה וְכִי אֲשַׁבּוּק דִּינְהוּן דִּישְׂרָאֵל
בְּגִינֵי הַשְׁתָּא יִמְרוּן כָּל אַנּוּן בְּנֵי עֲלָמָא דְּאַנָּא קַטְלִית לוֹן לְיִשְׂרָאֵל. כְּמָה דְּעַבְדַּר נַח.

דְּכִינּוּן דְּאָמַר לִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּישְׁזִיב לִי בְּתִיבוּתָא (כְּמָה דְּאֲתַמַּר) דְּכִתְיָב וְאִנִּי הִנְנִי מְבִיא אֶת
הַמַּבּוּל מִים וְגו'. וְכִתְיָב וּמְחִיתִי אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְאִנִּי הִנְנִי מִקִּים
אֶת בְּרִיתִי וְגו' וּבָאֵת אֶל הַתְּבָה כִּינּוּן דְּאָמַר לִי דִּישְׁזִיב הוּא וּבְנָיו לָא כְּעָא רַחֲמִין עַל עֲלָמָא
וְאֲתַאבִּידוּ. וּבְגִין כְּךָ אֶקְרוּן מִי הַמַּבּוּל עַל שְׁמִיָּה כְּמָה דְּאֲתַּ אָמַר, (ישעיה נד) כִּי מִי נַח זֹאת לִי אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבּוֹר מִי נַח.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

אמר משה השתא ימרון בני עלמא דאנא קטילת לון בגין דאמר לי ואעשה אותך לגוי גדול.
השתא טב לי דאימות ולא ישתצון ישראל. מיד ויחל משה את פני יי אלהיו. בעא רחמין עליהו
ואתער רחמי על עלמא.

ואמר רבי יצחק שירותא דבעא רחמי עליהו מאי קאמר. למה יי יחרה אפך בעמך. וכי מלה
דא איך אמר לה משה למה. והא עבדו כוכבים ומזלות פמה דאת אמר עשו להם עגל מסכה
וישתחו לוי ויאמרו אלה וגו'. ומשה אמר למה. אלא הכי אוליפנא מאן דמרצה לאתרא לא בעי
למעבד ההוא חובא (דאיהו) רב, אלא יזעיר ליה קמיה. ולבתר יסגי ליה קמיה אתרא (ד"א ל"ג תיבא)
דכתיב אתם חטאתם חטאה גדלה.

ולא שביק ליה לקדשא בריה הוא עד דמסר גרמיה למוותא דכתיב ועתה אם תשא חטאתם ואם
אין מחני נא מספרך אשר פתבת. וקדשא בריה הוא מחיל לון דכתיב וינחם יי על הרעה וגו'.
ונח לא עבד כן אלא בעא לאשתובא ושביק כל עלמא.

ובכל זמנא דדינא שריא על עלמא, רוח קדשא אמר ווי דלא אשתכח במשה דכתיב (ישעיה ס"ג)
ויזכור ימי עולם משה עמו (וגו) איה המעלים מים וגו'. דכתיב (שמות יד) ויאמר יי אל משה מה
תצעק אלי. דהא איהו בצלותא סליק לון מן ימא. ובגין דשני גרמיה בצלותא עליהו דישראל
בימא. אקרי (על שמיה) המעלים מים. דאיהו אסיק לון מן ימא.

איה השם בקרבן את רוח קדשו דא איהו משה דאשרי (דף סח ע"א) שכנינתא בינייהו דישראל.
מוליקם בתהמות פד אתפקעו מיא ואזלו בגו תהומי ביבשתא דגלידו מיא (וכלא אתמר על משה).
(נ"א ועל דא אקרי משה עמו) בגין דאמסר גרמיה על ישראל. אמר רבי יהודה אף על גב דזכאה הוה
נח לאו איהו כדאי (בגין) דקודשא בריה הוא יגין על עלמא בגיניה.

תא חזי, משה לא תלה מלה בזכותיה אלא בזכות אבהו קדמאי. אבל נח לא הוה ליה במאן
דיתלי בזכותא פמשה. אמר רבי יצחק ועם כל דא כיון דאמר ליה קדשא בריה הוא וחקמתי
את בריתי אתך הוה ליה למבעי רחמי עליהו. וקרנא דאקריב לבתה, דיקריב ליה מן קדמת
דנא דלמא ישכך רוגזא מעלמא.

אמר רבי יהודה מאי הוה ליה למעבד דהא חייבי עלמא הוו מרגיזין קמי קדשא בריה הוא
ואיהו יקריב קרבנא. אלא ודאי נח דחיל על גרמיה הוה, בגין דלא יערע ביה מותא בגו חייבי
עלמא דהוה חמי עובדיהו בישא כל יומא, והיו מרגזין קמי קדשא בריה הוא כל יומא.

רבי (אלעזר פתח) יצחק אמר כל זמנא דחייבי עלמא אסגיאו, זכאה דאשתכח בינייהו הוא אתפס
בקדמיתא. דכתיב, (יחזקאל ט) וממקדשי תחלו. ותנינן אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי. ונח היך
שזיב ליה קדשא בריה הוא בין כל אנני חייבא. אלא בגין דיפקון מניה תולדין בעלמא דהוה
צדיק בדקא יאות.

ותו דאיהו אתרי בהו כל יומא ויומא ולא קבילו מניה, וקניים בנפשיה קרא דכתיב, (יחזקאל ג)
ואתה כי הזהרת רשע וגו'. וכתיב ואתה את נפשך הצלת. מפאן כל מאן דאזהר לחייבא אף על
גב דלא קביל מניה הוא שזיב ליה לגרמיה ויהוא חייבא אתפס בחוביה. ועד פמה יזחר ליה
עד דימחי ליה הא אוקמוהו תבריא.

רבי יוסי הוה שכיח קמיה דרבי שמעון יומא חה, אמר ליה מאי חמא קדשא בריה הוא לשיצאה
כל חיות ברא ועוף שמא עמהון דחייבא. אי בני נשא חטאן בעירי ועופי שמא ושאר בריין
מה חטו. אמר ליה בגין דכתיב פי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. פלהו הוה מחבלי
ארחייהו. שבקי זיניהו ודבקו בזינא אחרא.

תא חזי, אנון חייבי עלמא גרמו הכי לכל בריין. ובעון (לאשכחא) לאפחשא עובדא דבראשית.
ואנון גרמו לכל בריין לחבלא ארחייהו כמה דאנון מחבלן. אמר קדשא בריה הוא אתון בעיתו
(לאשכחא) לאפחשא עובדי ידי, אנא אשלים רעותא דלכון ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי
מעל פני האדמה. אהדר עלמא למיין כמה דהוה בקדמיתא מיין במיין והא אתמר. מפאן
ולחלאה אעביד בריין אחרנין בעלמא בדקא יאות:

ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו. רבי היא פתח ואמר (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני
לא אראנו נאם יי. כמה אנון בני נשא אטימי לבא וסתימי עייניו דלא משגיחיין ולא ידעין ביקרא
דמאריהון דכתיב ביה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא. הוה בעון בני נשא לאסתתרא
מחוביהו ואמרי מי רואנו ומי יודענו. וכתיב, (ישעיה כט) והיה במחשד מעשיהם. לאן יתטמרון
מקמיה.

למלפא דבנה פלטרין ועבד תחות ארעא טמירין פצירין. ליומין מרדו בני פלטרין במלפא אסחר
(אצער) עליהו מלפא בגייסוי. מה עבדו עאלו וטמירו גרמיהו תחות נוקבי פסירין. אמר מלפא
אנא עבדית לון ומקמאי אתון בעאן לאתטמרא, הדא הוא דכתיב אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו נאם יי. אנא הוא דעבדית נוקבי פסירין ועבדית חשוכא ונהורא ואתון איך יכלין
לאתטמרא קמאי.

תא חזי, כד בר נש חטי קמי מאריה ואמשיד גרמיה לאתפסא. קדשא בריה הוא עביד ביה
דינא באתגללא. וכד בר נש אדפי גרמיה קדשא בריה הוא בעי לאסתרא ליה דלא יתחזי ביום
אף יי. יהוי אבעי ליה לאינש (ד טו סח ע"ב) דלא יתחזי קמי מחבלא כד שריא על עלמא דלא
יסתפל ביה. דהא כל אנון דיתחזון קמיה אית ליה רשו לחבלא.

והיינו דקאמר רבי שמעון כל בר נש דעיניה בישא, עינא דמחבלא שריא עלוי. ואיהו מחבלא
דעלמא אקרי. ולבעי ליה לאיניש לאסתמרא מניה ולא לאתקרבא בהדיה דלא יתזק (קמיה).
ואסיר למקרב בהדיה באתגללא. ומשום הכי מאיש רע עין בעי לאסתמרא מניה. מקמי מלאך
המות על אחת כמה וכמה.

(ועל דא) מה כתיב בבלעם (במדבר כד) ונאם הנגבר שתם העין. דעינא בישא הוה ליה ובכל אתר דהוה מסתפל ביה הוה אמשיד עליה רוח מחבלא. ובגין כך הוה בעי לאסתפלא בהו בישראל בגין דישיצי בכל אתר דעיניה הוה מסתפל. מה כתיב וישא בלעם את עיניו דזקיר עינא חד ומאיך עינא חד בגין לאסתפלא בהו בישראל בעינא בישא.

תא חזי מה כתיב וירא את ישראל שוכן לשבטיו. וחקא דשכינתא חפיא עלייהו ורביעא עלייהו מתתקנא בתריסר שבטין תחותיה ולא יכיל לשלטאה עלייהו עיניה. אמר איך איכול להון דהא רוח קדישא עלאה רביעא עלייהו וחספת לון בגדפהא. תדא הוא דכתיב פרע שכב פארי, ובכלביא. מי יקימנו. מי יקימנו מעלייהו בגין דיתגליין ושלטא עינא עלייהו.

ועל דא קדשא בריה הוא בעא לחפיא לנח לאסתתרא מעינא דלא יכיל רוח מסאבא לשלטא עליה בגין דלא יתחבל והא אתמר. ויבא נח כמה דאתמר לאסתתרא מעינא. מפני מי המבול (דהא) דמיין דחקו ליה. אמר רבי יוסי חמא מלאך המות דהוה אתי (ד"א ל"ג לגביה) ובגין כך עאל לתיבותא, ואסתמר בה תריסר ירחי (שתא). ואמאי תריסר ירחין. פליגי בה רבי יצחק ורבי יהודה. חד אמר תריסר ירחין דכך איהו דינא דתיבא. וחד אמר לאשלמא צדיק (נ"א צדיק) דרגין תריסר ושאר דרגין דאתחזי לאפקא מן תיבה.

רבי יהודה אמר שתא ירחי אגון במינא ושיפתא ירחי באשא. והא הכא מינא הוה אמאי תריסר ירחי. אמר (ליה) רבי יוסי בתרי דינין דגיהנם אתדנו במינא ואשא. במינא דמיין דנחתו עלייהו מלעילא הוה צנינין פתלגא. באשא דמיין דנפקי מתתא הוה רתיחן באשא. ועל דא בדינא דגיהנם אתדנו באשא ומינא (ובגין כך תריסר ירחי הוה דאמר רבי אלעזר דינא דתיבא בגיהנם תריסר ירחי הוה והא אוקמוה. ועל דא כל אגון חייבי עלמא אתדנו בתרין דינין אליו במינא ואשא) עד דאשתציאו מעלמא. ונח הוה מסתתר בתיבותא ואתפסי מעינא ומחבלא לא קריב לגביה, ותיבותא איהי הוה שטיא על אנפי מיא כמה דאת אמר וישאו את התיבה ותרם מעל הארץ.

ארבעים יום לקו. דכתיב ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וגו'. וכל שאר זמנא אתמחון מעלמא. תדא הוא דכתיב וימחו מן הארץ. ווי לון לאגון חייביא דהא לא יקומון לאחייא בעלמא למיקם בדינא תדא הוא דכתיב וימחו כמה דאת אמר, (תהלים ט) שמים מחית לעולם ועד. דאפילו למיקם בדינא לא יקומון:

וישאו את התיבה ותרם מעל הארץ. רבי אבא פתח (תהלים נז) רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודו. ווי לון לחייביא דאגון חטאן ומרגיזין למאריהון בכל יומא. ובחובייהו דחייין לה לשכינתא מארעא. וגרמין דתסתלק מעלמא. ושכינתא אקרי אלהים. ועלה פתיב רומה על השמים אלהים.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבֵה דְדַחֲיִין לָהּ לְבַר. וַתָּרַם מֵעַל הָאָרֶץ, דִּלְא שְׂרִיָּא בְּעֵלְמָא
וְאִסְתְּלַקַּת מִנְהָ. וְכֵד אִסְתְּלַקַּת מֵעֵלְמָא, הָא לִית מָאן דִּישְׁנַח בְּעֵלְמָא וְדִינָא שְׁלֵטָא (בְּדִינָא) כְּדִין
עֲלוֹי. וְכֵד יתְמַחוּן חֲיִיבֵי עֵלְמָא וַיִּסְתְּלַקוּן מִנְיָה (דְּעֵלְמָא), שְׂכִינְתָא אַהֲדַרַת מְדוּרָה בְּעֵלְמָא.

אָמַר לִיה רַבִּי יִיסָא, אִי הָכִי הָא אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִתְמַחוּן חֲיִיבֵי דְהוּוּ בְּתַהוּא זְמַנָּא אַמְאִי לָא
אַהֲדַרַת שְׂכִינְתָא לְאַתְרָה כְּדַבְּקֵדְמִיתָא. אָמַר לִיה בְּגִין דִּלְא אִשְׁתְּאַרוּ בָּהּ שְׂאֵר זְכַאִי עֵלְמָא.
אַלָּא (אַבְל) כְּכָל אַתְר דְּאִזְלוּ נְחִתַת וְשׁוּיָאֵת (דף טו ע"א) מְדוּרָה עֲמַהוּן. וּמַה בְּאַרְעָא נִכְרְאַה אַחְרָא
לָא אַתְפְּרִשָׂא מִנְיָהוּ, כָּל שְׂכִינְתָא אִי אִשְׁתְּאַרוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׂא.

וְהָא אַתְמָר. כְּכָל חוּבִין דְּחֲיִיבֵי עֵלְמָא דְחֲיִין לָהּ לְשְׂכִינְתָא. חַד מִנְיָהוּ מָאן דְּמַחְבֵּל אַרְחִיָּה עַל
אַרְעָא כְּדַאמְרוּ. וּבְגִין כֵּד לָא חֲמִי אַנְפִּי שְׂכִינְתָא וְלָא עֵאל בְּפִלְטָרִין. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַלִּין וַיִּמְחוּ
מִן הָאָרֶץ אֶתְמַחוּן מִן כָּלָא.

תָּא חֲזִי, בְּתַהוּא זְמַנָּא דְזַמִּין קְדִישָׂא בְּרִידָּה הוּא לְאַחֲיָאָה מִתְיָא, כָּל אַנְוִן מִתִּין דִּישְׁתַּכְּחוּן לְבַר
בְּשְׂאֵר אַרְעִין נִכְרְאִין קְדִישָׂא בְּרִידָּה הוּא יִכְרָא לִוֵן גּוֹפִיָּהוּ (נ"א יוֹקִים לִוֵן בְּגוֹפִיָּהוּ) כְּדַקָּא חֲזִי. דְּהָא
גְּרַמָּא חַד דְּאִשְׁתְּאַר פִּיָּה כְּבַר נֶשׁ תַּחוֹת אַרְעָא הוּא גְּרַמָּא יתְעַבִּיד כְּחִמְיָא בְּעִיסָה וְעַלִּיהּ יִכְנִי
קְדִישָׂא בְּרִידָּה הוּא כָּל גּוֹפָא.

וְלָא יְהִיב לִוֵן קְדִישָׂא בְּרִידָּה הוּא נִשְׁמַתִּין אַלָּא בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. דְּכְתִיב, (יחזקאל לו) הִנֵּה אֲנִי פּוֹתֵחַ
אֶת קַבְרוֹתֵיכֶם וְהֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל. דִּיתְגַּלְגְּלוּן
תַּחוֹת אַרְעָא. וְלִבְתַּר מַה כְּתִיב וְנָתַתִּי רוּחִי בְּכֶם וְחִיִּיתֶם וְגו'. דְּהָא בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יִכְבְּלוּן
נִשְׁמַתִּין כָּל אַנְוִן בְּנֵי עֵלְמָא. בַּר אַלִּין (דְּרָא דְטוֹפְנָא) דְּאִסְתְּאַבוּ וְסִאִיבוּ אַרְעָא. דְּבְּאַלִּין כְּתִיב וַיִּמְחוּ
מִן הָאָרֶץ. מִן הָאָרֶץ דִּיִּיקָא. וְאֵר עַל גַּב דְּאִקְשׁוּ וְאִפְלִיגוּ קְדַמְאִי עַל דָּא. וַיִּמְחוּ כְּמַה דְּאֵת אָמַר,
(תהלים טו) יִמְחוּ מִסִּפְרַ חַיִּים.

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדֵאִי לִית לִוֵן חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאֵתִי דְכְתִיב וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. וְכְתִיב לְעוֹלָם
יִרְשׁוּ אַרְצָא. אַבְל יְקוּמוּן בְּדִין. וְעַלִּיהוּ כְּתִיב, (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדַמַת עֶפְרַיִם יִקְיִעוּ אֱלֹהִי לְחַיִּי
עוֹלָם וְאֱלֹהִי לְחַרְפּוֹת וּלְדִרְאוֹן עוֹלָם. וּפְלוּגְתָא בְּהָא אַבְל כְּמַה דְּאִוְקְמוּהָ חֲבַרְיָא:

וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. רַבִּי אַבְא אָמַר (את כל) לְאַכְלָלָא כָּל אַנְוִן שְׁלִיטִין
דְּשְׁלִטִין מִמְּנָן עַל אַרְעָא. וְדָא הוּא הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. דְּכֵד עֵבִיד קְדִישָׂא בְּרִידָּה הוּא
דִּינָא בְּנֵי עֵלְמָא אַעֲבַר לְאַנְוִן שְׁלִיטִין דְּמִמְּנָן עַלִּיהוּ בְּקַדְמִיתָא וְלִבְתַּר לְאַנְוִן דִּיתְבִּי תַּחוֹת
גְּדַפִּיָּהוּ דְכְתִיב (ישעיה כד) יִפְקוּד יְיָ עַל עַבְא הַמְרוּם בְּמְרוּם וְלִבְתַּר עַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה.

וְהִידָּה מִתְעַבְּרִין קְמִיָּה. אַלָּא אַעֲבַר לִוֵן בְּנִינְרָא דְדִלִּיק חֲדָא הוּא דְכְתִיב, (דברים ד) כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אִשׁ
אוֹכְלָה הוּא אֵל קִנְאָ. אֲשָׁא (הוּא) דְאִכִּיל אֲשָׁא. הוּא יְקוּם דְעַלִּיָּהוּ (נ"א מַעֲבַר) בְּאֲשָׁא. וְאַנְוִן דִּיתְבִּי
תַּחוֹתִיָּהוּ בְּמִיָּא. וּבְגִינֵי כֵּד וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְלִבְתַּר מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה
עַד רְמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ. כָּל אַלִּין דִּלְתַתָּא. וַיִּשְׂאֵר אַדָּה נַח. אַדָּה לְמַעוּטֵי. דִּלְא

אשתארו בעלמא בר נח ודעמיה בתיבותא. רבי יוסי אומר חגיר הוה דאכיש ליה אריא והא
אוקמוה:

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו פתחה. רבי חייא פתח (משלי כב)
ערום ראה רעה ונסתה. האי קרא אתמר על נח דעאל לתיבותא ואסתתר בה. ועאל לגו תיבותא
בזמנא דמיא דחקו ליה. והא אתמר דער לא עאל לתיבותא חמא ליה למלאך המות דאזיל
ביניהו ואסתר לון. פיון דחמא ליה, עאל לתבה ואסתתר בגנה. הדא הוא דכתיב ערום ראה
רעה ונסתה. ראה רעה דא מלאך המות ונסתה מקמיה הדא הוא דכתיב מפני מי המפול.

רבי יוסי אומר ערום ראה רעה ונסתה. (ויסתה לא כתיב), אהדר על מה דאתמר בזמנא דמותא שריא
בעלמא בר נש חכים יסתר ולא יקום לבר ולא יתחזי קמי מחבלא. בגין דכיון דאתייהיב ליה
רשו, יחבל כל אנון דישתפחון קמיה ויעברון קמיה פאתגלייא. וסופא דקרא ופתיאים עברו
ונענשו עברין קמיה ואתחזין קמיה ונענשו.

דבר אחר עברו, עברו פקודא (דא) (נ"א דמאריהון) ונענשו. דבר אחר ערום ראה רעה ונסתה דא נח.
ופתיאים עברו ונענשו אליו בני דריה. (ונענשו), פיון דאסתתר ואשתהי תמן כל ההוא זמנא. (ד 90 סט
ע"ב) לבתר ויזכר אלהים את נח.

אמר רבי שמעון (ויזכר אלהים את נח) תא חזי בשעתא דדינא אתעביד לא כתיב ביה זכירה. פיון
דאתעביד (ביה) דינא ואתאבידו חיבי עלמא, פדיון פתיב ביה זכירה. דהא כד דינא שריא
בעלמא אתחברותא לא אשתכח. ומחבלא שריא על עלמא. פיון דאתעבר דינא ואשתפיד
רוגזא, תב פלא לאתריה. ובגין כך פתיב חכא ויזכר אלהים את נח. דביה שריא זכור. דנח איש
צדיק פתיב ביה.

פתיב, (תהלים פט) אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשפחם. בשעתא דינא קפיץ בגלגוליי
ותהומי סלקי ונחת, קדשא בריה הוא שדר חד חוטא מסטרא דימינא ומשיף גלגלוי ושכיד
ועפיה ולית מאן דינדע ליה.

יונה נחת לימא ואזמון ליה תהוא נונא ובלע ליה. חיה לא נפקת נשמתייה מניה ולא פרחא
מיה. אלא בגין דקדשא בריה הוא שלטי בההוא גאותא דינא. ויהוא גאותא דינא הוא חד
חוטא דשמאלא דסליק ליה לימא לעילא וביה אסתלק. ואי לא תהוא חוטא דמטי ליה מסטרא
דימינא לא סלקא לעלמין. דכד (דכיון) דההוא חוטא נחית לימא וינא אתאחיד בה פדיון אתערין
גלגלוי ושאגן למטרף טרפא. עד דקדשא בריה הוא אתיב ליה (לון) לאחורא ותבין לאתרייהו.

הדא הוא דכתיב בשוא גליו אתה תשפחם. תשפחם לאנון גלי ינא. תשפחם תתפר לון לאתבא
לאתרייהו. דבר אחר תשפחם ממש שבחא הוא לון בגין דסלקין פתיאובתא למחמי. מפאן כל
מאן דכסיף לאסתבלא ולמנדע אף על גב דלא יכיל (נ"א ולא יחבין ליה רשותא) שבחא איהו דיליה
וכלא משבחן ליה.

אמר רבי יהודה נח פד תוה בתיבה דחיל תוה דלא ידבר ליה קדשא בריה הוא לעלמין. וכיון
דאתעביד דינא ואתעברו חייבי עלמא כדון מה כתיב ויזכר אלהים את נח.

רבי אלעזר אמר תא חזי, בשעתא דדינא שריא בעלמא לא ליבעי ליה לאיניש דידבר שמייה
לעילא (קמיה דקדשא בריה הוא בעלמא). דהא אי אדבר שמייה ידפרון חובוי (בלהו) וייתון לאשגחא ביה.
מנלן משונמית, דההוא יומא יום טוב דראש השנה תוה וקדשא בריה הוא דאין עלמא. וכדון
אמר ליה אלישע (מלכים ב ד) ה'יש לדבר לך אל המלך דא קדשא בריה הוא. דכדון אקרי מלך.
מלך הקדוש מלך המשפט. ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. לא בעינא דידפרון לי וישגחון בי
אלא בתוך עמי. מאן דעייל רישיה בין עמא (בלא) לא ישגחון עליה למידן ליה לביש. בגיני כה
אמרה בתוך עמי.

תא חזי, נח בשעתא דרוגא שריא בעלמא לא אדבר. כיון דדינא אתעבר מה כתיב ויזכר אלהים
את נח השתא אדבר שמייה. דבר אחר ויזכר אלהים את נח כמה דאת אמר ואזכר את בריתי.
רבי חזקיה תוה אזיל מקפוטקיא ללוד. פגע ביה רבי ייסא. אמר ליה תוהנא עלך דאת בלחודך.
דהא תנינן דלא יפוק בר נש יחידאי בארקהא. אמר ליה רביא חד אזיל בהדאי ואיהו אתי
אבתראי. אמר ליה ועל דא תוהנא איך אזיל בהדך מאן דלא תשתעי ביה מלי דאורייתא. דהא
תנינן כל מאן דאזיל בארקהא ולאו עמיה מלי דאורייתא אסתפן בנפשיה. אמר ליה הכי הוא
ודאי.

אדהכי מטא ההוא רביא. אמר ליה רבי ייסא ברי מאן אתר אנת. אמר ליה מקרתא דלוד
ושמענא דהאי בר נש חכים אזיל תמן וזמינא גרמאי לפולחניה ולמיחה בתדיה. אמר ליה ברי
ידעת מלי דאורייתא. אמר ליה ידענא דהא אפא תוה אזליה לי בפרשת קרפנות וארכינא
אודנאי למאי דתוה אמר עם אחי דאיהו קשישא מנאי. אמר ליה רבי ייסא ברי אימא לי.

פתח ואמר ויבן נח מזבח לני ויקח מפל הבהמה הטהורה ומפל העוף הטהור ויעל עולות
במזבח. ויבן נח מזבח, דא איהו מזבח דאקריב ביה אדם קדמאה. נח (ד' ע"ט ע"א) אמאי קריב עולה.
דהא עולה לא סלקא אלא בגין הרהורא ורעונתא דלפא ונח במה חב. אלא נח הרהר ואמר הא
קדשא בריה הוא גזר דינא על עלמא דיתחרב, דילמא בגין דשויב לי כל זכותא פקע לי ולא
ישתאר לי זכו בעלמא. מיד ויבן נח מזבח לני.

ההוא מזבח דאקריב ביה אדם הראשון תוה. אי הכי אמאי ויבן. אלא בגין דחייבי עלמא גרמו
דלא קיימא בדוכתיה. כיון דאתא נח כתיב ביה ויבן. ויעל עולות עלת כתיב חדא. כתיב, (ויקרא א)
עולה הוא אשה רית ניהח לני (לעולם עולה סלקא דבר א) עולה סלקא דבר ולא סלקא נוקבא דכתיב
זכר תמים וקריבנו. אמאי כתיב אשה דהא איש בעי לאשתתכא תמן.

אָלֵא אַף עַל גַּב דְּעוֹלָה אֲתִקְרִיב דְּכֹר. וְלֹאֲתִרִיה אֲתִקְרִיב. נוֹקְבָא לָא בְּעֵינֵי לְאַתְּפֻרְשָׁא מִנִּיה, אָלֵא בְּה אֲתִקְרִיב בְּגִין לְחַבְרָא דָּא בְּדָא. דְּסֻלְקָא נוֹקְבָא לְגַבֵּי דְכוּרָא לְאַתְּחַבְרָא כְּחֻדָּא. וְאַף עַל גַּב דְּאִשָּׁה לְשׁוּם אִישִׁים.

נח אַעֲטִרֵיהּ לִיה לְמִקְרַב עוֹלָה. דְּאִיהוּ בְּאַתֵּר דְּדִכְנָרָא. עֶבֶד לִיה קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַתְּחַבְרָא וְלֹאֲעֵלָאָה בְּתִיבָה. וְעַל דָּא אֲקָרִיב עוֹלָה. עוֹלָה הוּא אִשָּׁה. אִשׁ ה' דְּאַתְּחַבֵּר (בַּה) שְׂמָאֵלָא בְּנוֹקְבָא. דְּהָא (כָּל) נוֹקְבָא מְסֻטָּרָא דְשְׂמָאֵלָא קָא אֲתִיָּא וְדִכְנָרָא מְסֻטָּרָא דִּימִינָא בְּאַתְּדִפְקוּתָא דָּא בְּדָא. וּבְגִין כֶּף אֲקָרִי (עוֹלָה) נוֹקְבָא אִשָּׁה. אִשָּׁה קְטִירוֹ דְּרַחֲמֵימוּ דְּאַחִיד בְּהָ שְׂמָאֵלָא לְסֻלְקָא לָהּ לְעֵילָא וְלֹאֲתִקְשָׁרָא כְּחֻדָּא. וּבְגִין כֶּף (ד"א כתיב) עוֹלָה הוּא אִשָּׁה. קְשִׁירוֹ דְּדִכְר וְנוֹקְבָא דָּא בְּדָא:

וַיֵּרַח יי אֶת רִיחַ הַנְּיחָח. וּכְתִיב אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח. אִשָּׁה הָכִי שְׂמַעְנָא תִנְנָא וְאִשָּׁא מְחַבְרִין כְּחֻדָּא. דְּהָא לִית תִּנְנָא בְּלָא אִשָּׁא כְּמָה דְכְתִיב (שמות יט) וְהָר סִינֵי עָשָׂן כָּלוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יי בְּאִשׁ. תָּא חֲזִי, אִשׁ נְפִיק מִלְּגִיו וְאִיהוּ דְק. וְאַחִיד בְּמִלְּה אַחְרָא לְבַר דְּלָאו אִיהוּ דְק הָכִי וְאַתְּאֲחִדֵּן דָּא בְּדָא וּכְדִין תִּנְנָא סְלֻקָּא. מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּאַתְּאֲחִיד אִשָּׁא בְּמִלְּה דְרַגִּישׁ. וְסִימְנִיָּה חוּטְמָא דְנְפִיק בֵּיה תִנְנָא מִגּוֹ אִשָּׁא.

וְעַל דָּא כְתִיב (דברים לג) יְשִׁימוּ קְטוֹרֶה בְּאַפְּהָ. בְּגִין דְּאַתְּדֵר אִשָּׁא לְאַתְרִיהָ. וְחוּטְמָא (אַתְרִישׁ) אֲתִפְנִישׁ בְּתֵהוּא רִיחָא לְגוֹ לְגוֹ עַד דְּאַתְּאֲחִיד כְּלָא וְתַב לְאַתְרִיהָ. וְאַתְּקָרִיב כְּלָא לְגוֹ מְחַשְׁבָּה וְאַתְּעֶבֶד רְעוּתָא חֻדָּא. וּכְדִין רִיחַ נִיחָח. דְּנַח רוּגְזָא וְאַתְּעֶבֶד נִיחָא.

דְּהָא תִנְנָא אֲתִפְנִישׁ וְעֵייל וְקָמִיט בְּאִשָּׁא וְאִשָּׁא אַחִיד בְּתִנְנָא וְעֵיילי תְרוּוִיִּהוּ לְגוֹ לְגוֹ עַד דְּנַח רוּגְזָא. וְכַד אֲתְּאֲחִיד (אַחִיד) כְּלָא דָּא בְּדָא וְנַח רוּגְזָא, כְּדִין הוּא נִיחָא, וְקְשִׁירוֹ חַד וְאַתְּקָרִיב נִיחָא. נִיחָא דְרוּחָא חֻדוּתָא דְכְלָא כְּחֻדָּא. נְהִירוֹ דְבוּצִינִין נְהִירוֹ דְאַנְפִּין. וּבְגִין כֶּף פְּתִיב, וַיֵּרַח יי אֶת רִיחַ הַנְּיחָח. כְּמָאן דְּאַרַח וּכְנִישׁ כְּלָא לְגוֹ אֲתִרִיהָ.

אַתָּא רַבִּי יִיסָא וּנְשָׁקִיהָ. אָמַר וּמָה כָּל הַדִּין טָבָא אִית תַּחוּת יָדָּהּ וְלָא יִדְעָנָא בֵּיה. אָמַר אַהֲדַרְנָא מִן אוּרְחָא, וְנִתְחַבֵּר בְּהַדָּה. אָזְלוּ. אָמַר רַבִּי הַזְקִיָּה אַרְחָא דָּא בְּהַדֵּי שְׂכִינְתָּא נְהַדְּ דְהָא מִתְקַנָּא כְּמִן. אַחִיד בִּידָא דְתֵהוּא יְנוּקָא וְאָזְלוּ. אָמְרוּ לִיה אִימָא לֵן קָרָא חַד מֵאַנּוּן דְּאָמַר לָהּ אַבּוּהָ.

פְּתַח הַהוּא יְנוּקָא וְאָמַר (שיר השירים א) יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, דָּא הוּא תִיאוּבְתָא עֵלְאָה דִּיפּוּק (דִּנְפָקָא) רְעוּתָא מִפּוּמָא לְנִשְׁקָא וְלָא נְפִיק מְחוּטְמָא כַּד אִשָּׁא נְפָקָא, דְּהָא כַּד אֲתְּחַבֵּר פּוּמָא לְנִשְׁקָא נְפִיק אִשָּׁא בְּרְעוּתָא בְּנְהִירוֹ דְאַנְפִּין בְּחֻדָּה דְכְלָא בְּאַתְּדִפְקוּתָא דְנִיחָא.

וּבְגִין כֶּף כִּי טוֹבִים הוֹדִיעָה מִיָּן. מִתְּהוּא יי (יז) דְּמַחְדֵּי וְנְהִיר אַנְפִּין וְחֵיבִין עֵינִין וְעֶבֶד רְעוּתָא. וְלָאוּ מִיָּן דְּמִשְׁפֵּר (דְּשְׁבִיר) וְעֶבֶד רוּגְזָא וְאַחֲשִׁיָּה אַנְפִּין וְלִהֲטָאן עֵינִין יי דְרוּגְזָא. וְעַל דָּא בְּגִין דְּחַמֵּר דָּא טַב, נְהִיר אַנְפִּין וְחַדֵּי עֵינִין וְעֶבֶד תִּיאוּבְתָא דְרַחֲמֵימוּ, מְקָרִיבִין לִיה כָּל יוּמָא עַל גַּבֵּי מִדְּבָחָא (דף ע"ב) שְׁעוּרָא דְמָאן דְּשָׁתִי לִיה חַדֵּי לִיה וְעֶבֶד לִיה נִיחָא דְכְתִיב (במדבר כח) וְנִסְפּוּ יי רְבִיעִית תְּהִין. וּבְגִין כֶּף כִּי טוֹבִים הוֹדִיעָה מִיָּן. מִתְּהוּא יי דְּאַתְּעַר רְחִימוּתָא וְתִיאוּבְתָא.

ובלא כְּמָה דְלִתְתָא אֲתַעַר רְחִימוּתָא דְלַעֲיָלָא. תְּרִין שְׁרִינְן כַּד אֲתַדְעָךְ נְהוּרָא דְלַעֲיָלָא בְתַנְנָא
דְסָלִיק מִהֵוּא דְלִתְתָא אֲתַדְלִיק תְּהוּא דְלַעֲיָלָא. אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה הֵכִי הוּא וְדָאֵי דְעֲלָמָא עֲלָאָה
תְּלָא בְתַתְּמָא וְתַתְּמָא בְּעֲלָאָה, וּמִזְמָנָא דְאֲתַחְרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא בְּרַכָּאן לָא אֲשַׁתְּכַחוּ לַעֲיָלָא
וְתַתְּמָא. לְאַחֲזָאָה דְדָא בְּדָא תְּלָא.

וְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּרַכָּאן לָא אֲשַׁתְּכַחוּ וְלִוּוּטִין אֲשַׁתְּכַחוּ, דְהָא יִנְקוּ דְכִלְא בְּהֵוּא סְטָרָא נְפָקִי
(ד"א וּבְרַכָּאן לָא נְפָקִי), מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל לָא שְׁרִינְן פְּאַרְעָא וְלָא פְּלַחִי פּוֹלְחָנָא דְאַעֲטְרִיךְ
לְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין וְלֹאֲשַׁתְּכַחַּא בְּרַכָּאן, וּבְגִין כַּד לָא מִשְׁתַּכַּחִי לַעֲיָלָא וְתַתְּמָא, וְעֲלָמָא לָא יְתִיב
בְּקִיּוּמִיהּ כְּדָקָא יָאוּת.

וְאָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה לָא אוֹסִיף לְקַלְל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה בְּעֵבֹר הָאָדָם. מָאֵי הוּא, אָמַר רַבִּי יִיסָא הֵכִי
שְׂמַעְנָא מִרַבִּי שְׂמַעוֹן דְאָמַר כָּל זְמָנָא דְאֲשָׁא דְלַעֲיָלָא אוֹסִיף לְתַקְפָּא, תַּנְנָא דְאִיהוּ דִּינָא דְלִתְתָא
אֲתַקִּיף רוּגְזָא וְשַׁעֲי כִלְא. בְּגִין דְכַד נְפִיק אֲשָׁא לִית לִיהּ פְּסָק (קִמְיָה) עַד דִּישְׁתַּלִּים דִּינָא. וְכַד דִּינָא
דְלִתְתָא לָא אוֹסִיף לְאַתְתַּקְפָּא בְּדִינָא דְלַעֲיָלָא עֵבִיד דִּינָא וּפְסִיק וְלָא יִשְׁתַּלֵּם דִּינָא לְשִׁיעָאָה.
וּבְגִין כַּד פְּתִיב לָא אוֹסִיף לְמִיחַב תּוֹסַפֵּת לְאַתְתַּקְפָּא דִּינָא דְלִתְתָא.

אָמַר תְּהוּא יְנוּקָא שְׂמַעְנָא בְּגִין דְכְּתִיב אַרְוֶהָ אַרְוֶהָ בְּעֵבֹרָךְ. דְהָא בְּתַהִיא שְׂעֵתָא דְאַתְלַטְיָא
אַרְעָא כְּחוּבָא דְאָדָם. אֲתִיּוּהִיב רְשׁוֹ לְשַׁלְטָאָה עֲלֶיהָ תְּהוּא הוּא בִּישָׁא דְאִיהוּ מְחַבְלָא דְעֲלָמָא
וְשַׁעֲי בְנֵי עֲלָמָא. מִתְּהוּא יוֹמָא דְקָרִיב נַח קָרְבָּנָא, וְאַרְח לִיהּ קְדָשָׁא כְּרִיךְ הוּא, אֲתִיּוּהִיב רְשׁוֹ
לְאַרְעָא לְנַפְקָא מִתַּחֲוֹת תְּהוּא נַחֵשׁ וְנַפְקָא מִמְּסַאָבָא. וְעַל דָּא מְקָרִיבִין יִשְׂרָאֵל קָרְבָּנָא לְקוּדְשָׁא
כְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְאַנְהָרָא אִפִּי אַרְעָא.

השלמה מההשמטות (סימן יג)

עוֹד פְּתַח תְּהוּא יְנוּקָא וְאָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים א') לְרִיחַ שְׂמִינִיף טוֹבִים. לְרִיחַ מָאֵן, אֲלָא אִית רִיחַ וְאִית
רִיחַ. רִיחַ הַקָּרְבָּן וְרִיחַ הַקְּטוֹרֶת. רִיחַ הַקָּרְבָּן מְקָרִיב וּמְיַחַד כָּל אֵינּוֹן שְׂבִטְיָא דְהִיבְלָא דְבֵית דָּוִד
וְרִיחַ הַקְּטוֹרֶת מְקָרִיב וּמְיַחַד וְאַנְהִיר אֵינּוֹן בּוֹצִינִין עֲלָאִין נְהִירִי אֲפֻרְסָמוֹנָא דְכָּא.

וְעַל דָּא תְּרִין מְדַבְּחִין הוּוּ, מְזִבַּח הַקְּטוֹרֶת וּמְזִבַּח הָעוֹלָה מְזִבַּח הַקְּטוֹרֶת אִיהוּ פְּנִימָאָה מְזִבַּח
הָעוֹלָה אִיהוּ לְבַר. רִיחַ מְזִבַּח הָעוֹלָה מִתְקִין לְאַנְהָרָא בּוֹצִינִין תַּתְּאִין, רִיחַ מְזִבַּח הַקְּטוֹרֶת מִתְקִין
לְאַנְהָרָא בּוֹצִינִין עֲלָאִין. וְעַל דָּא לְרִיחַ שְׂמִינִיף טוֹבִים לְרִיחַ דְהֵוּא קְטוֹרֶת שְׂמִינִיף טוֹבִים.

בֹּא וְרָאָה שְׁתֵּי מְזִבְחוֹת הֵן מְזִבַּח פְּנִימִי לַעֲיָלָא מְזִבַּח חִיצוֹן לְתַתְּמָא. מְזִבַּח הַפְּנִימִי הוּא שְׁלֵם וְזָהוּ
דְכְּתִיב הַמְזִבְחָה בְּתוֹסַפֵּת ה"א וְכַד הוּא בְּכָל מְקוֹם. וּמְזִבַּח הַחִיצוֹן הוּא חֶסֶר ה"א כְּמוֹ נְעִרָה
נְעַר חֶסֶר ה' אֲשַׁתְּכַח דְמֵאֲתַעְרוּתָא דְמְזִבַּח (ס"א הַחִיצוֹן) שֶׁל מִטָּה אֲתַעַר מְזִבַּח הַפְּנִימִי שֶׁל מְעֵלָה
וּבְמָה אֲתַעַר כְּרִיחַ (ס"א דְמֵאֲתַעְרוּתָא דְמְזִבַּח הַחִיצוֹן שֶׁל מִטָּה אֲתַעַר מְזִבַּח הַחִיצוֹן שֶׁל מְעֵלָה וּבְמָה אֲתַעַר כְּרִיחַ הַקָּרְבָּנוֹת.
וּבְרִיחַ הַקְּטוֹרֶת שֶׁל מְזִבַּח הַפְּנִימִי שֶׁל מִטָּה אֲתַעַר מְזִבַּח הַפְּנִימִי שֶׁל מְעֵלָה, וּבְמָה אֲתַעַר כְּרִיחַ הַקְּטוֹרֶת. וְעַל דָּא) הַקְּטוֹרֶת שֶׁל

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

מטה. ועל דא (שיר השירים א') לריח שמניך טובים אינון בוצינין נהרין ונצינין. כתיב הקא טובים
וכתיב התם (בראשית א') וירא אלהים את האור כי טוב: (עד כאן מההשמטות)

אמר רבי חזקיה יאות הוא (היא) והאי תנה תלי עד דקיימו ישראל על טורא דסיני. אמר רבי
ייסא קדשא בריה הוא אזעיר לה לסיהרא ושלטא ההוא נחש, אבל בגין חובא דאדם אתלטייא
בגין למילט עלמא. בההוא יומא (דאתיבת אורייתא) נפקת ארעא מההיא קללה וקיימא סיהרא
בההיא גריעותא, בר בשעתא דקורבניא אשתכחו בעלמא וישראל יתבין על ארעהון.

אמר רבי ייסא לההוא ינוקא מה שמך, אמר ליה אבא. אמר ליה אבא תהא בכלא בחכמה
ובשנין. קרא עליה (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך.

אמר רבי חזקיה זמין קדשא בריה הוא לאעברא רוח מסאבא מן עלמא כמה (ד"א ל"ג דאתמר)
דכתיב, (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ. וכתיב, (ישעיה כה) בלע המות לנצח ומחה יי
אלהים המעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יי דבר.

וזמין קדשא בריה הוא לאנהרא לסיהרא ולאפקא לה מחשוכא בגין ההוא חויה בישא. כמה
דכתיב, (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים.
מאי אור, ההוא אור דגניז ליה קדשא בריה הוא בעובדא דבראשית:

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו וגו'. רבי אבא פתח ואמר, (משלי י) ברפת יי
היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה. ברפת יי דא שכינתא דאיהי אתפקדא על ברכאן דעלמא,
ומנה נפקי ברכאן לבלא.

תא חזי, מה כתיב בקדמיתא ויאמר יי לנח בא אתה וכל ביתך אל התיבה וגו'. כמה דאתמר
דמאריה דביתא ירב ליה רשו למיעאל. לבתר אתתא אמרה ליה לנפקא. בקדמיתא עאל
ברשותא דבעלה, לסוף נפק ברשו דאתתא. מפאן אוליפנא מאריה (ד"א ע"ד) דביתא יעיל
ואתתא תפיק, הדא הוא דכתיב וידבר אלהים אל נח לאמר צא מן התיבה. דרשו הוה בידהא
לאפקא ליה לאושפיזא ולא לאעלא ליה.

פינו דנפק ירב מתנן לה, בגין דאיהי בביתא וביתא בידהא. ואנון מתנן דיהב לה בגין לאסגאה
לה רחיוותא בבעלה. מפאן אוליפנא אורח ארעא לאושפיזא. (למיהב בידא דבעלה כד נפיק ירב מתנן
לאתתיה ולא בידה ובגין כד פינו דיהב ליה מתנן) ועל דא לבתר דיהב לה מתנן לאסגאה לה רחיוותא
בבעלה

(נ"א פינו דנפק ירב מתנן ובגין בידא דבעלה למיהב לאתתיה ולמחדי בה ולאסגאה לה רחיוותא בבעלה, הדא הוא דכתיב
ויקח מפל וגו' ויעל עולות בפזיח, אלן מתנן דיהב בידא דבעלה בגין לאסגאה לה רחיוותא בעלמא, ומפאן אוליפנא אורח ארעא
לאושפיזא דיהב מתנן בידא דבעלה לאתתיה ולא בידהא, ועל דא ויעל עולות בפזיח, קורבנא לדכורא לאסגאה רחיוותא בבעלה
ברכא ליה) ברכא ליה, דכתיב ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו וגו'. ובגין כד
כתיב, (משלי י) ברפת יי היא תעשיר. ודאי כמה דאתמר.

וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּהּ. רָזָא דְכְּתִיב בְּעֲצָבוֹן תֵּאבְלָנָהּ. עֲצָבוֹן עֲצִיבוּ וְרוּגְזָא בְּלֹא נְהִירוּ דְאַנְפִּין. כַּד
אַתְחַשְׁבֵּה סִיחְרָא וּבְרַכָּאן לֹא מִשְׁתַּפְּחִי. בְּעֲצָבוֹן סִטְרָא דְרוּחָא אַחְרָא דְאַמְנַע בְּרַכָּאן מְעֻלְמָא,
וּבְגִין כֶּהּ וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּהּ. וְדָא הוּא רָזָא דְכְּתִיב, (בראשית ח) לֹא אוֹסִיף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאָדָמָה:
וּמִוֹרְאֵכֶם וְחֵתְכֶם יִהְיֶה. מִכָּאן וְלִהְלָאָה יֵהֵא לְכוּן דְיוֹקְנִין דְבְּנֵי נְשָׂא דְהָא בְּקַדְמִיתָא לֹא הוּוּ דְיוֹקְנִין
דְּבְּנֵי נְשָׂא. תָּא חֲזִי, בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב, (בראשית ט) בְּעֵלְמָא אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. וְכְּתִיב, (בראשית ה)
בְּדַמוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. בִּין דְּחִטּוּ אֲשַׁתְּנוּ דְיוֹקְנֵיהוּ מֵהָהוּא דְיוֹקְנָא עֲלָאָה וְאַתְהַפְּכוּ אֲנֹוֹן
לְמַדְחַל מִקְמֵי חִינוּן בְּרָא.

בְּקַדְמִיתָא כָּל בְּרִיין דְּעֻלְמָא זְקָפוּ עֵינֵין וְחֵמָאן דְיוֹקְנָא קְדִישָׁא עֲלָאָה וְזַעֲאן וְדַחְלִין מִקְמֵיהֵא. בִּין
דְּחִטּוּ אַתְהַפְּפוּ דְיוֹקְנֵיהוּ מֵעֵינֵיהוּ לְדְיוֹקְנָא אַחְרָא. וְאַתְהַפְּפוּ דְבְּנֵי נְשָׂא זַעֲין וְדַחְלִין קְמֵי שְׂאָר
בְּרִיין.

תָּא חֲזִי, כָּל אֲנֹוֹן בְּנֵי נְשָׂא דְלֹא חֵטְאוּ קְמֵי מְאִרְיהוּן וְלֹא עֲבָרִין עַל פְּקוּדֵי אוֹרֵיתָא. זִיו דְיוֹקְנָא
דְּלֵהוּן לֹא אֲשַׁתְּנֵי מְחִיזוּ דְדְיוֹקְנָא עֲלָאָה. וְכָל בְּרִיין דְּעֻלְמָא זַעֲין וְדַחְלִין קְמֵיהֵא. וּבְשַׁעֲתָא דְבְּנֵי
נְשָׂא עֲבָרִין עַל פְּתַגְמֵי אוֹרֵיתָא, אַתְחַלְפוּ דְיוֹקְנָא דְלֵהוּן וְכִלְהוּ זַעֲין וְדַחְלִין מִקְמֵי בְּרִיין אַחְרַנִּין,
בְּגִין דְּאַתְחַלְפוּ דְיוֹקְנָא עֲלָאָה וְאַתְעֵבֵר מְנִייהוּ, וּבְדִין שְׁלֵטֵי בְּהוּ חִיּוֹת בְּרָא, דְּהָא לֹא חֵמוּ בְּהוּ
הָהוּא דְיוֹקְנָא עֲלָאָה כְּדַקְחִי.

וְעַל כֵּן הִשְׁתָּא בִּין דְּעֻלְמָא אַתְחַדֵּשׁ כְּמַלְקֻדְמִין, בְּרִיָּה לֹוֹן בְּרַכָּתָא דָּא וְשְׁלִיט לֹוֹן עַל כָּלָא, כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר וְכָל דְּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם נָתַנּוּ. וְאַפִּילוּ נִוְנֵי יָמָא. רַבִּי חֵיָּא אָמַר בְּיַדְכֶם נָתַנּוּ. מִקְדַּמַּת דְּנָא.
דְּכַד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיָּה הוּא עֻלְמָא מְסַר כָּלָא בִּידְהוּן דְּכְּתִיב וְרַדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגו'.
וּבְכַד אֱלֹהִים אֶת נַח. רַבִּי חֲזַקְיָה פֶּתַח (תהלים לב) לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֵׁרִי נִשְׁוִי פִּשְׁעֵי כִסּוּי חֲטָאָה.
הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אָבֵל קָרָא דָּא בְּרָזָא דְחֲכָמָתָא אַתְמָר. דְּהָא תְּנִינָן בְּעֲשָׂרָה זִינֵי שְׁבָחָא שְׁבַח
דְּדוֹד לְקְדָשָׁא בְּרִיָּה הוּא וְחַד מְנִייהוּ מִשְׁכִּיל. וְהוּא דְרַגָּא חַד מֵאֲנֹוֹן עֲשָׂרָה. וְדוֹד אַתְקִין גְּרַמִּיָּה
עַד לֹא יִשְׁרִי עֲלִי הָאִי דְרַגָּא.

אֲשֵׁרִי נִשְׁוִי פִּשְׁעֵי, דְּהָא בְּשַׁעֲתָא דְקְדָשָׁא בְּרִיָּה הוּא אַתְקִיל חוּבֵי וְזַכּוּוֹן דְּבְּנֵי נְשָׂא דְתַהוּא (ד"א כד
ההוא) תִּיקְלָא דְבַסְטֵר חוּבֵין מִסְתַּלְקִין וְאֲנֹוֹן אוֹחְרַנִּין זְכָיִין דְּאֲנֹוֹן בְּתִיקְלָא אַחְרָא מְכַרִּיעִין לְתַתָּא
דָּא הוּא נִשְׁוִי פִּשְׁעֵי.

כִּסּוּי חֲטָאָה בְּשַׁעֲתָא דְדִינָא שְׂרִיָּא בְּעֻלְמָא דִּיהָא מִחְפָּיָא דְלֹא יִשְׁלוּט עֲלֵי מִחְבְּלָא, כְּמָה דְתַהוּ
לְנַח דְכִסִּי לִיהָ קְדָשָׁא בְּרִיָּה הוּא מֵהָהוּא חֲטָאָה דְאַמְשִׁיף עֲלֵיהָ אָדָם עַל עֻלְמָא. דְּכִינֹוֹן דְחֲטָאָה
דָּא אֲנִיגִיד אָדָם עַל עֻלְמָא, שְׂאָר בְּרִיין שְׁלֵטָאן וּבַר נֶשׁ דְּחִיל מְנִייהוּ וְעֻלְמָא לֹא אַתְקִין בְּתַקּוּנֵיהָ.
וּבְגִין כֶּהּ כַּד נָפַק נַח מִתִּיבּוֹתָא קְדָשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּרַכִּיָּה. דְּכְּתִיב וּבְכַד אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת בְּנָיו
וְגו':

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

ואתם פרו ורבו. בהני ברכאן לא אשתפחו נוקבי, אלא את נח ואת בניו, אבל נוקבי לא אמר קרא. אמר רבי שמעון ואתם פללא דדכורי (דף עא ע"ב) ונוקבי כחדא. ותו את נח לאסגאה נוקביה. ואת בניו לאסגאה נוקבי דלהון.

ובגין כך פתיב אתם פרו ורבו למעבד תולדות מפאן ולהלאה שרצו בארץ. והכא יהיב לון קדשא בריה הוא שבע פקודי אורייתא לון ולכל דאתו אפתרייהו, עד דקיימו ישראל בטורא דסיני ואתייב לון כל פקודי אורייתא כחדא:

ויאמר אלהים לנח וגו'. זאת אות הברית אשר אני נותן ביני וביניכם וגו'. את קשתי נתתי בענן. נתתי מקדמת דנא. רבי שמעון פתח (יחזקאל א) וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כפא. מה כתיב לעילא ואשמע את קול פנפיהם פקול מים רבים פקול שדי בלכתו. אלון ארבע חיוון רברבן עלאין קדישין דההוא רקיע מתתקנא עלייהו. וכלהו גדפיהו (ד"א ל"ג פרישון) מתחבראן דא בדא לחפניא גופייהו.

ובשעתא דאנון פרישי גדפיהו, אשתמע קול גדפין דכלהו דאמרי שירתא, הדא הוא דכתיב פקול שדי דלא אשתכיד לעלמין. כמה דכתיב, (תהלים ל) למען יזמרו כבוד ולא יהום. ומאי אמרי, (תהלים צח) הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו.

קול המלה כקול מחנה, פקול משרייתא קדישא כד מתחברן כל חילין עלאין לעילא. ומאי אמרי קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. אהדרו לדרום אמרו קדוש, אהדרו לעפון אמרו קדוש. אהדרו למזרח אמרו קדוש. אהדרו למערב אמרו ברוך.

והאי רקיע קאים על רישיהון. ובכל אתר דאיהי אזלא, אסחרו אפין לההוא סטרא דאתפלילו אנפין ביה. אסחרו אנפין לארבע זווין, וכלהו מסתחרין לתתא. ברבושא דיליה אתגליפת בארבע אנפין, אנפי אריה. אנפי נשרא. אנפי שור. אנפי אדם. גליה בכלהו אדם. אנפי ארי"ה אדם. אנפי נש"ר אדם. אנפי שו"ר (ד"א אדם). פלהו כלילין ביה. ובגין כך פתיב ודמות פניהם פני אדם. והאי רקיע דאתרבע פלהו גוונין פלילין ביה, ארבע גוונין אתחזוין ביה גליפין בארבע ארבע. בארבע גליפין רשימין טהירין עלאין ותתאין. כד מתפרשאן גוונין דאנון ארבע סלקין תריסר גוון ירק. גוון סומק. גוון חוור. גוון ספיר דאתפלילו מפל גוונין. הדא הוא דכתיב, (יחזקאל א) כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם פן מראה הנזוגה סביב הוא מראה דמות כבוד יי. חיוו דגוונין דכלא. ובגין כך את קשתי נתתי בענן.

מאי קשתי, כמה דאתמר ביוסף דכתיב, (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו. בגין דיוסף צדיק אקרי, ובגין כך קשתו דא ברית דקשת דאתפליל בצדיק, דברית דא בדא אתאחיה. ובגין דנח הוה צדיק, קיימא דיליה קשת.

וַיִּפְּזוּ. מָאִי וַיִּפְּזוּ, אֲנֵהִירוּ בְּחֵמִידוֹ דְּכֻלָּא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (תהלים יט) תִּנְחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפֹזֵר רַב וּמְתוֹקִים. אֲתֵנְהִירוּ בְּנֵהִירוֹ עֲלָאָה כַּד נָטַר בְּרִית. וּבְגִין כְּדָּ אֲקָרִי יוֹסֵף הַצַּדִּיק. עַל דָּא אֲקָרִי הַקִּשְׁתַּת בְּרִית, כְּלִיל דָּא בְּדָא.

וְהָרָא יְקָרָא עֲלָאָה חֵיזוּ דְּכָל חֵיזוּ כְּחֵיזוּ טְמִירִין (נ"א טְמִירָא) גְּוֹנִין טְמִירִין. גְּוֹנִין דְּלָא אֲתֵגְלִיין. וְלִית רִשׁוֹ לְאִסְתְּכָלָא בְּעֵינָא בְּקִשְׁתַּת כַּד אֲתַחְזִי בְּעֲלָמָא דְּלָא יִתְחַזִּי קִלְנָא בְּשִׁכְנֵתָא. וְכֵן גְּוֹנִין דְּקִשְׁתַּת הוּא חֵיזוּ סוֹסְטִיפָא קְטִירָא כְּחֵיזוּ יְקָרָא עֲלָאָה דְּלָא לְאִסְתְּכָלָא.

וְכִיּוֹן דְּאַרְעָא חֲמַאת לְהָאִי קִשְׁתַּת קְיִימָא קְדִישָׁא, אֲתַקְיִימַת בְּקִיּוּמָא. וְעַל דָּא וְהִיתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּין אֱלֹהִים וְגו'. הָאִי דְּאַמְרֵן דְּאֵלִין תַּלְתַּת גְּוֹנִין וְחַד דְּאַתְכְּלִיל בִּינֵיהוּ כְּלָהוּ רְזָא חֲדָא. וּבְגוּ עֲנָנָא סְלָקָא לְאַתְחֻזָּאָה. (יחזקאל א) וּמִמַּעַל לָרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ כְּמֵרְאָה אֲבָן סְפִירָה. הָאִי הוּא אֲבָן שְׁתֵּיהָ דְּאִיהִי נְקוּדָה חֲדָא דְּכָל עֲלָמָא. וְקִיּוּמָא עֲלָהּ קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים. וּמָאִי הוּא, פְּרֻסְיָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דְּאִיהִי מְמַנָּא עַל אֵלִין אַרְבַּע דְּמוֹת כְּפָא בְּאַרְבַּע סְמִכִין, וְדָא הוּא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה.

וְעַל דְּמוֹת הַכְּפָא דְּמוֹת כְּפָא אָדָם עֲלִיו מְלַמְעֵלָה. דָּא הוּא תוֹרָה שְׁבַעַתַּב. מְכַאן דְּתוֹרָה שְׁבַעַתַּב יִשׁוּוֹן (דף עב ע"א) יִתָּה עַל תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. בְּגִין דְּהָאִי כְּרֻסְיָא לְדָא, כְּמֵרְאָה אָדָם דְּאִיהוּ דְּיוֹקְנָא דְּיַעֲקֹב דְּאִיהוּ יִתִּיב עֲלָהּ.

רַבִּי יְהוּדָה קָם לִילָא חַד לְמַלְעִי בְּאוֹרֵייתָא בְּפִלְגֵי לִילָא בְּבִי אוּשְׁפִיזָא בְּמִתָּא מַחְסֵיא. וְהוּהוּ תַמְן בְּבִיתָא חַד יוֹדָאִי דְּאַתָּא בְּתַרִּי קְסִירִי דְּקֻטְפִירָא. פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר (בראשית כח) וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מַצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים. דָּא הוּא אֲבָן שְׁתֵּיהָ דְּמַתְּמָן אֲשֵׁתִיל עֲלָמָא וְעֲלָהּ אֲתַבְּנִי בִי מְקַדְשָׁא.

זְקַר רִישֵׁיהָ הַהוּא יוֹדָאִי וְאָמַר לִיהָ הָאִי מְלָה אִיךָ אֲפִשֶׁר, וְהָאִי אֲבָן שְׁתֵּיהָ עַד לָא אֲתַבְּרִי עֲלָמָא הוֹת וּמִינָהּ אֲשֵׁתִיל עֲלָמָא, וְאַתְּ אֲמַרְתָּ וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מַצְבֵּה. דְּמִשְׁמַע דְּיַעֲקֹב שׁוּי לָהּ הַשְׁתָּא דְּכַתִּיב, (בראשית כח) וַיִּקַּח אֶת הָאֲבָן אֲשֶׁר שָׁם מְרֹאשׁוֹתָיו. וְתוֹ דְּיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּהוּ וְהָאִי אֲבָנָא הוֹת בִּירוּשָׁלַם.

רַבִּי יְהוּדָה לָא אֲסַחֵר רִישֵׁיהָ לְגַבִּיָּה, פְּתַח וְאָמַר (עמוס ד) הַכּוֹן לְקִרְיַת אֱלֹקֵיךָ יִשְׂרָאֵל. וְכַתִּיב, (דברים כז) הִסְפֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל. מְלִי דְּאוֹרֵייתָא בְּעֵיין פְּוֹנָה. וּמְלִין דְּאוֹרֵייתָא בְּעָאן לְאַתְתְּקִנָּא בְּגוּפָא וְרַעוּתָא כְּחֲדָא. קָם הַהוּא יוֹדָאִי וְאַתְלַבֵּשׁ, וְיִתִּיב לְגַבִּיָּה דְּרַבִּי יְהוּדָה, וְאָמַר זְכָאִין אֲתוֹן צַדִּיקָא דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָא וְלִילִי.

אָמַר לִיהָ רַבִּי יְהוּדָה הַשְׁתָּא דְּכוּוֹנַת גְּרַמְדָּה, אִימָא מִלְּךָ דְּנִתְחַבֵּר כְּחֲדָא. דְּהָא מְלִי דְּאוֹרֵייתָא בְּעֵיין תְּקוּנָא דְּגוּפָא וְתְקוּנָא דְּלַבָּא. וְאִי לָאו בְּעַרְסָאִי שְׁכִיבָנָא וּבְלַבָּאִי אֲמַרְנָא מְלִין. אֵלָּא הָא תְּנִינָן דְּאַפִּילוּ חַד דְּיִתִּיב וְלַעִי בְּאוֹרֵייתָא שְׁכִיבָנָא אֲתַחַבְּרַת בְּהַדִּיָּה, וּמַה שְׁכִיבָנָא הָכָא וְאַנָּא שְׁכִיב בְּעַרְסָאִי. וְלָא עוֹד אֵלָּא דְּבַעֲיִין צַחוּתָא.

כְּהוֹרָאת מוֹרֵר שׁוּר בֵּית הַזוֹהָר הַמְּקוּבָּל הָאֱלֹקִי
ר' בְּנִיָּהוּ שְׂמוּאֵלִי שְׁלִיט"א

וְתוֹ הַכֹּל בַּר נָשׁ דְּקָם לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא מִפְּלָגוּ לִילְיָא כַּד אֲתַעַר רוּחַ צָפוֹן (בְּפִלְגוּ דְלִילְיָא) קַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא עִם צַדִּיקָא בְּגִנְתָּא דְעָדוֹ. וְהוּא וְכָל צַדִּיקָיָא דְבְּגִנְתָּא כְּלָהוּ צִיִּיתִין
(לִיה וְצִיִּיתִין) לְאֵלִין מְלִין דְּנִפְקִי מִפּוֹמִיָּה. וְמָה קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל צַדִּיקָיָא מִתְעַדְנִין לְמִשְׁמַע מְלִי
דְּאוֹרֵייתָא בְּשַׁעֲתָא דָּא וְאַנָּא אֲהֵא שָׂכִיב בְּעַרְסָאִי. אָמַר לִיה הַשְׁתָּא אִימָא מִיִּלָּךְ.

אָמַר לִיה שְׂאִילָנָא עַל מָה דְאַמְרַתְּ בְּפִסְוִקָא דָּא (רְוֵא דְאָבֹן שְׁתֵּיה דְאַמְרַת) וְהָאָבֹן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי
מִצִּבְחָה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים דְּדָא אָבֹן שְׁתֵּיה. (הַשְׁתָּא דְצִיִּית לְמַלְי) הִיךְ אֲפִשָׁר, דְּהָא אָבֹן שְׁתֵּיה עַד
לָא אֲתַבְרִי עֲלָמָא הוֹת וּמְנָה אֲשְׁתִּיל עֲלָמָא, וְאֵת אֲמַרְתָּ אֲשֶׁר שְׁמַתִּי, דְּמִשְׁמַע דְּיַעֲקֹב שְׁנִי לָהּ
הַשְׁתָּא. וּכְתִיב וַיִּקַּח אֶת הָאָבֹן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאשׁוֹתָיו.

וְתוֹ דְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּהוּ וְאֲבָנָא דָּא הוֹת בִּירוּשָׁלַם. אָמַר לִיה כָּל אֲרַעָא דִּישְׂרָאֵל אֲכַפְּל תְּחוֹתָיו
וְהָוֵא אָבֹן תְּחוֹתֵיה הוֹת. אָמַר לִיה אֲשֶׁר שָׁם פְּתִיב. וּכְתִיב וְהָאָבֹן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מִצִּבְחָה.
אָמַר לִיה אִי יִדְעַתְּ מַלְּהָ אִימָא לָהּ.

פְּתַח וְאָמַר, (תְּהִלִּים יז) אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךְ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקְיִין תְּמוֹנָתְךָ. דְּוֹד מְלָכָא חֲבִיבוֹתָא
וּדְבַקוֹתָא דִּילִיָּה בְּהָאִי אָבֹן הוּהוּ. וְעֲלָהּ אָמַר (תְּהִלִּים קיח) אָבֹן מְאִסוּ הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פְּנָה. וְכַד
בְּעָא לְאַסְתַּכְּלָא בְּחִיזוּ יִקְרָא דְמָרִיָּה, נָטַל לְהָאִי אָבֹן בִּידֵיה בְּקַדְמֵיתָא וּלְבַתֵּר עֵייל.

בְּגִין דְּכָל מָאן דְּבָעֵי לְאַתְחַזְּאָה קָמִי מָרִיָּה, לָא אָעִיל אֲלָא בְּהָאִי אָבֹן. דְּכְתִיב, (ויקרא יג) בְּזֹאת
יָבֵא אַחֲרָיו אֵל הַקֹּדֶשׁ. וְדוֹד מִשְׁבַּח גְּרָמִיָּה וְאָמַר אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךְ. וְכָל אֲשְׁתַּדְלוֹתֵיה דְּדוֹד
לְאַתְחַזְּאָה בְּהָאִי אָבֹן בְּדָקָא יְאוֹת לְגַבִּי דְלַעִילָא.

תָּא חֲזִי, אֲבָרְהָם אֲתַקִּין צְלוֹתָא דְצַפְרָא וְאוֹדַע טִיבוּ דְמֵאֲרִיָּה בְּעֲלָמָא. וְאַתְקִין הֵהִיא שַׁעֲתָא
בְּתַקְוִנְהָא כְּדָקָא יְאוֹת דְּכְתִיב, (בראשית כב) וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְהָם בַּבֶּקֶר. יִצְחָק אֲתַקִּין צְלוֹתָא דְמִנְחָה
וְאוֹדַע בְּעֲלָמָא דְאִית דִּין וְאִית דִּיין דְּיִכּוֹל לְשַׁזְּבָא וּלְמִידֵן עֲלָמָא.

יַעֲקֹב אֲתַקִּין צְלוֹתָא דְעַרְבִית, וּבְגִין צְלוֹתָא דָּא דְאַתְקִין מָה דְלָא אֲתַקִּין בַּר נָשׁ מִקְדַּמַּת דְּנָא
כְּדָקָא יְאוֹת. בְּגִין כְּדֵן שַׁבַּח גְּרָמִיָּה וְאָמַר (דף עב ע"ב) וְהָאָבֹן הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמַתִּי מִצִּבְחָה. דְּעַד הֵהִיא
שַׁעֲתָא לָא שְׁנִי לָהּ אַחֲרָא כְּוֹתֵיהָ.

וּבְגִין כְּדֵן וַיִּקַּח אֶת הָאָבֹן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאשׁוֹתָיו וַיִּשֶׂם אוֹתָהּ מִצִּבְחָה. מָאִי מִצִּבְחָה דְּהוּהוּ נְפִילָה
וְאוֹקִים לָהּ. וַיִּצְוֹק שָׁמֹן עַל רֵאשִׁיהָ. דְּהָא בִּיעֲקֹב תְּלִיָּא מִיִּלְתָּא לְמַעַבְד יִתִּיר מִכָּל בְּנֵי עֲלָמָא. אֲתָא
רַבִּי יְהוּדָה וּנְשָׁקִיָּה, אָמַר לִיה וְכָל הָאִי יִדְעַת (תהי) וְאֵת מִשְׁתַּדֵּל בְּסַחֲוֹרְתָא וּמְנַח חֲיֵי עֲלָמָא. אָמַר
לִיה דְּהוּהוּ דְחִיקָא לִי שַׁעֲתָא, וְאִית לִי תִרִין בְּגִין וְקִימִין כָּל יוֹמָא בְּבֵי רַב וְאַנָּא אֲשְׁתַּדְלָנָא עַל
מוֹזְנִיָּהוּ וּלְמִיָּהב לֹון אַגַּר לְמוֹרִיָּיהוּ בְּגִין דְּיִשְׁתַּדְלוֹן בְּאוֹרֵייתָא.

פְּתַח וְאָמַר, (מלכים א ב) וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל כֶּסֶף דְּוֹד אָבִיו וַתִּפְּוֹן מְלַכּוֹתוֹ מְאֹד. מָאִי שְׁבָחָא דָּא.
אֲלָא דְאַתְקִין אָבֹן שְׁתֵּיה וְשְׁנֵי עֲלָה קַדְשׁ הַקְּדָשִׁים וּכְדִין וַתִּפְּוֹן מְלַכּוֹתוֹ מְאֹד. וּכְתִיב, (בראשית ט)

וְרֵאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. דְּהָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִּיאַוּבְתָּא דִּילִיָּה בְּהַ תְּדִירָה, וּמֵאַן דִּלְא אֶתְחַזִּי
בְּהַ לָּא אָעִיל קָמִי מְאָרִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב וְרֵאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם.

וְרֵאִיתִיהָ. מָאִי וְרֵאִיתִיהָ, רָזָא הוּא כְּמַה דְּאֶתְ אָמַר (יחזקאל ט) וְהִתְגַּוֵּיתְתִּין עַל מַצְחֹת וְגו'. לְאֶתְחַזְּאָה
עַלְיָהּ. וְאִיפָּא דְאָמַרִי דָּא רְשִׁמוֹ דְּאֶת קִדְשָׁא דִּי בְּבִשְׂרָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה וְדָאִי כִּלְאָ הוּא. (ד"א ה'כ') אָבֵל הָאִי קִשְׁתָּ דְּאֶתְחַזִּי בְּעֵלְמָא בְּרָזָא עֲלָאָה קְיָיֵמָא.
וְכַד יִפְקֹון יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא זְמִינָא הָאִי קִשְׁתָּ לְאֶתְקִשְׁטָא בְּגוּוֹנִי כְּכִלְאָ דָּא דְּמִתְקִשְׁטָא לְבַעֲלָהּ.
אָמַר לִיָּה תְּהוּא יוֹדָאִי כְּדָ אָמַר לִי אָבָא כַּד תְּהוּ מִסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא (אמר ל') לָא תַצְפִּי לְרַגְלִי
דְּמִשְׁיָהָ עַד דִּיתְחַזִּי הָאִי קִשְׁתָּ בְּעֵלְמָא (ד"א ל"ג בְּעֵנָא) מִתְקִשְׁטָא בְּגוּוֹנִי נְהִירִין וְיִתְנַהֵיר לְעֵלְמָא.
וּכְדִין צְפִי לִיָּה לְמִשְׁיָהּ.

מְנַלְן, דְּכְתִיב וְרֵאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. וְהִשְׁתָּא דְּאֶתְחַזִּיא בְּגוּוֹנִין חֲשׂוּכִין מִתְחַזִּיא לְדוּכְרָנָא
(וְהִיא לְזִכּוֹר) דִּלְא יִיְתִי מְבוּל. אָבֵל בְּהֵיָא זְמַנָּא אֶתְחַזִּיא בְּגוּוֹנִין נְהִירִין וּמִתְקִשְׁטָא בְּתַקּוּנָא כְּכִלְאָ
דְּמִתְקִשְׁטָא לְבַעֲלָהּ וּכְדִין לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם וְיִדְבַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהָאִי בְּרִית דְּאִיָּהוּ בְּגְלוּתָא
וְיָקִים לָהּ מֵעַפְרָא דְּהָא הוּא דְּכְתִיב, (הושע ג) וּבְקִשְׁוֹ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מִלְכָּם. וּכְתִיב, (ירמיה
ל) וְעַבְדוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מִלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם, אֲשֶׁר אָקִים מֵעַפְרָא כְּמַה דְּאֶתְ אָמַר,
(עמוס ט) אָקִים אֶת סֶפֶת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת. וְעַל דָּא וְרֵאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם וְלְאֶקְמָא לָהּ מֵעַפְרָא.

וְאָמַר הָכִי אָבָא דְּבָגִין כְּדָ אֲדַבַּר בְּאוּרִיָּתָא פּוּרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל וּדְכַוְרָנָא דִּילָהּ. וְדָא הוּא דְּכְתִיב,
(ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבּוֹר מִי נַח עוֹד עַל הָאָרֶץ כִּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצוֹף עֲלֶיהָ וּמִגֶּעֶר כְּדָ:

וַיְהִיו בְּנֵי נַח הַיּוֹצְאִים מִן הַתְּבֵה. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר פִּינּוֹן דְּכְתִיב וַיְהִיו בְּנֵי נַח. אִמְרֵי אָמַר הַיּוֹצְאִים
מִן הַתְּבֵה. וְכִי בְּנִין אַחֲרֵינִין הוּוּ לִיָּה דִּלְא נְפָקִי מִן תִּיבּוּתָא. אָמַר לִיָּה רַבִּי אָבָא אִין. דְּהָא לְבַתֵּר
אוּלְיָדוֹ בְּנֵי בְּנִין. דְּכְתִיב אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת שָׁם וְגו'. וְאַנּוּן לָא נְפָקִי מִגּוֹ תִיבּוּתָא. וּבְגִין כְּדָ כְּתִיב
הַיּוֹצְאִים מִן הַתְּבֵה שָׁם וְהֵם וַיָּפֶת.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר אִילוֹ הוּוִינָא שְׂכִיחַ בְּעֵלְמָא כַּד יְהִיב קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְפָרָא דְּחִנּוּדָא בְּעֵלְמָא
וּסְפָרָא דְּאָדָם, אֶתְקִיפְנָא דִּלְא יִשְׁתַּכְּחוּן בֵּין בִּינֵי אַנְשָׁא, בְּגִין דִּלְא חִיִּישׁוּ כָּל חַכְמָאן לְאֶסְתַּפְּלָא
בְּהוּ וְטַעַן בְּמַלְיָן אַחֲרֵינִין לְאֶפְקָא מִרְשׁוֹ עֲלָאָה לְרִשׁוֹ אַחֲרָא. וְהִשְׁתָּא הָא חַפְיָמִי עֲלָמָא יִדְעִין
מַלְיָן וְסִתְמִין לֹון וּמִתְתַּקְּפִי בְּפוּלְחָנָא דְּמְאָרִיָּהוּן.

וְהָאִי קָרָא אֲשִׁפְחָנָא בְּרָזָא דְּרִזִּין. (תוספתא) דְּכַד אֶתְעַר חֲדוּהָ דְּכָל חֲדוּוֹן טְמִירָא סְתִימָא סְבָתָא
דְּסְבָתִין אֲנַהֵיר מִנִּיהּ נְהִירוֹ דְּקִיק. חֲדוּהָ דְּכָל חֲדוּוֹן נְהִיר לְיָמִינָא בְּמִשְׁחָ רְבוּתָא עֲלָאָה. וְנַהֵיר
לְשִׁמְאָלָא בְּחֲדוּוֹהָ דְּחִמְרָא טַב, נְהִיר לְאֶמְצַעִיתָא בְּחֲדוּוֹהָ (ד"א דְאַרְגוֹנָא) דְּתִרִין סְטָרִין. רוּחַ אֶתְעַר
וְרוּחַ סְלָקָא וְאֶתִּיָּהִיב בְּרוּחָא.

דְּבָקָן דָּא בְּדָא. תְּלַת עָאֲלִין בְּתַלְתָּ. מִגּוֹ תְּלַת נְפָקָא חַד בְּרִית דְּדְבָקָא בְּבְרִית. אֶתְעַבְרַת רוּחַ
דְּסְלָקָא, מִתְעַבְרַת מִנִּיהּ. כַּד אֶתִּיָּהִיבַת בְּתִרִין סְטָרִין אֶתְדְּבָקוּ רוּחָא בְּרוּחָא (ד' טג ע"א) וּמִתְעַבְרַן

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

מִתְּלַת בְּנֵינִי. וְנַח וְתִיבָה נִפְקוּ מִבְּנֵיהוּ תְּלָתָא, פְּגוּוּנָא דְתְּלָתָא עֲלָאין, וְאֵלִין אַנּוּן דְנִפְקוּ מִגּוֹ תִיבּוּתָא
שֵׁם וְחָם וְיִפְתָּ. שֵׁם דְבַסְטָר יִמְיָא, חָם דְבַסְטָר שְׂמָאֵלָא. יִפְתָּ אַרְגּוּוּנָא דְכָלִיל לִזְוִן.

וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן. זוֹהֲמָא דְדַהֲבָא תְּחוּת קַסְטִיפִין. אֲתַעְרוּתָא דְרוּחָא מְסַאֲבָא דְנַחֲשׁ קַדְמָאָה.
וּבְגִין כְּדָ רִשִׁים וְאָמַר, וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן. דְאֵייתִי לְוֹטִין עַל עֲלָמָא. הַהוּא כְנָעַן דְאֲתַלְטָא. הַהוּא
כְנָעַן דְאֲחִישִׁיף אֲנַפִּי בְרִיין.

וּבְגִין כְּדָ (כְּלָהוּ) לָא נִפִּיק מִגּוֹ פְּלִלָא דְכְּלָהוּ אֵלָא דָא דְכְּתִיב וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן. הַהוּא דְאֲחִישִׁיף
עֲלָמָא, וְלָא כְּתִיב בְּכָלִיל דָּא וְשֵׁם הוּא אָבִי כְּדָ אִו יִפְתָּ הוּא אָבִי כְּדָ, אֵלָא מִיָּד קִפִּץ וְאָמַר וְחָם
הוּא אָבִי כְנָעַן. וְדָא.

וְעַל דָּא כִּד אַתָּא אֲבַרְהָם מַה כְּתִיב (בראשית יב) וַיַּעֲבֹר אֲבַרְהָם בְּאֶרֶץ. דְעַד לָא הָוָה קִיּוּמָא דְאַבְרָהָם
וְלָא אֲתוּ זְרַעָא דִישְׂרָאֵל בְּעֲלָמָא, דִּיפּוּק שְׂמָא דָּא וַיִּיעוֹל שְׂמָא עֲלָאָה קַדִּישָׁא. כִּד הוּוּ זְכָאִין
ישְׂרָאֵל אֲקָרִי אֲרַעָא עַל שְׂמָא דָּא אֶרֶץ ישְׂרָאֵל. כִּד לָא זְכוּ אֲקָרִי אֲרַעָא עַל שְׂמָא אַחְרָא, אֶרֶץ
כְנָעַן.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ט) וַיֹּאמֶר אַרְוֵר כְנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאַחִיו. דְאִיהוּ אֵייתִי לְוֹטִין עַל
עֲלָמָא. וּבְנַחֲשׁ מַה כְּתִיב, (בראשית ג) אַרְוֵר אֲתָה מִכָּל הַבְּהֵמָה. הֵינֵנו דְכְּתִיב עֶבֶד עֲבָדִים. וְעַל דָּא
כְּתִיב שֵׁם חָם וְיִפְתָּ. תְּלַת אֵלִין בְּנֵי נַח הַיּוֹצְאִים מִן הַתִּיבָה כְּדַקְאֲמַרִּין:

שְׁלִשָּׁה אֵלָה בְנֵי נַח. קִיּוּמָא דְכָל עֲלָמָא, קִיּוּמָא דְרִזָּא עֲלָאָה. וּמֵאֵלָה נִפְעָה כָּל הָאֶרֶץ. הֵינֵנו רִזָּא
(דָּא) דְתְּלַת גּוּוּנִין עֲלָאִין. דְכִּד הַהוּא נְהַר דְנַגִּיד וְנִפִּיק אֲשָׁקִי לְגַנְתָּא בְּחִילָא דְתְּלַת אֵלִין עֲלָאִין.
וּמִתְּמֵן אֲתַפְרָשׁוּן גּוּוּנִין דְלִתְתָּא כָּל חַד וְחַד פְּלִיל בְּחַבְרִיָּה, לְאַחְזָאָה דִיקְרָא דְקַדְשָׁא בְרִיָּה הוּא
אֲתַפְשֵׁט לְעִילָא וְתַתָּא, וְאִיהוּ חַד בְּעֲלָאִי וְתַתָּא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תְּלַת גּוּוּנִין אֵלִין בְּכָל אַנּוּן דְאֲתִין מְסַטָּר דְקַדוּשָׁה, וּמַחִיזוּ דְתְּלַת גּוּוּנִין אֵלִין
מִתְּפָרְשָׁאן לְכָל אַנּוּן דְאֲתִין מְסַטָּרָא דְרוּחָא אַחְרָא. וְכִּד תַּסְתַּכַּל בְּרִזָּא דְדַרְגִין תַּשְׁכַּח הִיָּה
מִתְּפָרְשׁוּן גּוּוּנִין לְכָל אַנּוּן סְטָרִין עַד דְעֵיילִין לְתַתָּא בְרִזָּא דְאַנּוּן שְׁבַעָה וְעֵשְׂרִין צַנּוּרִין (סְטָרִי)
דְדִשִׁי דְחַפִּין לְתַהוּמִי.

וְכֵלָא יְדִיעָא לְחַכִּימִין עֲלִיוּנִין. זְכָאָה חוּלְקָהוּן דְצַדִּיקִיא דְקַדְשָׁא בְרִיָּה הוּא אֲתַרְעִי בִיקְרִיהוּן
וְגַלִּי לִזְוִן סְטָרִין עֲלָאִין דְחַכְמָתָא, עֲלִיָּהוּ כְּתִיב, (תהלים כה) סוּד יִי לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר (ישעיה כה) יִי אֱלֹהֵי אֲתָה אַרְוּמָמְךָ אוֹדָה שְׂמָךְ פִּי עֲשִׂיתָ פִּלְא עֲצוֹת מִרְחוּק
אֲמוּנָה אֲמֹן. פְּמָה אֵית לִזְוִן לְבִנֵי נְשָׂא לְאַסְתַּכְלָא בִיקְרָא דְקַדְשָׁא בְרִיָּה הוּא וּלְשַׁבְחָא לִיקְרִיָּה.
בְּגִין דְכָל מָאן דְיַדַּע לְשַׁבְחָא לְמֵאֲרִיָּה פְּדָקָא יֵאוּת, קַדְשָׁא בְרִיָּה הוּא עֲבִיד לִיה רְעוּתִיָּה. וְלָא
עוֹד אֵלָא דְאַסְגִי בְּרַכָּאן לְעִילָא וְתַתָּא.

ועל דא מאן דיִדע לְשַׁבְּחָא לִיהּ לְמֵאֲרִיָּהּ וְלִלְחַדָּא שְׁמִיָּהּ, חָבִיב הוּא לְעֵילָא וְחָמִיד לְתַתָּא וְקוּדְשָׁא
בְּרִיָּהּ הוּא מְשַׁתַּבַּח בֵּיהּ (נ"א בִּיקְרִיָּה), וְעֲלִיָּהּ פְּתִיב, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בָּדַד אֶתְפָּאֵר:

וַיְחַל נח אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם. רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסֵי. חַד אָמַר מִגֵּן עֵדֶן (אֶתְרַבְּת) אֶתְתַּרְבַּת
וַנְּצִיב לָהּ הַכָּא. וְחַד אָמַר בְּאַרְעָא הַזֹּאת וְעָקַר לָהּ וְשָׁתַל לָהּ, וּבְהַהוּא יוֹמָא עַבְדַּת אִיבִין וַנְּצִיַת
לְבָלְבִין וְעַנְבִּים וְהָוָה סָחִיט לָהּ וְשָׁתִי מִן חַמְרָא וְרוּי.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר רְזָא דְחַכְמָתָא אִיהוּ הַכָּא בְּהַאי קָרָא. פַּד בְּעָא נח לְמַבְרַךְ בְּהַהוּא חוּבָא דְבָדַק
אָדָם הָרֵאשׁוֹן. לָאו לְאֶתְדַבְּקָא בֵּיהּ, אֶלָּא לְמַנְדַּע וְלְאֶתְקַנָּא עַלְמָא וְלֹא יָכִיל. סָחַט עַנְבִּים לְמַבְרַךְ
בְּהַהוּא כָּרֶם. פִּינּוֹן דְמִטָּא לְהַאי, (ד"א כְּדִין) וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. וְלֹא הָוָה לִיהּ חֵילָא לְמִיקָם. וּבְגִין כְּדָ
וַיִּתְגַּל גַּלִּי פְרַצָּה דְעַלְמָא דְהָוָה סָתִים. בְּתוּף אֶהְלָה כְּתִיב בְּה"א. וְעַל דָּא כְּתִיב וְאֵל תִּקְרַב אֶל
פֶּתַח בֵּיתָהּ. בְּתוּף (דף עג ע"ב) אֶהְלָה דְהַהוּא כָּרֶם.

כְּגוֹנָא דָּא בְּנֵי אַהֲרֹן דְתַנְיִנּוּ שְׁתוּנֵי יַיִן הוּוּ. וְכִי מָאן יְהִיב לֹון חַמְרָא בְּהַהוּא אַתְר לְמִשְׁתִּי. אִי
סְלָקָא דְעַתְדָּא דְאֲנּוֹן חֲצִיפִין הוּוּ דְרוּז חַמְרָא. לָאו הָכִי, אֶלָּא וְדָאִי מִהַהוּא חַמְרָא רוּז דְכְּתִיב, (ויקרא
י) וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְיָ אִשׁ זָרָה. כְּתִיב הַכָּא אִשׁ זָרָה וְכְתִיב הָתָם (משלי ז) לְשִׁמְרֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה וְכִלְאָ
חַד מְלָה.

וְכֵן כְּגוֹנָא דָּא וַיִּשְׁתֶּה מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. וְעַל דָּא אַתְעַר חָם אָבִי כְנַעַן פְּמָה דְאַתְמַר וְאַתִּיִּהִיב
אַתְר לְכְנַעַן לְשִׁלְטָאָה, וּמֵאִי דְהָוָה הַדִּין צַדִּיק בְּרִזָּא דְבְרִית סְרוּסוֹ. וְתַנְיָא דְאַעֲבַר מִיְנִיהּ הַהוּא
קִיּוּמָא.

וּבְגִין כְּדָ אָמַר אַרְוֵר דְהָא לְוֹטִין אַתְעַרוּ בְּקַדְמִיתָא עַל יְדֵיהּ בְּעַלְמָא. (ועל דא וַיֹּאמֶר אַרְוֵר כְּנַעַן דְהָא
לְוֹטִין יִתּוֹן עַל עַלְמָא בְּקַדְמִיתָא). עָבַד עַבְדִּים יְהִיָּה כְּמָה דְאַתְ אָמַר אַרְוֵר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגו'. פְּלֵא
יְתַתְּקוֹן לְזַמְנָא דְאַתִּי וְהוּא לֹא יְתַתְּקוֹן. וְכִלְאָ יְפָקוֹן לְחִירוֹ וְהוּא לֹא יְפּוֹק. וְרִזָּא אִיהוּ לְאַנּוֹן דִּיִּדְעִי
אַרְחוּי וּשְׁבִילֵי דְאַזְרִיָּתָא.

פֶּתַח וַאֲמַר (תהלים נא) כִּי פִשְׁעֵי אָנֹכִי אֲדַע וְחַטָּאתֵי נִגְדֵי תְמוּדָה. פְּמָה אֵית לֹון לְבִנֵי נִשְׂאָ לְאַסְתְּמָרָא
מִחוּבִיָּהּ מִקְמֵי קַדְשָׁא בְרִיָּהּ הוּא. דְהָא לְבַתָּר דְחַטָּא בַר נֶשׁ רְשִׁים הוּא חוּבִיָּהּ לְעֵילָא וְלֹא
אַתְמַחַק בַּר בְּתוּקָפָא דְתִיּוּבְתָא סְגִיא. פְּמָה דְאַתְ אָמַר, (ירמיה ב) כִּי אִם תִּכְבַּסִּי בְּנֶתֶר וְתִרְבִּי לָךְ
בּוֹרִית נְכַתֶּם עוֹנֵךְ לְפָנַי.

תָּא חֲזִי, פִּינּוֹן דְחָב בַּר נֶשׁ קְמֵי קַדְשָׁא בְרִיָּהּ הוּא זְמָנָא חֲדָא עָבִיד רְשִׁימוֹ. וְכַד חָב בֵּיהּ זְמָנָא
תַּנְיָנָא אַתְתַּתְּקַר הַהוּא רְשִׁימוֹ יְתִיר. חָב בֵּיהּ זְמָנָא תְלִיתָאָה אַתְפִּשְׁט הַהוּא כְּתָמָא מְסַטְרָא דָּא
לְסַטְרָא דָּא, כְּדִין כְּתִיב נְכַתֶּם עוֹנֵךְ לְפָנַי.

תָּא חזי, דוד מלפא כיון דחב קמי קדשא בריה הוא על עסקא דבת שבע, חשיב דההוא חובא אתרשים עליה לעלמין. מה כתיב, (שמואל ב יב) גם יי העביר חטאתה לא תמות. אעבר ההוא רשימו מקמיה.

אמר ליה רבי אבא והא תנינן דבת שבע דיליה דדוד מלפא הות מן יומא דאתברי עלמא, אמאי יתבה קדשא בריה הוא לאוריה החתי מן קדמת דנא. אמר ליה הכי אורחוי דקדשא בריה הוא אף על גב דאתתא אזמינא ליה לבר נש למחוי דיליה, אקדים אחרא ונסיב לה עד דמטא זמניה דהאי כיון דמטא זמניה, אתדחייא האי דנסיב לה מקמי האי אחרא דאתי לבתר ואסתלק מעלמא. וקשי קמיה קדשא בריה הוא לאעברא ליה מעלמא עד לא מטי זמניה מקמי האי אחרא.

ורזא דבת שבע דאתייהבת לאוריה החתי (פדאמרה) בקדמיתא, פוק ודוק ותשפח. אמאי אתייהבת ארעא קדישא לכנען עד לא ייתון ישראל. ותשפח מלה דא. וכלא רזא חדא איהו ומלה חדא.

תָּא חזי, דוד אף על גב דאודי על חוביה ותב בתיובתא, לא אעדי לפיה ורעותיה מאנן חובין דחב, ומההוא חובא דבת שבע, פגין דדחיל עלייהו תדיר דילמא גרים חד מנייהו ויקטרג עליה בשעתא דספנה. ובגין כך לא אנשי לון מניה ומרעותיה.

דבר אחר פי פשעי אני אדע פלהו דרגין דתליין בהו חובי בני נשא אני אדע. ותשאתי נגדי תמיד דא פגמינו דסיחרא דלא נפקא מסאובתא עד דאתא שלמה ואתנהירת באשלמותא. וכדין אתבסם עלמא ויתבו ישראל לרחצן דכתיב, (מלכים א ה) וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו. ועם כל דא ותשאתי נגדי תמיד. ולא אתפסק מעלמא. עד דיייתי מלפא משיחא לזמנא דאתי כמה דאתמר (זכריה יג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ:

הוא הנה גבור ציד לפני יי על כן יאמר כנמרוד גבור ציד לפני יי. תא חזי, הוא הנה גבר תקיף. לבושוי דאדם הראשון הנה לביש והנה ידע למיצד צידה דברייתא בהו.

אמר רבי אלעזר נמרוד הנה מפתי לברייתא למיהו בתר פולחן דעבודה זרה והנה שליט באנן לבושין ונצח בני עלמא והנה אמר דאיהו שליטא בעלמא ופולחין ליה בני נשא. ואמאי אקרי שמייה נמרוד דמרד במלפא עלאה דלעילא דמרד בעלמי ומרד בתתאי.

באנן (ד' טו טו טו) לבושין שליט על כל (ד"א שאר) בני עלמא ומלך בהו ומרד במאריה ואמר דאיהו שליטא דעלמא והנה מפתי לברייתא אבתריה עד דמשד בני נשא למיפק מבתר פולחנא דמארי עלמא. אמר רבי שמעון באילין לבושין ידעי בהו חברייתא רזא עלאה:

מתניתין. ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים. רבי שמעון פתח (מלכים א 1) והבית בהבנותו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנותו. והבית בהבנותו. וכי לא הנה בני ליה שלמה וכלהו אמנין דהו תמן, מהו בהבנותו.

אָלָא כְּדָּהּ הוּא כְּמָה דְכְּתִיב, (שמות כה) מְקַשָּׁה תִיעֲשֶׂה הַמְנוּרָה. אִם הִיא מְקַשָּׁה מְהוּ תִיעֲשֶׂה. אָלָא וְדָא כְּלָא בְּאֵת וְנִיפָא אֶתְעַבֵּיד אִיהוּ מְגַרְמִיָּה. כִּינן דְשָׂרְאן לְמַעַבְד עֲבִידְתָא אֹלִיף לְאוּמְנִין לְמַעַבְד בְּהּ מַה דְלֵא הוּוּ יְדַעִין מְקַדְמַת דְנָא.

מְאִי טַעְמָא בְּגִין דְבְּרַכְתָּא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שָׂרָא עַל יְדֵיהוּ, וְעַל דָּא כְּתִיב בְּהַפְנוֹתוֹ אִיהוּ אֶתְבְּנִי מְגַרְמִיָּה, דְהוּא אֹלִפָא אֹלִפָן לְאוּמְנִין הִיא דְ שָׂרְאן לְמַעַבְד, וְלֵא אִסְתַּלַּק מְעִינֵיהוּ רְשִׁימוֹ דְהוּא עֲבִידְתָא מְמַשׁ וּמְסַתְּפָלָאן בִּיָּה וְעַבְדֵי עַד דְאֶתְבְּנִי כָּל בֵּיתָא.

אָבֹן שְׁלֵמָה מִסַּע נְבֻנָה. שְׁלֵמָה כְּתִיב חֶסֶר יו"ד אָבֹן שְׁלֵמָה וְדָאִי. מִסַּע דְאֶתְנַטִּיל וְאֶתְיָא וְשָׂרְיָא עַלֵּיהוּ וְאֶתְעַבֵּיד עֲבִידְתָא (מִסַּע דְאֶתְנַטִּיל יָדוֹ וְעַבֵּיד עֲבִידְתָא), מִסַּע דְאֶנְטִיל יָדוֹ לְמַעַבְד דְלֵא מְדַעַתֵּיהוּ. כְּתִיב הֵכָא מִסַּע וּכְתִיב הָתָם (כַּמְדַּבֵּר י) וְלִמְסַע אֵת הַמְחַנּוֹת. וּמְקַבּוֹת וְהַגְרָזוֹן כָּל כְּלֵי בְרִזָּל לֹא נִשְׁמַע. בְּגִין דְשָׂמִיר בּוֹעַ כְּלָא וְלֵא אֲשַׁתְּמַע מְלָה, דְלֵא אֲעַטְרִיכוּ לְשָׂאָר מְאִנִּין לְמַעַבְד. וְכְלָא בְּאֵת וְנִיפָא הוּוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּמָה חֲבִיבִין אַנּוּן מְלֵי דְאוּרִיָּתָא. וְכַאֲהוּ חוֹלְקִיָּה מָאן דְאֶתְעַסַּק בְּהוּ וְיָדַע לְמִיָּהוּ (בֵּיה) בְּאַרְחָ קְשׁוּטָא. וְהַפִּית בְּהַפְנוֹתוֹ. כִּד סְלָקָא בְרַעוּתָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעַבְד יִקְרָא לְיִקְרִיָּה, סְלָקָא מִגּוֹ מַחְשְׁבָה רַעוּתָא לְאֶתְפַּשְׁטָא, וְאֶתְפַּשְׁטַת מְאֵתֵר דְאִיָּהִי מַחְשְׁבָה סְתִימָא דְלֵא אֶתְיָדַע.

עַד דְאֶתְפַּשְׁטַת וְשָׂרְיָא לְבִי גְרוֹן אֶתֵר דְאִיָּהוּ נְבִיעַ תְּדִיר בְּרִזָּא דְאִיָּהוּ רוּחַ חַיִּים. וְכַדִּין כִּד אֶתְפַּשְׁטַת הִיא מַחְשְׁבָה וְשָׂרְיָא בְּאֶתֵר דָּא, אֶקְרִי הִיא מַחְשְׁבָה אֱלֹהִים חַיִּים. דְכְּתִיב, (ירמיה י) הוּא אֱלֹהִים חַיִּים.

עוֹד בְּעָא לְאֶתְפַּשְׁטָא וְלֵאֲתַגְלֵא מִתְמָן נְפָקוּ אֲש"א וְרוּח"א וּמִי"א כְּלִילָן בְּחֶדָא, וְנִפְקַ יַעֲקֹב גִּבְרַ שְׁלִים וְאִיָּהוּ קוֹל חַד דְנִפְקִי וְאֶשְׁתַּמַּע. מַהֲכָא מַחְשְׁבָה דְהוּוּ סְתִימָא בְּחַשְׁאִי אֶשְׁתַּמַּע לְאֶתְגְּלֵא. עוֹד אֶתְפַּשְׁטַת הִיא מַחְשְׁבָה לְאֶתְגְּלֵא. וְכַטְשׁ הִיא קוֹל וְאֶקִּישׁ בְּשַׁפְּוֹן, וְכַדִּין נִפְקָא דְבוּר, דְאֶשְׁלִים כְּלָא, וְנְגִלִי כְלָא. אֶשְׁתַּמַּע דְכְּלָא אִיָּהוּ הִיא מַחְשְׁבָה סְתִימָא דְהוּוּ לְגוֹ וְכְלָא חַד.

כִּינן דְמְטָא אֶתְפַּשְׁטוּתָא דָּא וְאֶתְעַבֵּיד דְבוּר בְּתַקִּיפָא דְהוּוּ קְלָא, כְּדִין וְהַפִּית בְּהַפְנוֹתוֹ. כַּאֲשֶׁר נְבֻנָה לֹא כְּתִיב אָלָא בְּהַפְנוֹתוֹ בְּכָל זְמַנָּא וְזְמַנָּא. אָבֹן שְׁלֵמָה כְּמָה דְאֶתְמַר. וְכְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה לֹו אָמוֹ.

מִסַּע דְנִפְקָא מְלָגוֹ וְשָׂרְיָא וְנִטִּיל לְבָר, נִפְקָא מְלַעֲיָלָא וְשָׂרְיָא וְנִטִּיל לְתַתָּא. וּמְקַבּוֹת וְהַגְרָזוֹן כָּל כְּלֵי בְרִזָּל. אֲלִין שָׂאָר דְרַגְיָן תַּתְּאִין דְכְּלָהוּ תַלְיִין בִּיָּה וְלֵא אֶשְׁתַּמַּעוּ וְלֵא אֶתְקַבְּלָן לְגוֹ כִּד אִיָּהִי סְלָקָא לְאֶתְאֲחַדָּא לְעִילָא וְלִינְקָא מִתְמָן. וְדָא הוּא בְּהַפְנוֹתוֹ. וְכַדִּין כִּד אִיָּהִי יִנְקָא, כְּלָהוּ קִיָּמִי בְּחֶדְוֹתָא וְנִקְיָן וְאֶתְמַלְיָן בְּרַכָּאן. וְכַדִּין קִיָּמִין עֲלָמִין כְּלָהוּ בְרִזָּא חֶדָא בְּיַחְדוּתָא חַד, וְלֵא הוּוּ בְּהוּ בְּכְלָהוּ עֲלָמִין פִּירוּדָא. לְבַתֵּר דְנִטְלֵי חוֹלְקָהוֹן כָּל חַד וְחַד כְּלָהוּ מִתְפַּשְׁטָן וּמִתְפַּרְשָׁן לְסַטְרֵיהוּ לְמָה דְאֶתְמַנּוּ.

בהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

תא חזי, ויהי כל הארץ שפה אחת וגו' (דף עד ע"ב) לבתר מה כתיב ויהי בנסעם מקדם. מה הוא קדמא דעלמא. וימצאו בקעה בארץ שנער. דהא מתמן מתפרשו לכל אנון סטרי, ואיהו ריש מלכו לאתבדרא.

ואי תימא הא כתיב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם פרה. ודאי הכי הוא דכיון דנטלי מתמן הוי פירודא, וכד אנון פנישין תמן לינקאה לא הוי פירודא. וכד נטלין הוי פירודא, דכתיב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה כמה דאתמר.

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים דהא כדן עלמא ביסודא ועקרא ושרשא חדא ומהימנותא חדא ביה בקדשא ברין הוא. מה כתיב ויהי בנסעם מקדם מקדמאה עקרא דעלמא מהימנותא דכלא. וימצאו בקעה. מציאה אנשכחו ונפקו בה מתחות מהימנותא עלאה (וימצאו).

תא חזי, נמרוד מה כתיב ביה ותהי ראשית ממלכתו בכל. דהא מתמן נטל לאתאחדא ברשו אחרא. והכא וימצאו בקעה בארץ שנער מתמן נטלו בלביהו לאפקא מרשותא עלאה לרשו אחרא:

סתרי תורה

קומטורא דהרמנא ממללן בלשון הקדש דמלאכי השרת אשתמודען ביה ולא הוו ממללין בלישן אחרא. בגין כך כתיב ועתה לא יבצר מהם וגו'. דאלמלי משתעאן בלישן אחרא דמלאכי עלאי לא הוו אשתמודען ביה, גרע חשיבו דאנון חשבין למעבה. בגין דעובדא דשדין לאו איהו אלא ברגעא חדא לחזו בני אנשא ולא יתיר.

ודברים אחדים. דהוו ידעין דרגין עלאין כל חד וחד על ברייה ולא אתחלף להו דרגא ובגין כך כתיב ודברים אחדים. ובגין כך אתיעטו בעיטא ביטא עיטא דחכמתא דכתיב הבה נבנה לנו עיר ומגדל. פלא ברזא דחכמתא הוא, ובעו לאתקפא בארעא סטרא אחרא ולמפלח פולחנא דיליה. בגין דהוו ידעין דהא כל דיניו בישין מתמן נחתין לעלמין. ובעיין לדחויי דרגא דקדשא.

עי"ר ומגדל, דא חכמתא עלאה. (ד"א דהא) הוו ידעי דשמא קדישא לא אתתקף בארעא, אלא בעיר ומגדל. עי"ר דכתיב, (שמואל ב ה) עיר הוד היא ציון וגו'. מגדל דכתיב (שיר השירים ד) כמגדל הוד צנארה. ובחכמתא עבדו למחוי שלטנא דסטרא אחרא בארעא דדחייא (ד"א לדחייא) אדון כל הארץ מאתריה. ולמחוי דיורא לסטרא אחרא בארעא.

ונעשה לנו שם. כמה דאחידא (ד"א דאחרא) איהו שם לעילא, נתקוף לה ביננא למחוי שם בארעא. פן נפוץ. ידיעה הוו ידעין דיתבדרון מעל אפי ארעא. ובגין כך הוו מתיוחדין למעפד עבידתא דא בחכמה.

סטרא אחרא איהו דכר ונוקבא תקפא דזוהמא דדינא קשיא. וכמה דאדם חב (ביה) פהו ואתקפו בגיניה על עלמא. אוף הכי אנון עבדין דאתתקף יתיר. דכתיב אשר פנו בני האדם. פנוי דאדם

קדמא דאייתי ואשליט סטרא אחרא על עלמא סטרא בישא. כמה דסטרא דקדושה לאו
שליטניה בהאי עלמא אלא בעיר ומגדל. אוף הכי השיבו אנון למבני עיר ומגדל למשלט האי
סטרא בישא בעלמא:

ויירד יי לראות. נחת האי שמה דקדישא למחזי (על) עובדיהון דבניינא דבנו. ואנון הוון ממלון
בלשון קדש לגבי כל אנון דרגין קדישין והוון מצליחין. פיון דנחתת קדשה אתבלבלו כל אנון
דרגין. עלאין נחתו ותתאין סליקו. ולא הוון קיימין בארע מישר כמה דהוון. ולבתר בלבל לישנהון
בשבעין לישון ואתבדרו לכל סטרי עלמא.

חד ממנא הוא ברקיעא וביה קיימין כל (ד"א ל"ג אנון) מפתחון דעובדי עלמא. ואיהו קיימא זמין
בשעתו ורגעי דיומא. ואנון הוון ידעין ברזא דחכמתא גנוא דהאי ממנא. והוון פתחי וסגרי ומצלחי
בעובדיהון במימרא דפומהון. פיון (דאסתכלו) דאתבלבל מימרא דלהון, בלא אתמנע מנייהו. ואתר
מתקן אשפחו בההוא בקעה. סטרא דסטרי:

וימצאו בקעה. אתר מתקן להאי (ד"א ל"ג הוא) סטרא בישא דבעו אנון לאתקפא ואתמנעו.
תקפא (דליה) דההוא סטרא הוה תליא לאתפרעא בההיא בקעה עד דנטלא תמן חילין ומשירין
בגוונא דאנון דבנו כרתא ומגדלא ואתיחיבו (בלא) בלהו בידהא. ואתקטלו תמן אנון דלא בעו
למיפק בק"ץ תימיו. אתבהילו ונפלו בקין תימיו. בההוא אתר דאתחלש תקפא בקדמייתא
בהאי בקעה. ועל דא כתיב, (יחזקאל לו) והיא מלאה עצמות.

ואתתקפת בההוא צולמא דאקים נבוכדנצר. ואתבר תקפא לבתר באנון גרמין ובההוא צולמא.
דאנון קדמאי קיימו וקמו על רגליהון. וההוא צולמא אתבר. וכדין ידעו כל עמין דעלמא דלית
אלוה בר קדשא בריד הוא בלחודוי. ותו דאתקדש שמייה על ידא דחנניה מישאל ועזריה וכלא
בחד יומא. ועל דא כתיב, (ישעיה כט) והקדישו את קדוש יעקב וגו', (עד כאן סתרי תורה)

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם. רבי חייא פתח (ישעיה נז)
והרשעים פים נגרש וגו'. וכי אית ים נגרש. אין, דכד ימא נפקא מתקוניה ואזיל (בלא תבלא) בלא
חבלא, כדין נגרש ואתתרו מאתריה, כמאן דרוי חמרא ולא יתיב על ברייה וסלקא ונחתא. מאי
טעמא בגין כי השקט לא יוכל, ויגרשו מימיו רפש וטיט. דמפקו מימיו כל ההוא טינא דימא
וכל טנופא לשפונתיה.

בגוונא דא אנון רשעים דנפקי מארעא דתקנא ואזלי כרוי חמרא בלא תקוונא, דנפקי מאורח
מישר לאורח עקים. מאי טעמא, בגין כי השקט לא יוכל. דהא עקימו דארחייהו גרים לון למתד
בלא תקוונא ובלא שכיבו. ולא עוד אלא דכל רוגזא דידהו בשעתא דאמרי מלה מפומייהו ההוא
מלה רפש וטיט בלהו מפקי טנופא וגיעולא מפומייהו לבר עד דמסתאבי (דף עה ע"א) ומסאבי לון.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

תא חזי, ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים. לית הבה אלא הזמנה בעלמא. נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים. פלהו בעיטא בישא אתו לסרבא ביה בקודשא בריה הוא. בשטותא אתו (איהו) בטפשו דלבא.

אמר רבי אבא שטותא נסיבו בלביהו. אבל בחכמה דרשיעו אתו בגין לנפקא מרשו עלאה לרשו אחרא ולאחלפא יקריה ליקרא נוכראה. ובכלא אית רזא דחכמתא עלאה.

הבה נבנה לנו עיר ומגדל. תא חזי, כד מטי להאי בקעה דאיהו רשו נוכראה ואתגלי להו אתר דשלטנותא דא תקיע בגו נוני ימא. אמרו הא אתר למיתב ולא תקפא לבא לאתהנאה ביה תתאי. מיד הבה נבנה לנו עיר. נתקין באתר דא עיר ומגדל.

ונעשה לנו שם. אתר דא (יהיב לון) יהא לן דחלא ולא אחרא, ונבנה לאתר דא עיר ומגדל. למה לן לסלקא לעילא דלא ניכול לאתהנאה מנה. הא הכא אתר מתקנא. ונעשה לנו שם דחלא למפלה תמן. פן נפויז לדרגין אחרגין ונתבדר לסטרי עלמא:

ויירד יי לראות את העיר ואת המגדל דא הוא חד מאנון עשר זמנין דנחתא שכינתא לארעא. וכי מה הוא לראות ולא הוה ידע מקדמת דנא. אלא לראות לאשגחא בדינא כמה דאת אמר, (שמות ה) ירא יי עליכם וישפט. את העיר ואת המגדל. הכא אית לאסתכלא. דהא לא כתיב לראות את בני האדם. אלא לראות את העיר ואת המגדל. אמאי. אלא בשעתא דאשגחא קודשא בריה הוא בדינא, בקדמיתא ישגח פדרגא דלעילא, ולבתר פדרגא דלתתא. בקדמיתא בעלאי ולבתר בתתאי. ובגין דהאי מלה מטא לעילא, אשגחותרא דלעילא הוה ביה בקדמיתא דכתיב לראות את העיר ואת המגדל.

אשר בנו בני האדם. מאי בני האדם בנוי דאדם קדמאה דמרד במריה וגרם מותא לעלמא. אשר בנו בני האדם בניינא ודאי אמרו (גרמו) ובעו למבני לעילא.

רבי שמעון פתח (ואמר) (יחזקאל מו) כה אמר יי אלהים שער (דף עה ע"ב) החצר הפנימית הפונה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח. האי קרא אית לאסתכלא ביה. ואיהו רזא כמה דאתמר. יהיה סגור ששת ימי המעשה. אמאי (וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח וגו'. אמאי יהיה סגור כל אנון יומין דששת ימי המעשה).

אלא אליו ימי חול. דתרעא דא יהיה סגור דלא לאשתמשא חול בקודשא. וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח. דהא כדן שמושא (דקדשא בריה הוא) דקודשא בקודשא. וכדן אתנהיר סיהרא לאתחברא בשמשא.

תא חזי, תרעא דא לא אתפתח באנון שתא יומי דחול. בגין דהא באנון יומי דחול עלמא תתאה אתון ושלטין כל אנון שית יומין דחול על עלמא בר פארעא דישראל.

ואנון דְּשִׁלְטִי לָא שְׁלִטִי בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּגִין דְּהַשְׁעַר הַזֶּה אִיהוּ סְגוּר. אֲבָל בְּיוֹם הַשְּׁבִיט וּבְיוֹם
הַחֹדֶשׁ פְּלָהוּ מִתְּעַבְרָן וְלֹא שְׁלִטִין בְּגִין דְּהַשְׁעַר הַזֶּה אִיהוּ פְּתוּחַ וְעַלְמָא אִיהוּ בְּחֻדְוָה וְאַתְּוֹן
מִתְּמָן וְלֹא אֲתִייהִיב עַלְמָא לְרִשׁוֹ אַחְרָא.

וְאִי תִימָא דְכָל אַנּוּן שִׁית יוֹמִין אַנּוּן שְׁלִטִין בְּלַחֲוֹדֵיהוּ. תָּא חֲזִי, הַפּוֹנֶה קָדִים. עַד לָא יְקוּמוּן
לְשִׁלְטָאָה אִיהוּ אֶסְתַּכַּל תְּדִיר בְּעַלְמָא. אֲבָל לָא אֲתַפְתַּח לְאַתְוֹנָא עַלְמָא מְקוּדְשָׁא בְּרַ בְּיוֹמָא
דְּשַׁבְּתָא וּבְיוֹמָא דְּחֹדֶשׁ. וְכִלְהוּ יוֹמִין פְּלָהוּ אֲתַדְבַּקוּן בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא וְאַתְוֹנוּ מִתְּמָן. דְּהָא (ד"א ל"ג
כְּדִין) בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא כְּלָהוּ תְּרַעִין פְּתִיחוּן וְנִיחָא אֲשַׁתְּכַח לְכֹלָא לְעֵלְאִי וְתַתְּאִי. תָּא חֲזִי, וַיֵּרֶד יְיָ
לְרֵאוֹת. נָחַת מְקוּדְשָׁא לְחוּל (וַרְדִּיד פְּרִישָׁא) לְאַשְׁגַּחָא בְּמָה דְּבָנוּ וְקִיִּימוּ קִיּוּמָא לְאַתְעָרָא עַל עַלְמָא
לְדַחֲלָא לְהוֹן.

רְבִי יִצְחָק הָוֵה יְתִיב קַמֵּיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לִיהּ מַה חֲמוּ אֲלִין דְּעַבְדוּ שְׁטוּתָא דָּא לְמַרְדָּא בֵּיהּ
בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִלְהוּ בְּעִיטָא חָדָא אֲתַקִּימוּ בְּדָא. אָמַר לִיהּ הָא אֲתַמַּר דְּכְתִיב וַיְהִי בְּנִסְעָם
מִקֶּדֶם אֲתַנְטִילוּ מֵעִילָא לְתַתְּא. אֲתַנְטִילוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל וְנָחַתוּ לְפָּבֵל. אָמְרוּ הָא הָבָא אַתְר
לְמַדְבַּק.

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם וְגו' וַיִּתְּדַבֵּק סִיּוּעָא דְּלַתְתָּא בְּאַתְרָא דָּא. בְּגִין דְּכִד דִּינָא אֲתִי לְאַשְׁרָאָה בְּעַלְמָא, הָא
אַתְרָא דָּא לְקַבְּלִיהּ. וּמַדְבָּא אֲתַהֲנִי עַלְמָא וַיִּתְּוֹן. דְּהָא לְעֵילָא דְּחִיקוּ אִיהוּ לְאַתְוֹנָא עַלְמָא מִנִּיהּ.
וְלֹא עוֹד אֵלָא אֲנִי נִסְק לְרִקִיעָא וְנִגַּח בֵּיהּ קִרְבָּא דְּלֹא יְחוּת (בֵּיהּ) טוֹפְנָא בְּעַלְמָא כְּדַבְּקַדְמִיתָא:

וַיֹּאמֶר יְיָ הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת לְכֹלָם. בְּגִין דְּכִלְהוּ פְּתָדָא, בְּיִחוּדָא דְּכִלְהוֹן יַעֲבֹדוּן וַיַּצְלַחוּן
בְּעוֹבְדֵיהוּ. יִתְּבַדְרוּן דְּרַגְזִין פֶּל חַד לְסַטְרִיָּה. וּבְגִין כֶּה יִתְּבַדְרוּן פֶּל חַד דְּלַתְתָּא. מַה כְּתִיב וַיִּפְּץ
יְיָ אֹתָם מִשָּׁם.

וְאִי תִימָא לִישְׁנָהוֹן אַמְאִי אֲתַבְּלָבֵל (אֲתַבְּדַר וּבְלָבֵל לֹון קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא). אֵלָא בְּגִין דְּכִלְהוֹן מִמְלָלִין בְּלִשׁוֹן
הַקְּדִישׁ. הַהוּא לִישְׁנָא קָא עֲבִיד לֹון סִיּוּעָא. בְּגִין דְּבְעוֹבְדָא וּבְמַלּוּלָא דְּפּוּמָא תְּלִיין מְלִין אֲלִין
לְאַדְבַּקָא כּוֹנֵה דְּלָבָא. וּבְדָא עֲבָדִי סִיּוּעָא לְהַהוּא אַתְר דְּבָעִי לְאַקְמָא.

וְעַל דָּא אֲתַבְּלָבֵל לִישְׁנָהוֹן דְּלֹא יְכִילוּ לְאַתְתַּקְפָּא רַעוּתְהוֹן בְּלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ. פִּינוּ דְּאַתְחַלְפָּה לִישְׁנָהוֹן
לָא אַצְלָחוּ בְּעוֹבְדָא בְּגִין דְּחִילָא דְּלְעֵילָא לָא יְדַעִי וְלָא אֲשַׁתְּמוּדְעִי בְּרַ בְּלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ. וְכִד
אֲתַבְּלָבֵל לִישְׁנָא דְּלַחֲוֹן אֲתַחֲלַשׁ חִילֵיהוֹן וְאַתְבַּר תְּקַפָּא דְּלַחֲוֹן.

תָּא חֲזִי, דְּהָא מְלָחָה (דָּא) דְּאָמְרִי תַתְּאִי בְּלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ, פְּלָהוּ חִילֵי שְׁמִיָּא יְדַעִי בֵּיהּ וְאַתְתַּקְפִּי בֵּיהּ.
וְלִישׁוֹן אַחְרָא לָא יְדַעִין וְלָא אֲשַׁתְּמוּדְעִי בֵּיהּ. וְעַל דָּא אֲלִין פִּינוּ דְּאַתְבְּלָבֵל לִישְׁנָא דְּלַחֲוֹן, מְיָד
וַיַּחֲדְלוּ לְבָנֹת הָעִיר. דְּהָא אֲתַבַּר חִילֵיהוּ וְלֹא יְכִילוּ לְמַעַבְדַּ מְדִי בְּרַעוּתָא דְּלַחֲוֹן.

לְהוּי שְׁמִיָּה (דִּי אֲלַחָא) (דְּקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא) מְבַרְךְ מִן עַלְמָא וְעַד עַלְמָא, דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּי לִיהּ
הִיא. (דְּנִיאל ב) דְּהָא בְּגִין (דָּא) דְּאַנְחִית קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא רְזִי דְּחֲכַמְתָּא לְעַלְמָא, אֲתַקְלַקְלוּ בֵּיהּ בְּנֵי
נְשָׂא וּבְעוּ לְאַתְגָּרָא בֵּיהּ.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

יְהִי חֲכָמָתָא עֲלָאָה לְאָדָם הָרְאִישׁוֹן, וּבְהֵימָן חֲכָמָה (ד' טו ע"א) דְּאִתְגַּלִּי לִיָּה יָדַע דְּרַגְיָן, וְאִתְדַבֵּק בְּיַצָּר הָרַע, עַד דְּאִסְתַּלְקוּ מִנְיָה מִבּוֹעֵי דְחֲכָמָתָא. וְלִבְתָּר תָּב קָמִי מְאָרִיָּה, וְאִתְגַּלְיָין לִיָּה מִנְיָהוּ וְלֹא כְּקִדְמִיתָא. לְבְתָר בְּהָהוּא סְפָרָא דִּילִיָּה יָדַע חֲכָמָאן. וְלִבְתָּר אָתוּ בְּנֵי נָשָׂא וְאַרְגְּזוּ קָמִיָּה.

יְהִי חֲכָמָתָא לְנַח וּפְלַח בְּהָ לְקַדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, לְבְתָר מַה כְּתִיב וַיִּשְׁתֶּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל כְּמַה דְּאִתְמַר. יְהִי חֲכָמָתָא לְאַבְרָהָם וּפְלַח בְּהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. לְבְתָר נִפְקָ מִנְיָה יִשְׁמַעְעָאֵל דְּאַרְגְּזוּ קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. וְכֵן יִצְחָק נִפְקָ מִנְיָה עֲשׂוֹ. יַעֲקֹב נִסָּב תְּרִין אַחְתָּו.

יְהִי חֲכָמָתָא לְמֹשֶׁה מַה כְּתִיב בֵּיהָ (במדבר יב) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא. וְלֹא הָוָה כְּמֹשֶׁה שְׂמֵשׁ מְהִימָן בְּכָלְהוּ דְּרַגְיָן וְלֹא סָטָא לְבֵיהָ בְּתִיאֻבְתָּא דְּחַד מִנְיָהוּ. אֲלֵא קָאִים בְּמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה כְּדָקָא יְאִוּת.

יְהִי חֲכָמָתָא עֲלָאָה לְשְׁלֹמֹה מְלָכָא. לְבְתָר מַה כְּתִיב בֵּיהָ (משלי א) מִנְשָׁלִי שְׁלֹמֹה (משלי ל) הַמְשָׁא נְאֻם הַגִּבֹּר לְאִיתִיָּאל לְאִיתִיָּאל וְאֶכֶל. אָמַר שְׁלֹמֹה אֲתִי אֵל וְחֲכָמָתָא דִּילִיָּה הוּא. וְאוּכָל וְאִיכּוּל לְמַעַבְד רְעוּתִי. לְבְתָר (מלכים א יח) וַיִּקָּם יְיָ שָׁטָן לְשְׁלֹמֹה וְגו'.

תָּא חֲזִי, בְּגִין זְעִירוּ דְּחֲכָמָתָא דְּאִשְׁכַּחוּ אֲלֵין מִהָהוּא חֲכָמָה דְּקִדְמָאִי, אִתְגַּרוּ בֵּיהָ בְּקִדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וּבְנֻו מְגַדֵּל וְעַבְדוּ כָּל מַה דְּעַבְדוּ. עַד דְּאִתְבְּדְרוּ מֵאַנְפֵי אַרְעָא וְלֹא אִשְׁתָּאֵר בְּהוּ חֲכָמָה לְמַעַבְד מִיָּדֵי. אֲבָל לְזַמְנָא דְּאִתִּי קִדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יִתְעַר חֲכָמָתָא בְּעֲלָמָא וַיִּפְלְחוּן לִיָּה בְּהָ הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (יחזקאל לו) וְאֵת רוּחִי אָתוּן בְּקִרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי. לָאוּ כְּקִדְמָאִי דְּחָבִילוּ בֵּיהָ עֲלָמָא. אֲלֵא וְעֲשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר בְּחָקִי תִלְכוּ וְאֵת מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִי הוּוּ אֲזִיל בְּאַרְחָא. אָמַר לִיָּה רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִי נִפְתַּח בְּאוּרִיָּתָא וַיִּנְמָא מְלָה. פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר (דברים כג) כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקִרְבֵּי מִחֲנֶה לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ. כִּי יִי אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ, מִתְהַלֵּךְ מִיבְעֵי לִיָּה. אֲלֵא כְּמַה דְּאִתְּ אָמַר (בראשית ג) מִתְהַלֵּךְ בְּגִין לְרוּחַ הַיּוֹם. וְדָא הוּא אִילְנָא דְּאֶכֶל מִנְיָה אָדָם הָרְאִישׁוֹן. מִתְהַלֵּךְ נוֹקְבָא מִתְהַלֵּךְ דְּבָר.

וְדָא הוּא דְּאֲזִיל קָמִיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל כַּד הוּוּ אֲזִיל בְּמִדְבָּרָא דְּכְתִיב (שמות יג) וַיִּי הוֹלֵךְ לְפָנֶיהֶם יוֹמָם וְגו'. הוּא דְּאֲזִיל קָמִיָּה דְּבָר נָש כַּד אֲזִיל בְּאַרְחָא. דְּכְתִיב, (תהלים פה) צִדְקָ לְפָנָיו יִחַלֵּךְ וַיִּשָּׂם לְדַרְךָ פְּעֻמָּיו. וְדָא הוּא דְּאֲזִיל קָמִיָּה דְּבָר נָש בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהוּ זְכִי. וְלָמָּה. לְהַצִּילֶךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ. לְאַשְׁתַּזְבָּא בְּרִיָּה בְּאַרְחָא וְלֹא יִשְׁלוּט בֵּיהָ אַחְרָא.

וּבְגִין כְּךָ לְבְעֵי לִיָּה לְבָר נָש לְאַסְתַּמְרָא מִחֻבּוּי וּלְדַכָּאָה לְגִרְמִיָּה. מְאִי דְכִיּוּ דָא. דְּכְתִיב, (דברים כג) וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוּשׁ. מְאִי קְדוּשׁ, קְדוּשִׁים מִיבְעֵי לִיָּה. אֲלֵא מִחֲנֶיךָ קְדוּשׁ אֲלֵין שְׂיִפֵי גּוּפָא דְּגּוּפָא אִתְחַבְּר וְאִתְתַּקַּן בְּהוּ. וּבְגִין כְּךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוּשׁ. וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר.

בהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

מָאֵי עֲרוֹת דְּבַר. דָּא מְלָתָא (ערייתא) דְּעָרְיָן. דָּדָא הוּא מְלָה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מָאִים בְּהָ יִתִּיר מִכְּלָא. כִּיּוֹן דְּאָמַר וְלֹא יִרְאֶה בְּהָ עֲרוֹת, אִמְרֵי דְבַר. אֵלָא הֵינִי חֵיבֵי עֲלָמָא דְנִגְעָלִי וּמִסְאֲבֵי גְרַמְיֵיהוּ בְּמְלָה דְלַהוֹן דְנִפְקֵי מִפּוֹמֵייהוּ וְהָא אִיהוּ עֲרוֹת דְּבַר.

וְכָל כְּהָ לְמַת. בְּגִין דְּאִיהוּ אֲזִיל קַמָּה. וְאִי אֵת עֶבֶד כְּדִין, מִיָּד וְשָׁב מֵאֲחֵרֵיהּ, דְּלֹא יִזִּיל בְּהַדָּךְ וַיִּיתוּב מֵאֲחֵרֵיהּ. וְאַנּוּ הָא אֲזִילֵנּוּ קַמֵּיהּ בְּאַרְחָא נְתַעֲסַק בְּמִלֵּי דְאֹרֵייתָא. דְּהָא אֹרֵייתָא אֲתַעֲפֹרָא עַל רִישֵׁיהּ דְּבַר נָשׁ וְשָׁכִינְתָא לֹא אֲעִידֵיאת מִיָּנִיהּ.

פְּתַח רַבִּי חֵיָא וְאָמַר וַיֹּאמֶר ה' הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת לְכֻלָּם וְגו' תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב וַיְהִי בְנִסְעָם מִקְּדָם. מָאֵי מִקְּדָם. מִקְּדָמוֹנֵי שְׁל עוֹלָם. וַיִּמְצְאוּ. וַיִּרְאוּ מִיבְעֵי לֵיהּ מָאֵי וַיִּמְצְאוּ. אֵלָא מְצִיָּאָה אֲשֶׁרְהוּ תַמְן מְרִזֵי דְחֻכְמָתָא מִקְּדָמָי דְאֲתַנְעַר תַּמְן מִן בְּנֵי טוֹפְנָא, וְכֵה אֲשֶׁתְּדָלוּ לְמַעֲבַד בְּהֵיָא עֲבִידָתָא דְעֵבְדוּ לְסַרְבָּא בֵּיהּ בְּקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְהוּוּ אִמְרֵי בְּפּוֹמָא וְעֵבְדֵי (דף עו ע"ב) עֲבִידָתָא.

חָמִי מַה כְּתִיב הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת לְכֻלָּם. בְּגִין דְּאַנּוּן בְּלָפָא חַד וַרְעוּתָא חַד וּמְמַלְלֵי בְּלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ. וְעַתָּה לֹא יִבְעַר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת. וְלִית מָאֵן דִּימְנַע עוֹבְדָא דְלַהוֹן. אֲבָל מָאֵי אֲעֵבִיד, אֲבַלְבַל לֹון דְרַגְיָן דְלַעֲיָלָא, וְלִישׁוֹן דְלַהוֹן לְתַתָּא. וְכְדִין אֲתַמְנַע עוֹבְדָא דְלַהוֹן. וּמַה בְּגִין דְּהוּוּ בְּרַעוּתָא וְלָפָא חַד וּמְמַלְלֵי בְּלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ כְּתִיב לֹא יִבְעַר מֵהֶם כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת, וְדִינָא דְלַעֲיָלָא לֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה בְּהוּ. אֲנִן אִו חֲבַרְיָא דְמַתְעַסְקִין בְּאֹרֵייתָא, וְאַנּוּ בְּלָפָא חַד וַרְעוּתָא חַד, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי מִכָּאֵן לְאַנּוּן מְאִירֵי דְמַחְלוּקַת לִית לֹון קִיּוּמָא. דְּהָא כָּל זְמַנָּא (דְּאַלְיָו) דְּבִנְיָ עֲלָמָא אֲלִין עִם אֲלִין בְּרַעוּתָא חַדָּא וְלָפָא חַד, אִפֵּי עַל גַּב דְּמַרְדֵּי בֵּיהּ בְּקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לֹא שְׁלֻטָּא בְּהוּ דִינָא דְלַעֲיָלָא. כִּיּוֹן דְּאֲתַפְּלְגוּ מִיָּד וַיִּפְּץ יִי אֹתָם מִשָּׁם וְגו'.

אָמַר רַבִּי חֵיָא אֲשֶׁתַּמַּע דְּכֻלָּא בְּמְלָה דְּפּוֹמָא תְּלִיָא. דְּהָא כִּיּוֹן דְּאֲתַבְּלַל מִיָּד וַיִּפְּץ יִי אֹתָם מִשָּׁם. אֲבָל בְּזְמַנָּא דְּאֲתִי מַה כְּתִיב, (צפניה ג) כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקֹרָא כָּלֵם בְּשֵׁם יִי לְעֵבְדוּ שְׁכָם אֶחָד וּכְתִיב, (זכריה יד) וְהָיָה יִי לְמִלְחָה עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יִי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פְּרֻשֵׁת לָךְ לָךְ

לָךְ לָךְ מֵאַרְצָה וְגו'. רַבִּי אַבְיָא פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה מו) שְׁמַעוּ אֵלֵי אֲבִירֵי לֵב הָרְחוּקִים מִצְדָּקָה. שְׁמַעוּ אֵלֵי אֲבִירֵי לֵב, כַּמָּה תְּקִיפִין לְבִיָּהוּ דְחֵיבֵיָא, דְּחָמָן שְׁבִילֵי וְאַרְחֵי דְאֹרֵייתָא וְלֹא מִסְתַּפְּלֵן בְּהוּ, וְלְבִיָּהוּ תְּקִיפִין דְּלֹא מְהַדְרִין בְּתִיּוּבָתָא לְגַבֵּי מְרִיהוֹן, וְאַקְרוּן אֲבִירֵי לֵב. הָרְחוּקִים מִצְדָּקָה דְמַתְרַחְקֵי מֵאֹרֵייתָא.

רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר דְּמַתְרַחְקֵי מִקְּדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאַנּוּן רְחִיקִין מִיָּנִיהּ, וּבְגִין כְּהָ אִקְרוּן אֲבִירֵי לֵב. הָרְחוּקִים מִצְדָּקָה דְּלֹא בְּעָאֵן לְקַרְבָּא לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין כְּהָ אִקְרוּן רְחוּקִים מִצְדָּקָה, כִּיּוֹן

דאנון רחוקים מצדקה רחוקים אנון משלום דלית לון שלום. דכתיב, (ישעיה מח) אין שלום אמר יי לרשעים. מאי טעמא בגין דאנון רחוקים מצדקה.

תא חזי, אברהם בעי לקרובא לקודשא בריה הוא ואתקרב. הדיא הוא דכתיב, (תהלים מה) אהבת צדק ותשנא רשע. בגין דאהב צדק ושנא רשע אתקרב לצדקה, ועל דא כתיב, (ישעיה מא) אברהם אהבי. מאי טעמא אהבי, בגין דכתיב אהבת צדק. רחמינותא דקודשא בריה הוא דרחים (ד טו טז ע"א) ליה אברהם מפל בני דריה דהו אבירי לב ואנון רחוקים מצדקה כמה דאתמר.

סתרי-תורה

תאנא בתוקפא דהרמנו דמלפא, אנציב חד אילנא רבא ותקיף גו נטיען עלאין, נטיע אילנא דא, בתריסר תחומין אסתחר, בארבע סטרין דעלמא פרישא רגליה. ת"ק פריסי מטלנוי, כל רעותין דאנון פריסין ביה תללין, פד אתער האי, פלהו מתערין בתדיה לית מאן דנפיק מרעותיה. לבתה, פלהו ברעותא דא בהדיה, קם מלעילא (ס"א נחית) אתנחית במטלנוי לגו ימא. מניה ימא (אתגלי) אתמלייא. איהו מקורא (דכל ד"א לכל) מיין דנבעין. תחותיה מתפלגין כל מימיו דבראשית, שקיו דגנתא ביה תללין.

כל נשמתין דעלמא מניה פרחין. נשמתין אלין עאלין בגנתא לנחתא להאי עלמא. נשמתא כד נפקא אתברכא בשבע ברקאן למהוי אבא (ד"א ל"ג לרוחא ורם) לגופא (ולמחוו) בסליקו (דדיקנא עלאה הדיא הוא דכתיב ויאמר יי אל אברהם הא נשמתא עלאה אבא (ד"א ל"ג לרוחא ורם) לגופא בסליקו) דדיקנא עלאה.

פד בעיא (נפשא) לנחתא להאי עלמא, אומי לה קודשא בריה הוא למיטר פקודי אורייתא ולמעבד רעותיה. ומסר לה מאה מפתחאן דברקאן דכל יומא לאשלמא לדרגין עלאין פחושפון ל"ה ל"ה, דהא בלהו אתמסר לה בגין לאתקנא בהו לגנתא ולמפלח לה ולנטרא לה. מארצה דא גנתא דערן.

(ומולדתה דא גופא דאתקרי אילנא דחיי דאיהו תריסר שבטין עלאין. ומפית אביה דא שכנתא. אביה דא קודשא בריה הוא. שניאמר (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע וגו'. ואין אביו אלא קודשא בריה הוא ואין אמו אלא כנסת ישראל. אל הארץ אשר אראך דא איהו האי עלמא), (נ"א ומולדתה דא אילנא דחיי, ומפית אביה תריסר תחומין שבטין עלאין. אל הארץ אשר אראך דא איהו האי עלמא), (עד כאן סתרי תורה).

רבי יוסי פתח (תהלים פד) מה ידידות משכנותיה יי צבאות. פמה אית לון לבני נשא לאסתפלח בפולחנא דקודשא בריה הוא. דהא כל בני נשא לא ידעי ולא מסתפלי על מה קאים עלמא. ואנון על מה קיימין. דכד ברא קודשא בריה הוא עלמא עבד שמיא מאש וממים מתערבין פחדא ולא הוו גלדי. ולבתר אגלידו וקיימו ברוחא עלאה ומתמן שתיל עלמא, לקיימא על סמכין, ואנון סמכין לא קיימין אלא בתהוה רוחא, ובשעתא דההוה רוחא אסתלק בלהו מרפפין וזעין ועלמא ארתת הדיא הוא דכתיב, (איוב ט) המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון. וכלא

קאים על אוריינתא, דכד ישראל משתדלי באוריינתא מתקנים עלמא ואנון קיימין וסמכין קיימין
באתרייהו בקיומא שלים.

תא חזי, בשעתא דאתער פלגות ליליא וקודשא בריה הוא עאל לגנתא דערן לאשתעשעא עם
צדיקיא, פלהו אילנין דבגנתא דערן מזמרן ומשבחן קמיה. דכתוב, (דברי הימים א טז) אז ירננו עצי
היער מלפני יי וגו'.

וכרוזא קרי בחיל ואמר לכוון אמרין קדישין עלינון, מאן מנכון דעייל רוחא באודנוי למשמע,
ועינוי פקחין למחמי. ולפיה פתוח למנדע, בשעתא דרוחא דכל רוחין ארים פסימו דנשמתא,
ומתמן נפיק קלא דקלא, חילין אתבדר לארבע סטרי עלמא.

א חד סליק לסטר חד. ב חד נחית להווא סטר. ג חד עייל בין תרין. ד תרין מתערין (מתערין)
בתלת. ה תלת עיילי בחד. ו חד אפיק גונון. ז שית מנהון לסטר חד, ושית מנהון נחתי להווא
סטרה. ח שית עיילי בתריסר. ט תריסר מתערין בעשרין ותריין. י שית פלילן בעשרה. יא עשרה
קאים בחד.

א. פי' כתר עליון הנקרא רחא דכל רוחין כשבא להרים מתיקת הנשמה ממקום הבינה: ב. פירוש
הנפש אתדבק ברוח: ג. פי' הרוח יורד למטה להתחבר עם הנפש: ד. פי' הנשמה השוכנת בין
רוח לנפש: ה. פי' שאז הרוח והנפש מתעדנין בנשמה: ו. פי' נפש רוח ונשמה כלם נכנסים בבינה
אז הבינה מוציא ניצוצות: ז. פי' אותן שש ניצוצות הראשונות סובבות למקום התפארת עולם
הבנין שש קצוות ושש ניצוצות יורדות למדת מלכות. ר"ל שבע היכלות ממקום שהן באות: ח.
פי' אותן שש שהן בז' ספירות עולם הבנין עולים לשם של י"ב הוויות: ט. פי' אותן י"ב הוויות
עולים למקום הבינה מקור כ"ב אותיות: י. פי' הו' ניצוצות שבמלכות ר"ל שבעה היכלות כלילן
בי' ספירות: יא. פירוש העשר ספירות עומדין בחד נקודה עלאה וכלל המאמר להודיענו מעלת
הנשמה ומעלת תורתנו הקדושה:

ווי לאנון דניימי שנתא בחוריהון, לא ידעי ולא מסתפלגין איך יקומון בדינא דחושפן אתפקד,
(ד תע"ב) פד אסתאב גופא, ונשמתא שטרא על אנפי דאורא דטיהרא, וסלקא ונחתא, ותריין
לא מתפתחין, מתגלגלן פאבנין בגו קוספיתא. ווי לון מאן יתבע לון, דלא יקומון בעדוונא דא בגו
דוכתי דענוגי דצדיקיא, ואתפקדין דוכתייהו. ואתמסרון בידי דדומה, נחתי ולא סלקי. עלייהו
כתוב, (איוב ז) פלה ענן וילך פן יורד שאול לא יעלה.

בההיא שעתא אתער שלהובא חד מסטר צפון ובטש בארבע סטרי עלמא ונחית ומטי בין
גדפי דתרנגולא ואתער ההוא שלהובא ביה וקרני, ולית מאן דאתער בר אנון זפאי קשוט דקיימי
ואתערו באוריינתא. וכדין קדשא בריה הוא וכל אנון צדיקיא דבגו גנתא דערן צייתי לקליהון.
כמה דאת אמר, (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני:

וַיֹּאמֶר יי אֵל אַבְרָם, מַה כָּתִיב לְעֵילָא (בראשית יא) וַיָּמַת הָרֶן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו וְגו'. מָאֵי אִירָא
הָכָא, אֵלָא עַד הַהוּא יוֹמָא לָא הָוָה בַּר נֶשׁ דְּמִית בְּחַיֵּי אָבִיו בַּר דָּא, וְכַד אֲתַרְמִי אַבְרָם לְנוֹרָא
אֲתַקְטִיל הָרֶן, וּבְגִין דָּא נִפְקוּ מִתַּמָּן (מֵאֵן קַטִּיל לֹוֹן לְהָרֶן, אֵלָא כִּיּוֹן דְּרַמּוּ אַבְרָהָם לְנוֹרָא דְּפִשְׁדָּאֵי,
אֲתַגְלִי עֲלֵיהּ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשׁוֹבֵיהּ, וְהוּא הָרֶן אַחֵוּי קָאֵי תַּמָּן.

אָמְרוּ פִּשְׁדָּאֵי בְּגִין זְכוּתֵיהּ דְּהָרֶן אֲשֶׁתַּיִב, מִיָּד נִפְק שְׁלַחֲבָא דְאִשָּׁא וְאוֹקְדֵיהּ לְהָרֶן, הָדָא הוּא
דְּכָתִיב וַיָּמַת הָרֶן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו. וְאִית דְּאָמְרֵי זְרָעָא דְּתַרַח לִית אִשָּׁא שְׁלֵטָא בֵּיהּ, אֲבָל גְּרַמִּי
לְהָרֶן לְנוֹרָא, וְאִי לָא אִיתוּקְד גִּדַע בְּוִדָּאֵי דְלָא שְׁלֵטָא נוֹרָא בְּזַרְעֵיהּ, מִיָּד רָמִי לִיהּ לְהָרֶן לְנוֹרָא
וְאִיתוּקְד וְהוּא תְּרַח אָבִיו קָאִים תַּמָּן הָדָא הוּא דְּכָתִיב וַיָּמַת הָרֶן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו.

בְּהַהוּא יוֹמָא יָדַעוּ כָּל אוֹמְיָא וְלִישְׁנָא דְלָא שִׁיבֵיהּ לְאַבְרָהָם אֵלָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ
יְחִידָאֵי דְעֲלָמָא, וְהוּוּ מִיִּיתִין בְּנִייהוּ לְמִשְׁפַּנְיָה דְאַבְרָהָם וְאָמְרִין לִיהּ חֲמִינָן לֶךְ, דְאֵת רַחִיז
בְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ רַבּוּנֵיהּ דְעֲלָמָא, אוֹלִיף לְבַנְנָא מְאוּרַחְדָּא דְאֵת יָדַע, וְעֲלִייהוּ אָמַר קְרָא
(תהלים מז) גְּדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם).

תָּא חֲזִי, מַה כָּתִיב וַיִּקַּח תְּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ וְאֵת לוֹט בֶּן הָרֶן וְגו'. וַיֵּצְאוּ אִתָּם מְאוּרַ פְּשָׁדִים.
וַיֵּצְאוּ אִתָּם, אִתּוּ מִיבְעֵי לִיהּ. דְּהָא כָּתִיב וַיִּקַּח תְּרַח וְגו' מָאֵי וַיֵּצְאוּ אִתָּם. אֵלָא תְּרַח וְלוֹט עִם
אַבְרָהָם וְשָׂרָה נִפְקוּ דְאֵנּוֹן הוּוּ עֲקָרָא לְמִיפְק מִגּוֹ אֵנּוֹן חֲזִיבֵיָא, דְכִיּוֹן דְּחֲמָא תְּרַח דְאַבְרָהָם בְּרִיָּה
אֲשֶׁתַּיִב מִגּוֹ נוֹרָא, אֲתַהֲדַר לְמַעַבְד רַעוּתֵיהּ דְאַבְרָהָם, וּבְגִין כֶּךָ וַיֵּצְאוּ אִתָּם תְּרַח וְלוֹט.

וּבְשַׁעֲתָא דְנִפְקוּ מַה כָּתִיב לְלָכַת אַרְצָה כְּנַעַן. דְרַעוּתָא דְלַהוֹן הָוָה לְמִיתָהּ תַּמָּן. מִפָּאֵן אוֹלִיפְנָא
כָּל מָאֵן דְאֲתַעַר לְאַתְדַּבְּאָה מְסִייעִין לִיהּ. תָּא חֲזִי, דְהִכִּי הוּא דְכִיּוֹן דְכָתִיב לְלָכַת אַרְצָה כְּנַעַן
מִיָּד וַיֹּאמֶר יי אֵל אַבְרָם לֶךְ לֶךְ, וְעַד דְאִיהוּ לָא אֲתַעַר בְּקַדְמִיתָא לָא כָּתִיב לֶךְ לֶךְ.

תָּא חֲזִי, מַלְּה דְלְעֵילָא לָא אֲתַעַר עַד דְאֲתַעַר לְתַתָּא בְּקַדְמִיתָא עַל מַה דְתַשְׁרִי הֵהִיא דְלְעֵילָא,
וְרָזָא דְמַלְּה, נְהוּרָא אוֹכְמָא לָא אֲתַאחִיד בְּנְהוּרָא חוּרָא עַד דְאִיהוּ אֲתַעַרִית בְּקַדְמִיתָא, כִּיּוֹן
דְאִיהוּ אֲתַעַרִית בְּקַדְמִיתָא, מִיָּד נְהוּרָא חוּרָא שְׂרִיָּא עֲלֵהּ.

וְעַל דָּא כָּתִיב (תהלים פג) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לֶךְ אֵל תַּחְרַשׁ וְאֵל תַּשְׁקֹּט אֵל. בְּגִין דְלָא יִתְפַּסֵּק נְהוּרָא
חוּרָא מְעַלְמָא לְעֲלָמִין. וְכֵן (ישעיה סב) חַמּוּזְפִירִים אֵת יי אֵל דְּמִי לְכֵם. בְּגִין לְאַתְעַרָא לְתַתָּא בְּמַה
דִּישְׁרִי אֲתַעַרוּתָא דְלְעֵילָא. וְכֵן כִּיּוֹן דְאֲתַעַר בַּר נֶשׁ אֲתַעַרוּתָא בְּקַדְמִיתָא כְּדִין אֲתַעַר אֲתַעַרוּתָא
דְלְעֵילָא. תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְכָתִיב וַיֵּצְאוּ אִתָּם מְאוּרַ פְּשָׁדִים וְגו' מִיָּד וַיֹּאמֶר יי אֵל אַבְרָם וְגו'.

וַיֹּאמֶר יי אֵל אַבְרָם לֶךְ לֶךְ, אָמַר רַבִּי אֲלַעְזָר לֶךְ לֶךְ, לְגַרְמָד לְאַתְקַנָּא גְּרַמְדִי, (לְאַתְמַקְפָּא) לְאַתְקַנָּא
בְּרָזָא דִּלְהּ. לֶךְ לֶךְ, לִית אֲנִתְ (ס"א כְּדָאֵי) לְמִיָּקָם הָכָא בֵּין חֲזִיבִין אֵלִין. וְרָזָא דְמַלְּה לֶךְ לֶךְ (דף עח
ר"ד) דְּהָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לִיהּ לְאַבְרָהָם רוּחָא דְחֲכַמְתָּא, וְהוּוּ יָדַע וּמְצַרְפָּה (צְנוּרִי) סְטַרִי
דִּישׁוּבֵי עֲלָמָא, וְאִסְתַּכַּל בְּהוּוּ וְאַתְקַל בְּתִיקְלָא וַיָּדַע חִילִין דִּי מִמָּנָן עַל סְטַרִי יִישׁוּבָא.

כִּד מָטָא לְגוּ נְקוּדָה דְאַמְצְעִיתָא דִּישׁוּבָא תְּקִיל בְּתִיקְלָא וְלֹא הָוָה סְלִיק בְּיַדִּיהָ. אַשְׁגַּח לְמַנְדַּע חִילָא דִּי מְמַנָּא עֲלָהּ וְלֹא יָכִיל לְאַתְדַּבְּקָא בְּרַעוּתֶיהָ, תְּקִיל כַּמָּה זְמַנִּין וְחָמָא דְהָא מִתְמַן אֲשַׁתִּיל כָּל עֲלָמָא, אַשְׁגַּח וְצָרַף וְתַקַּל לְמַנְדַּע וְחָמָא דְהָא חִילָא עֲלָאָה דְעֲלָה לִית לִיהָ שְׁעוּרָא עֲמִיק וְסַתִּים וְלֹא אִיהוּ כְּגוּוּנֵי דְסַטְרֵי דְרַגֵּי דִישׁוּבָא.

אַשְׁגַּח וְתַקִּיל וְיַדַּע דְהָא כַּמָּה דְמַהֲהִיא נְקוּדָה אֲמַצְעִיתָא דִישׁוּבָא מְנִיָּה אֲשַׁתִּיל כָּל עֲלָמָא לְכָל סַטְרוּי. הָכִי נָמִי יַדַּע דְהָא חִילָא דְשָׂרֵי עֲלָה מִתְמַן נִפְקוּ כָּל שְׂאֵר חִילִין דְמִמְנָן עַל כָּל סַטְרֵי עֲלָמָא, וּבְלָהוּ בֵּיה אַחֲדָן. כְּדִין (בְּרַאשִׁית י"א) וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנַעַן.

עוּד אַשְׁגַּח וְתַקִּיל וְצָרִיף לְמִיקָם עַל בְּרִירָא דְמַלְחָה דְהָהוּא אַתְר וְלֹא הָוָה יַדַּע וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם עֲלָה לְאַתְדַּבְּקָא, כִּיּוֹן דְחָמָא תְּקַפָּא דְהָא אַתְר וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם עֲלֵיהָ מִיַּד וַיֵּבֵאוּ עַד תְּרוּן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם.

מָאִי טַעְמָא דְאַבְרָהָם. אֲלָא דְאִיהוּ הָוָה יַדַּע וְצָרִיף בְּכָל אַנְוִן שְׁלֻטָּנִין מְדַבְּרֵי עֲלָמָא בְּכָל סַטְרֵי דִישׁוּבָא, וְהָוָה תְּקִיל וְצָרִיף אַנְוִן דְשְׁלֻטָּין בְּסַטְרֵי דִישׁוּבָא מְדַבְּרֵי כַּכְבֵּיא וּמְזֻלִּיהוּן, מָאֵן אַנְוִן תְּקִיפִין אֵלִין עַל אֵלִין, וְהָוָה תְּקִיל כָּל יִשׁוּבֵי דְעֲלָמָא (וְלֹא) וְהָוָה סְלִיק בִּידוּי. כִּד מָטָא לְהָא אַתְר חָמָא תְּקִיפוּ דְעַמִּיקִין וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם בֵּיה. כִּיּוֹן דְחָמָא קְדָשָׁא בְּרִיָּה הוּא אַתְעָרוּתָא דִּילֵיהָ וְתִיאוּבָתָא דִּילֵיהָ, מִיַּד אַתְגְּלִי עֲלֵיהָ וְאָמַר לִיהָ לֶךְ לְךָ, לְמַנְדַּע לְךָ וְלֹא תִקְנָא גְרַמָּה.

מֵאַרְצָה, מֵהָהוּא סַטְרָא דִישׁוּבָא דְהוּיָת מִתְדַבֵּק בֵּיה. וּמְמוּלְדָתָהּ, מֵהָהוּא חֲכָמָה דְאֵת מִשְׁגַּח וְתַקִּיל תּוּלְדָתָא דִּילָהּ וְרַגְעָא וְשַׁעֲתָא וְזְמַנָּא דְאַתְיִלְיַדַּת בֵּיה וּבְהָהוּא כּוֹכְבָא וּבְהָהוּא מְזֻלָּא. וּמִבֵּית אָבִיָּה, דְלֹא תִשְׁגַּח בְּבֵיתָא דְאַבְרָהָ. וְאִי אִית לָהּ שְׂרָשָׁא לְאַעֲלָחָא בְּעֲלָמָא מִבֵּיתָא דְאַבְרָהָ, בְּגִין כִּד לֶךְ לְךָ מִחֲכָמָה דָּא וּמֵאַשְׁגַּחוּתָא דָּא.

תָּא חֲזִי, דְהָכִי הוּא, דְהָא נִפְקוּ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְהוּוּ בְּתָרוּן, אִמְאִי יִימָא לִיהָ לֶךְ לְךָ מֵאַרְצָה וּמְמוּלְדָתָהּ. אֲלָא עֲקָרָא דְמַלְתָּא כַּמָּה דְאַתְמָר. אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה. אֲרָאָה מַה דְלֹא יָכִילַת לְמִיקָם עֲלֵיהָ וְלֹא יָכִילַת לְמַנְדַּע חִילָא דְהָהִיא אֲרַעָא דְאִיהוּ עֲמִיק וְסַתִּים:

וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גְדוֹל וְגוֹי וְאַעֲשֶׂה, בְּגִין דְכְּתִיב לֶךְ לְךָ. וְאַבְרָכָהּ, בְּגִין דְכְּתִיב מֵאַרְצָה. וְאַגְדִּלָּהּ שְׁמָהּ, בְּגִין דְכְּתִיב וּמְמוּלְדָתָהּ. וְהִיָּה בְּרָכָה, בְּגִין דְכְּתִיב וּמִבֵּית אָבִיָּה.

סַטְרֵי תוּרָה

וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גְדוֹל הֵאֵי בְּרַכְתָּא חֲדָא, וְאַבְרָכָהּ תְּרִין, וְאַגְדִּלָּהּ שְׁמָהּ תְּלַת, וְהִיָּה בְּרָכָה אַרְבַּע. וְאַבְרָכָה מְבַרְכֵיהָ חֲמִשָּׁה, וּמְקַלְלָהּ אַחַד שִׁית. וְנִבְרַכּוּ כִּד כָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה הָא שְׁבַע. כִּיּוֹן דְאַתְבְּרַכּוּ בְּאֵלִין שְׁבַע בְּרַכָּאן, מַה כְּתִיב וַיִּלְךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יי לְנַחֲתָא לְהָאֵי עֲלָמָא כַּמָּה דְאַתְפְּקִדָּא.

מִיָּד וַיִּלָּךְ אִתּוֹ לוֹט. דָּא אִיהוּ נְחֹשׁ דְּאִתְלַטְיָא וְאִתְלַטְיָא עֲלָמָא בְּגִינִיהּ דְּאִיהוּ קָאִים לְפִתְחָא
לְאַסְטָאָה לְגוּפָא, וְלֹא תַפְעוּל נְשֻמָּתָא פּוּלְחָנָא דְאַתְפַּקְדַת עַד דְיַעֲבֹרוּן עָלֶיהָ בְּהַאי עֲלָמָא תַלְת
עֶשְׂרֵי שָׁנִין, דְּהָא מִתְרִיסַר שָׁנִין וְלַעֲיֵלָא נְשֻמָּתָא אֲתַעֲרַת לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא דְאַתְפַּקְדַת הָדָא הוּא
דְכְּתִיב. וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה. שִׁבְעַת וְחֲמִישׁ תְּרִיסַר אַנְוִן (וּתְרִין עֲלָאִין עֲלִייהוּ אַרְבַּע סְרִי
אַנְוִן).

וּבְדִין אֲתַחֲזִיאַת נְשֻמָּתָא בְּהַאי עֲלָמָא. דְּאִיהִי אֲתִיָּא מִחֲמֵשׁ שָׁנִים דְּאַנְוִן ת"ק פְּרַסִי דְּאִילָנָא דְחַיִי.
וְשִׁבְעִים שָׁנָה דָּא אִיהוּ תְּהוּא אִילָנָא מִמֵּשׁ דְּאִיהוּ שְׁבִיעָאָה לְדַרְגִין וְשִׁבְעִין שָׁנָה אֲתַקְרִי. כְּדִין
נִפְקַת מִתְּהוּא זֹהֲמָא דְנְחֹשׁ וְעָאֲלַת בְּפּוּלְחָנָא קְדִישָׁא הָדָא הוּא דְכְּתִיב בְּצִאתוֹ מִחָרָן (י"ט ע' שָׁנָה
לֹא סְפוּרוֹת חַיִּים מִתְּהוּא אַרְבַּע סְרִי) מִתְּהוּא רִוּוּגָא וְתוּקְפָא דְּתְּהוּא (שְׁטוֹן) נְחֹשׁ דְּתְּהוּא אֲסִי לִיהּ עַד הַשְּׁתָּא
לְגוּפָא וְשִׁלְטָא עֲלוּי.

בְּאִילָנָא שְׁלֵטָא עַרְלָה תַלְת שָׁנִין. בְּבַר נֶשׁ תַלְת סְרִי שָׁנִין דְּאַקְרוּן שְׁנֵי עַרְלָה, כִּיּוֹן דְּאַעֲבֹרוּ עַל
גּוּפָא אַנְוִן שָׁנִין וְאַתְעַבְרַת (ד"א וְאַתְעַרַת) נְשֻמָּתָא לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא קְדִישָׁא, פְּקִידַת לְגוּפָא לְרַעוּתָא
טְבָא, לְכַפּוּף לְתְּהוּא נְחֹשׁ דְּהָא לֹא יְכִיל לְשִׁלְטָאָה כְּמַח דְחַיִי, דְכְּתִיב וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתּוֹ
וְגו' (אַבְרָם דָּא י' אֶת שְׂרֵי דָא ה'. י' דָּא נְשֻמָּתָא לְנְשֻמָּתָא וְהוּא זְכָר ה' דָּא נְשֻמָּתָא נּוּקְבָא). דָּא גּוּפָא, דְּאִיהִי לְגַבִּי
נְשֻמָּתָא בְּנוּקְבָא לְגַבִּי דְכוּרָא. וְאֶת לוֹט בֶּן אַחִיו דָּא (צַר הָרַע) נְחֹשׁ דְּלֹא אַעֲדִי כָל כְּדָּ מִן גּוּפָא,
בְּגִין דְּדִבְקוּתָא דְגּוּפָא לֹא אַעֲדִיו כָּל כְּדָּ (וּמָנָא תְּהוּא) מְנִיָּה, אֲבָל אֲתַעֲרוּתָא דְנְשֻמָּתָא אֲלִקִי לִיהּ
תְּדִיר וְאַתְרִי בִיהּ וְאוֹכַח לִיהּ וְכַפִּיָּה לִיהּ עַל פְּרַחֲיָה וְלֹא יְכִיל לְשִׁלְטָאָה.

וְאֶת כָּל רְכוּשֶׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ אֲלֵין עוֹבְדִין טְבִין דְעַבִּיד בַּר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא בְּאַתְעֲרוּתָא דְנְשֻמָּתָא.
וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן, תְּהוּא נֶפֶשׁ דְּהוּת בְּקַדְמִיתָא בְּדִבְקוּתָא בְּחִבְרוּתָא דְתְּהִיא עַרְלָה
בְּחַדִּי גּוּפָא וְאַתְקִין לָהּ לְבִתָּהּ, דְּהָא לְבִתָּהּ דְתַלְיִסַר שָׁנִין וְלַעֲיֵלָא דְנְשֻמָּתָא אֲתַעֲרַת לְאַתְקִנָּא
לְגוּפָא, תְּרוּוִייהוּ מִתְקַנִּין לְתְּהוּא נֶפֶשׁ דְּמִשְׁתַּתְּפָא בְּתוּקְפָא דְנְחֹשׁ וְתַאּוּבְתִיָּה בִישָׁא הָדָא הוּא
דְכְּתִיב וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן. וְעַם כָּל דָּא נְשֻמָּתָא אֲתַקִּיפַת בִּיהּ בְּתְּהוּא נְחֹשׁ לְתַבְרָא לִיהּ
בְּתוּקְפָא בְּשַׁעֲבוּדָא דְתַשׁוּבָה (נ"א בְּשַׁעֲבוּדָא דְאוּרִיָּתָא, וְאַמְשִׁיָּה לִיהּ לְגַבִּי כְּתִי כְּנַסִּיּוֹת וּכְתִי מְדַרְשׁוֹת בְּגִין דְּלֹא יִתְגַבֵּר
עַל רוּחָא כְּדִבְקִימִתָּא) הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיַּעֲבֹר (עַד כַּאן סְתֵרִי תוּרָה).

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גְדוֹל מִסְטָרָא דְיִמִּינָא. וְאַבְרָכְךָ מִסְטָרָא דְשְׁמַאֲלָא וְאַגְדִּלָּה שְׁמָךְ
מִסְטָרָא דְאַמְצַעִיתָא. וְהִיָּה בְּרָכָה מִסְטָרָא דְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. הָא הָכָא בְּרַסְיָא דְאַרְבַּע סְמִכִין
דְכִלְהוּ כְּלִילָן בִּיהּ בְּאַבְרָהָם, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה בְּרַכָּאן לְאַחֲרֵינִי דְמִתְּוִנִי מִהָכָא דְכְּתִיב וְאַבְרָכָה
מִבְּרַכְיָהּ (דף עח ע"ב) וּמְקַלְלָהּ אָאוּר וְנִבְרַכּוּ בָּהּ כָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה יְתִיב קַמִּיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי, וְהוּי עַמִּיָּה רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי חִזְקִיָּה.
אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי, הַאי דְכְּתִיב לָךְ לָךְ מִאַרְעָה וּמִמּוֹלְדֵתָהּ, כִּיּוֹן דְכִלְהוּ נִפְקוּ
לְמַחָה, אַמַּאי לֹא אֲתַמָּר לִיהּ דְכִלְהוּ יִפְקוּן. דְּהָא אַתְּ עַל גַּב דְתַרַח הָוָה פְּלַח לְעַבּוּדָה זְרָה. כִּיּוֹן

דַּאֲתַעַר בְּאֲתַעְרוּתָא טַב לְמִיפְק בְּהַדְרִיה דְּאַבְרָהָם, וְחָמִינָן דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי בְּתִיבְתָא
דְּחִיבִיבָא וְיִשְׂרָא לְמִיפְק אַמְאִי לֹא כְּתִיב לְכוּ לָכֶם, אַמְאִי לְאַבְרָהָם בְּלַחֲזוּדֵי לָךְ לָךְ.

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי תִימָא דְתַרַח כַּד נָפַק מֵאוּר פְּשָׁדִים בְּגִין לְאַהֲדָרָא בְּתַשְׁבּוּה הָוָה, לֹא
הָכִי אֶלָּא כַּד נָפַק לְאַשְׁתַּזְבָּא נָפַק, דְּהוּוּ בְּלַחוּ בְּנֵי אַרְעִיה בְּעָאן לְמַקְטִילֶיהָ. בִּינָן דְּחִזּוּ דְאַשְׁתַּזְבִּיב
אַבְרָהָם הוּוּ אָמְרִי לִיה לְתַרַח, אֲנִתְּ הוּא דְהוּוִית מְטַעִי לָן בְּאַלִּין פְּסִילִין, וּמִגּוּ דְחִלָּא דְלַחוּן נָפַק
תַּרַח, בִּינָן דְּמָטָא לְחָרָן לֹא נָפַק מִתַּמָּן לְבִתְרָה, דְּכְתִיב וַיֵּלֶךְ אַבְרָם פֶּאֶשֶׁר דְּבַר אֱלֹוֵי יְיָ וַיֵּלֶךְ אִתּוּ
לוֹט, וַאֲיִלוּ תַרַח לֹא כְּתִיב (בִּיה וַיֵּלֶךְ, אֶלָּא וַיֵּצֵא).

פְּתַח וְאָמַר (אִיוב לז) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם וַיִּזְרַע רָמָה תַשְׁבַּר. הַאי קָרָא אוּקְמוּהָ, אַבְל וַיִּמְנַע
מִרְשָׁעִים אוֹרָם, דָּא נְמַרּוּד וּבְנֵי דְרִיָּה דְנָפַק אַבְרָהָם מִנִּיְהוּ דְהָוָה אוֹרָם. וַיִּזְרַע רָמָה תַשְׁבַּר, דָּא
נְמַרּוּד.

דְּבַר אַחַר וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם, דָּא תַרַח וּבְנֵי בֵיתֵיה. אוֹרָם, דָּא אַבְרָהָם. הַאוּר לֹא כְּתִיב אֶלָּא
אוֹרָם דְּהָוָה עֲמַהוּן. וַיִּזְרַע רָמָה תַשְׁבַּר, דָּא נְמַרּוּד דְהָוָה מְטַעִי אַבְתַּרִּיהָ כָּל בְּנֵי עֵלְמָא, וּבְגִין כַּד
כְּתִיב לָךְ לָךְ. בְּגִין לְאַנְהָרָא לָךְ וַלְכָל אַנְוִן דְּיִפְקוּן מִינָךְ מִכָּאן וְלַהֲלָאָה.

תַּוּ פְּתַח וְאָמַר, (אִיוב לז) וְעַתָּה לֹא רָאוּ אוּר בְּהִיר הוּא בְּשַׁחְקִים וְרוּחַ עֲבָרָה וַתַּשְׁתַּהֲרֵם. וְעַתָּה
לֹא רָאוּ אוּר, אִימְתִי, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם לָךְ לָךְ מֵאַרְצָה וּמִמּוֹלְדֵתָךְ
וּמִבֵּית אָבִיךָ. בְּהִיר הוּא בְּשַׁחְקִים. דְּבַעַא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַדְבָּקָא לִיה לְאַבְרָהָם בְּהַהוּא אוּר
דְּלַעֲיִלָּא וְלַאֲנַהָרָא תַמָּן. וְרוּחַ עֲבָרָה וַתַּשְׁתַּהֲרֵם. דְּהָא לְבִתְרָה תְּבוּ בְּתִיבְתָא תַרַח וְכָל בְּנֵי בֵיתֵיה
(נ"א וְכָל בְּנֵי מֵאֲתִיָּה). בְּנֵי בֵיתֵיה (נ"א בְּנֵי מֵאֲתִיָּה) וְכְתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן. תַּרַח, דְּכְתִיב וְאֵתָה
תְּבֵא אֶל אֲבוֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְגו'.

וַיֵּלֶךְ אַבְרָם פֶּאֶשֶׁר דְּבַר אֱלֹוֵי יְיָ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תָּא חֲזִי, דְּהָא לֹא כְּתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם פֶּאֶשֶׁר
דְּבַר אֱלֹוֵי יְיָ אֶלָּא וַיֵּלֶךְ. כְּמָה דְאֵת אָמַר לָךְ לָךְ, דְּהָא יֵצֵאָה בְּקַדְמִיתָא עֲבָדוּ דְכְּתִיב וַיֵּצֵאוּ אֲתָם
מֵאוּר פְּשָׁדִים לְלֶבֶת אַרְצָה כְּנַעַן, וְהִשְׁתָּא כְּתִיב וַיֵּלֶךְ וְלֹא כְּתִיב וַיֵּצֵא.

פֶּאֶשֶׁר דְּבַר אֱלֹוֵי יְיָ, דְאֲבַטַח לִיה בְּכַלְהוּ תְּבַטְחוֹת. וַיֵּלֶךְ אִתּוּ לוֹט, דְּאֲתַתְּבַר עֲמִיה בְּגִין לְמִילְךָ
מְעוּבָדוּי, וְעַם כָּל דָּא לֹא אוּלְיָה פּוּלִי הַאי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וּפְאִין אַנְוִן צְדִיקֵיבָא דְאוּלְפִי אַרְחוּי
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְמִיְהוּ בְּהוּ וְלְדַחֲלָא מִנִּיה מְהַהוּא יוֹמָא דְדִינָא דְזַמִּין פֶּר נָשׁ לְמִיְהַב
דִּינָא וְחוּשְׁפָנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, (אִיוב לז) בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתוּם לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ הַאי קָרָא אוּקְמוּהָ. אַבְל (דף עט
ט"ו) תָּא חֲזִי בְּהַהוּא יוֹמָא דְאַשְׁלִימוּ יוֹמוֹי דְבַר נָשׁ לְאַפְקָא מְעַלְמָא, הַהוּא יוֹמָא דְגוּפָא אַתְבַּר
וּנְפִשָׁא בְּעִיא לְאַתְפָּרְשָׁא מִנִּיה, כְּדִין אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְבַר נָשׁ לְמַחְמֵי מַה דְלֹא הָוָה לִיה רְשׁוֹ
לְמַחְמֵי בּוּזְמָנָא דְגוּפָא שְׁלֵטָא וְקָאִים עַל בְּרִיָּיה.

וְכַדִּין קַיִימִי עֲלֵיהֶ תִּלְתַּת שְׁלִיחֵן וְחֻשְׁבֵי יוֹמוֹי וְחֻבוֹי וְכָל מַה דְּעֵבֵד בְּהַאי עֲלָמָא, וְהוּא אוּדֵי עַל כְּלָא בְּפּוֹמִיָּה, וְלִבְתַּר הוּא חֲתִים עֲלֵיהֶ בִּידֵיהֶ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּבִידֵיהֶ כְּלָהוּ חֲתִימִין לְמִידָן לִיהֶ (בְּהוּא ד"א בְּהַאי) עֲלָמָא עַל קַדְמָאֵי וְעַל בְּתַרְאֵי עַל חֲדָתֵי וְעַל עֲתִיקֵי לֹא אֲתַנְשֵׁי חַד מִנְיָהוּ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ. וְכָל אַנְוֹן עוֹבְדִין דְּעֵבֵד בְּהַאי עֲלָמָא בְּגוֹפָא וְרוּחָא הָכִי נְמִי יְהִיב הוֹשְׁבָנָא בְּגוֹפָא וְרוּחָא עַד לֹא יִפּוּק מִעֲלָמָא.

תָּא חֲזִי, כְּמַה דְּחִיבֵיָא אַקְשֵׁי קְדָל בְּהַאי עֲלָמָא הָכִי נְמִי אִפְלוּ בְּשַׁעֲתָא דְבָעֵי לְנַפְקָא מִהַאי עֲלָמָא אַקְשֵׁי קְדָל. בְּגִין כְּדָּ זִפְאָה הוּא בַר נֶשׁ דִּילִיף בְּהַאי עֲלָמָא אַרְחֻי דְקַדְשָׁא בְּרִידָּ הוּא בְּגִין לְמִיחָה בְּהוּ. וְחִיבָא אַף עַל גַּב דְּאַסְתַּכַּל בְּהַנִּי (נ"א דְאַשְׁתַּדַּל בְּחַדִּי) עֲדִיקְנֵיָא אַקְשֵׁי קְדָל וְלֹא בָּעֵי לְמִילַת. וּבְגִין כְּדָּ אֵית לִיהֶ לְעַדִּיקָא לְמַתְקַף בֵּיהֶ וְאַף עַל גַּב דְּחִיבָא אַקְשֵׁי קְדָל הוּא לֹא יִשְׁבּוּק לִיהֶ וְאֵית לִיהֶ לְאַתְקַפָּא בִּידֵיהֶ וְלֹא יִשְׁבּוּק לִיהֶ, דְּהֵי יִשְׁבּוּק לִיהֶ יְהוּ וְיַחְרִיב עֲלָמָא.

תָּא חֲזִי, מִן אֱלִישַׁע דְדַחַח לְגַחְזִי. וְכֵן בְּאַבְרָהָם כָּל זְמַנָּא דִּתְהוּ לֹוט בְּהַדִּיהֶ לֹא אֲתַחַפֵּר בְּחַדִּי רְשִׁיעֵיָא, בִּינֹן דְּאַתְפְּרִשׁ מִנֵּיהֶ מַה כְּתִיב וַיִּבְחַר לוֹ לֹוט אֶת כָּל כֶּפֶר הַיַּרְדֵּן, וְכַתִּיב וַיֵּאָהֵל עַד סְדוֹם. מַה כְּתִיב בְּתַרִּיהֶ וְאַנְשֵׁי סְדוֹם רָעִים וְחַטָּאִים לִי מְאֹד.

אָמַר רַבִּי אַבָּא הַאי דְאַמְרַת וַיִּלְךָ אַבְרָם וְלֹא כְתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם שְׂפִיר הוּא. אָבֵל סוֹפָא דְקָרָא מַה כְּתִיב בְּצֵאתוֹ מִחֶרֶן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מִחֶרֶן כְּתִיב וְהָיָא יַצִּיָּא מֵאַרְצָּ מוֹלְדֵתוֹ הוּת בְּקַדְמִיתָא:

וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ. מַהוּ וַיִּקַּח, אֶלְא אַמְשִׁיף לָהּ בְּמַלְיָ מַעֲלִיתָא, בְּגִין דִּלִּית לִיהֶ רִשׁוֹ לְבַר נֶשׁ לְאַפְקָא אֲתַתִּיהֶ לְמִיחָה בְּאַרְעָא אַחְרָא כְּלָא רַעוּתָא דִּילָהּ. וְכֵן הוּא אֹמַר (במדבר כ) קַח אֶת אַחֲרֹן (במדבר ג) קַח אֶת הַלְוִיִּם. וּבְגִין כְּדָּ וַיִּקַּח אַבְרָם מְשִׁיף לָהּ בְּמַלְיָן וְאוֹדַע לָהּ אַרְחִיהוֹן דְּאַנְוֹן בְּנֵי דְרָא כְּמַה בִּישִׁין. וּבְגִין כְּדָּ וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ.

וְאֵת לֹוט בֶּן אַחִיו. מַה חָמָא אַבְרָהָם לְדַבְקָא עֲמִיהֶ לֹוט, אֶלְא בְּגִין דְּעָפָה בְּרוּחַ הַקְּדֻשׁ דְּזַמִּין לְמִיפַק מִנֵּיהֶ דְּוַה. וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן. אֵלֶין גְּרִים וְגִיּוֹרוֹת דְּאַתְקִינוּ נַפְשֵׁיהוּ, אַבְרָהָם מְגִייר גּוֹבְרִין וְשָׂרָה מְגִיירַת נְשִׁין וּמַעֲלָה עֲלִיהוֹן כְּאֵלוּ עֲבָדוּ לְהוֹן.

אָמַר רַבִּי אַבָּא אֵי הָכִי כְּמַה בְּנֵי נֶשָׂא הוּוּ, אֵי תִימָא דְכְּלָהוּ אֲזִלוּ עֲמִיהֶ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֵין. (ובגין כְּלָהוּ ד"א וּבְגִין כְּדָּ כְּלָהוּ) בְּנֵי נֶשָׂא דְהוּוּ אֲזִלִּין עֲמִיהֶ כְּלָהוּ אַקְרוּן (דף עט ע"ב) עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. וְהוּוּ מַעֲבַר בְּאַרְעָא וְלֹא הוּוּ דְחִיל דְכַתִּיב וַיַּעֲבַר אַבְרָם בְּאַרְצָּ.

אָמַר לִיהֶ רַבִּי אַבָּא אֵי הוּוּ כְּתִיב וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן הוּוּ אַמִּינָא הָכִי, אֶלְא וְאֵת הַנֶּפֶשׁ כְּתִיב, אֵת לְאַסְגָּאָה זְכוּתָא דְכְּלָהוּ נַפְשָׁאן דְהוּוּ אֲזִלִּי עֲמִיהֶ, דְכָל מָאן דְּמִזְכָּה לְאַחְרָא הוּוּא זְכוּתָא תְּלֵיא בֵּיהֶ וְלֹא אַעֲדֵי מִנֵּיהֶ, מְנַלֵּן דְכַתִּיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן, זְכוּתָא דְאַנְוֹן נַפְשָׁן הוּוּ אֲזִיל עֲמִיהֶ דְאַבְרָהָם.

לָךְ לָךְ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מָאִי טַעְמָא דְגַלְוִיָּא קְדַמָּא דְאַתְגְּלִי קְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא עָלֵיהּ דְאַבְרָהָם פְּתַח בְּלָךְ לָךְ, דְהָא עַד הָכָא לֹא מַלְלִיל עַמִּיּוּהַ קְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא, מָאִי טַעְמָא פְּתַח לָךְ לָךְ. אֲלָא הָא קְאָמְרוּ דְרַמְזוּ בְּחוּשְׁבַנְיָהּ מָאָה דְהָא לְמָאָה שְׁנַיִן אֲתִי לִיד לֵיהּ בַּר.

אָבֵל תָּא חֲזִי, כּל מַה דְעָבִיד קְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא פְּלָא רָזָא דְחֻכְמָתָא אִיהוּ, בְּגִין דְאַבְרָהָם לֹא הָוָה דְבִיק בֵּיהּ בְּקְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא כְּדִין בְּדָקָא חֲזִי, אָמַר לֵיהּ לָךְ לָךְ, וְדָא רַמְזוּ לְהַהוּא אֲתַר דְבָעִי לְאַתְקַרְבָּא בְּהַדְיָה דְקְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא, וְאִיהוּ דְרַגְא קְדַמָּא לְאַעְלָא לְקְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין כֹּה לָךְ לָךְ.

וְהָא דְרַגְא לֹא יָכִיל אַבְרָהָם לְאַתְאַחְדָּא בֵּיהּ עַד דְיִיעוּל לְאַרְעָא דְתַמָּן יִקְבַּל לֵיהּ לְהַהוּא דְרַגְא, בְּגִין דָּא כְּתִיב, (שמואל ב ב) וַיִּשְׁאַל הוֹד בִּי לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה בְּאַחַת עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְיָ עֲלֶה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱלֶה וַיֹּאמֶר חֲבֹרֹנָה. וְכִי בִינֵן דְמִית שְׂאוּל וּמְלָכוּתָא אֲתַחֲזִי לְדוֹר אַמְאִי לֹא קָבִיל מְלָכוּתָא מִיַּד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

אֲלָא פְּלָא רָזָא דְחֻכְמָתָא אִיהוּ, בְּגִין דְדוֹד לִית לֵיהּ לְקַבְּלָא מְלָכוּתָא אֲלָא עַד דִּיתְחַבֵּר בְּאַבְרָהָם דְאִנּוּן בְּחֲבֵרוֹן וּבְדִין בְּהוּ יִקְבַּל מְלָכוּתָא. וְעַל דָּא אֲתַעֲפַב תַּמָּן שְׁבַע שְׁנַיִן בְּגִין דִּיקְבַּל מְלָכוּתָא כְּדָקָא יָאוֹת וּכְלָא בְרָזָא דְחֻכְמָתָא וּבְגִין דִּיתַמָּן מְלָכוּתֵיהּ. בְּגִין דָּא אַבְרָהָם לֹא עָאֵל בְּקִיּוּמָא דְקְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא עַד דְעָאֵל לְאַרְעָא.

חָמִי מַה כְּתִיב וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְזֵי. וַיַּעֲבֹר וַיִּלְךְ מִיְבְעֵי לֵיהּ, אֲלָא הָכָא הוּא רַמְזוּ שְׁמָא קְדִישָׁא דְאַתְחַתֵּים בֵּיהּ עֲלָמָא בְּשַׁבְעִין וּתְרִין אֲתַוּוֹן גְּלִיפֵן דְבִלְהוּ בְּשְׁמָא דָּא. כְּתִיב הָכָא וַיַּעֲבֹר וּכְתִיב הָתֵם (שמות לד) וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

בְּסַפְרָא דְרַבִּי יִיסָא סְבָא כְּתִיב הָכָא וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְזֵי וּכְתִיב הָתֵם (שמות לג) אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי. וְהוּא רַמְזוּ לְקְדוּשָׁה דְאַרְעָא דְאַתִּי מְאַתֵּר עֲלָאָה כְּדָקָא חֲזִי. עַד מְקוּם שְׁכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרְתָה. מְסַטְרָא דָּא (ד"א ל"ג דְלִתְמָא). לְסַטְרָא דָּא כְּדָקָא חֲזִי. וְהַפְּנַעֲנִי אֲזוּ בְּאַרְזֵי. הָא אֲתַמָּר דְעַד כְּדִין שְׁלֵטָא הוּיָא בִישָׁא דְאַתְלֵטָא וְאִיִּתִי לְוֹטִין עַל עֲלָמָא דְכְּתִיב, (בראשית ט) אַרְוֵר פְּנַעֲן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאַחֲיוּ וּכְתִיב, (בראשית נ) אַרְוֵר אֲתַהּ מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגו'. וְתַמָּן אֲתַקְרִיב אַבְרָהָם לְגַבִּי קְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא. מַה כְּתִיב וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָם הָכָא אֲתַגְּלִי לֵיהּ מַה דְלָא הָוָה יָדַע הַהוּא חִילָא עַמִּיקָא דְשְׁלֵטָא עַל אַרְעָא. וּבְגִין כֹּה וַיֵּרָא מַה (דף פ ע"א) דְהָוָה מְתַפְסִי מִנְיָה.

וּכְדִין וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיְיָ הַנִּרְאָה אֵלָיו, בִּינֵן דְאָמַר לַיְיָ מַהוּ הַנִּרְאָה אֵלָיו. אֲלָא הָכָא אֲתַגְּלִי לֵיהּ הַהוּא דְרַגְא דְשְׁלֵטָא עַל אַרְעָא וְעָאֵל בֵּיהּ וְאַתְקִיִּים בֵּיהּ:

וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַהָרָה. מִתַּמָּן יָדַע הַר יְיָ. וּכְלַהּוּ דְרַגְזֵין דְנַטְיַעִין בְּהָאִי אֲתַר. וַיֵּט אֶחְלָה בְּה"א כְּתִיב. פְּרִישׁ פְּרִישׁוֹ וּקְבִיל מְלָכוּ שְׁמִיָּא בְּכַלְהוּ דְרַגְזֵין דְאַחֲיָדֵן בֵּיהּ. וּכְדִין יָדַע דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁלִיט עַל פְּלָא. וּכְדִין בְּנָה מִזְבֵּחַ. וּתְרִין מְדַבְּחֵן חֲזוּ, בְּגִין דְהָכָא אֲתַגְּלִי לֵיהּ דְהָא קְדַשָּׁא בְרִיךְ הוּא

שְׁלִיט על פְּלֵא וְיָדַע חֲכָמָה עֲלֵאָה, מַה דְּלֵא הָוָה יָדַע מְקַדְמַת דְּנָא. וּבְנָה תְרִין מַדְבְּחֵן חַד לְדַרְגָּא
דְּאֲתַגְלֵיא וְחַד לְדַרְגָּא דְּאֲתַפְסִיא.

תָּא חֲזִי, דְּהִכִּי הָוָה בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב וַיְבִן שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיְי הַנִּרְאָה אֱלֹוֹ וְגו'. וְלִבְתֵּר פְּתִיב וַיְבִן
שֵׁם מִזְבֵּחַ לַיְי סֵתֵם וְלֵא כְּתִיב הַנִּרְאָה אֱלֹוֹ. וְכִלְא רָזָא דְּחֲכָמְתָא אִיהוּ. וּכְדִין אֲתַעֲטֵר אַבְרָהָם
מִדַּרְגָּא לְדַרְגָּא עַד דְּסֻלִּיק לְדַרְגִּיהָ הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹוֹךְ וַנְסוּעַ הַנְּגַבְתָּ. דָּא דְרוּם
דְּהוּא חוּלְקִיהָ דְּאַבְרָהָם. הַלֹוֹךְ וַנְסוּעַ דַּרְגָּא בְּתֵר דַּרְגָּא עַד דְּסֻלִּיק לְדַרוּם וְתַמָּן אֲתַקְשֵׁר פְּדָקָא
יְאוּת וְסֻלִּיק לְדַרְגִּיהָ דְּדַרוּם. פִּינֹן דְּאֲתַעֲטֵר אַבְרָהָם בְּדַרְגִּי בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא וְעָאֵל (בְּאַרְעָא) בְּדַרְגָּא
קַדִּישָׁא, כְּדִין מַה כְּתִיב וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצֵי. דְּלֵא הוּוּ יָדַעֵי יְדִיעָה לְקַרְבָּא לְגַבִּי דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצֵי, דְּעַד כְּעֵן לֵא הָוָה חִילָא דְּעַל אַרְעָא יְהִיב תְּקַפָּא וּמְזוּנָא עַל אַרְעָא, כְּגִין דְּעַד
לֵא אֲתַקְדִּישַׁת (נ"א אֲתַתְּקַנַּת) וְלֵא קַיִמָא בְּקַיִמָא. פִּינֹן דְּחֲמָא אַבְרָהָם דְּהָא הָוָה חִילָא דְּמִמְנָא
עַל אַרְעָא לֵא יְהִיב תְּקַפָּא וְחִילָא קַדִּישָׁא פְּדָקְחִי, כְּדִין וַיֵּרַד אַבְרָם מִצְרַיִמָה לְגִוּר שָׁם. מִנָּא
יָדַע אַבְרָהָם, דְּכְתִיב לְזַרְעָךָ נְתַתִּי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת. כְּדִין יָדַע אַבְרָהָם דְּהָא אַרְעָא לֵא אֲתַתְּקַנַּת
בְּתַקּוּנָא קַדִּישָׁא אֵלָא בְּדַרְגִּין (דִּיעוּ) קַדִּישִׁין דִּיפְקוּן מִנִּיהָ, וּכְדִין יָדַע אַבְרָהָם רָזָא דְּחֲכָמְתָא
דְּאַרְעָא לֵא תַתְּקַן בְּקַדִּישָׁה אֵלָא כְּדַאמְרוּ:

סְתָרֵי תוֹרָה

קַדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא רְמִיז חֲכָמְתָא עֲלֵאָה בְּאַבְרָהָם וּבְיִצְחָק, אַבְרָהָם דָּא נִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא וְאִיהִי
(ס"א אב ורם), נִשְׁמָ"ה דָּא הִיא שְׁרָה. לֹוֹט דָּא הוּא נַח"ש וְכַת זִוְגִיהָ דְּהָהוּא סְמָאֵל. רו"ח קַדִּישָׁא דָּא
יִצְחָק. נַפ"ש קַדִּישָׁא דָּא רִבְקָה. יִצ"ר הָרַע דָּא רוּחַ הַבְּהֵמָה, וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה בְּחֲכָמִיתָיָה (קהלת
א) מִי יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעוֹלָה הִיא וְגו' נִפְשׁ הַבְּהֵמִית דָּא נִפְשׁ מִסְטֵרָא דִּיעַר הָרַע.

וְעַל דָּא אָמְרוּ (נ"א דְּהוּא) דְּאִיהִי נִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא אֲתַעֲרָא לְגַבְרָא בִּירָא"ה וּבְחֲכָמ"תָּא, נִשְׁמַתָּא
אֲתַעֲרָא לְאִינִישׁ בְּבִינָה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (איוב כח) וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יִרְאֵת יְיָ הִיא חֲכָמָה וְגו'.
נִשְׁמָ"תָּא אֲתַעֲרִי בְּתִשׁוּבָ"ה דְּאֲתַקְרִי בִּינָה וְאֲקַרִּי שְׁר"ה. וְרו"ח הוּא חֲקוּ"ל וְאֲתַקְרִי דְּעַת וְאֲתַעֲרִי
לְאִינִישׁ דִּי סֻלִּיק קְלִיָּה בְּאוֹרֵייתָא, וְאֲתַקְרִי תוֹרָה שְׂפָכְתָּב, וְנִפְשׁ הַשְּׂכֵלִית אֲתַעֲרִי מִנִּיהָ עוֹבְדִין
טְבִין.

וּבְדוּגְמָא דָּא בְּרָא גוּפָא מְאַרְבַּע יְסוּדוֹת אִישׁ וְרוּחַ וְעֶפֶר וּמִים כְּגוּוּנָא דְּהוּא נִשְׁמַתָּא לְנִשְׁמַתָּא
נִשְׁמָה וְרוּחַ וְנִפְשׁ. מִים דָּא דְּכַר וְדָא הוּא מִים מְתִיקִי דְּקַדוּשָׁה, וְאִית מִים הַמְּאָרְרִים דְּאֵנּוּן יִצַּר
הָרַע. אִית אִשָּׁא קַדִּישָׁא נּוֹקְבָא וְאִית אִשָּׁא נּוֹכְרָאָה אִישׁ זָרָה, וְעַל דָּא כְּתִיב וְאֵל יִבָּא בְּכָל עַת
אֵל הַקָּדֹשׁ, דְּאִיהִי נּוֹקְבָתָא מִן יִצַּר הָרַע. רוּחַ קַדִּישָׁא אִיהוּ דְּכַר. אִית רוּחַ מְסֻאָבָא דָּא יִצַּר הָרַע
שְׁנַאמֵר (ישעיה יד) כִּי מִשְׁרָשׁ נָחַשׁ יִצָּא צַפְעָה. אִית עֶפֶר קַדִּישָׁא וְאִית עֶפֶר מְסֻאָבָא.

וְעַל דָּא נִשְׁמְתָא דְאִיהִי תְּשׁוּבָה אֲתְקִיפַת בֵּיהּ בְּהוּא נְחֻשׁ לְתַבְרָא לִיהּ בְּשַׁעְבוּדָא דְתְּשׁוּבָה
וְאִמְשִׁיד לִיהּ לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת, וְאֲנֹן אַרְבַּע יְסוּדֵי מִתְּפַשְׁטִין לְעִשְׂרִין וּתְרִין אֲתָנֹן
אֲחֵה"ע בּוּמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זִסְשֵׁר"ץ. (עַד כָּאן גְּלִיזוֹ):

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְצָא עַד מְקוֹם שְׂכָם. דָּא בִּי כְּנִישְׁתָּא אֲתֵר דְּדִינְרָא דְשְׂכִינְתָּא תַּמָּן כְּמָא דְאֵת
אָמֵר, (כְּרַאשִׁית מַח) וְאֲנִי נָתַתִּי לָךְ שְׂכָם' אָחֵד, דָּא שְׂכִינְתָּא דְאֲתַחְזִי לִיהּ הוּאִיל וְאֲתַקְרִי צַדִּיק,
דְּהָא צַדִּיק לֹא דִינְרָה אֲלָא בְּהַדִּי צַדִּיק, וְדָא הוּא עַד מְקוֹם שְׂכָם. עַד אֵלֹן מוֹרָה אֵלֹן בְּתֵי
מְדַרְשׁוֹת דְּאֹלְפִין וּמוֹרִים תַּמָּן תּוֹרָה בְּרַבִּים.

וְהַכְּנַעֲנִי אִזּוּ בְּאַרְצָא. כְּדִין אֲתַבְּסָם וְאֲתַתְּמֵן יַצַּר הָרַע בְּגוּפָא בְּעַל כְּרַחֲיָה. דְּסִגְיָאִין שְׁמַתָּן אִית לִיהּ,
וּבְגִינֵי כְּךָ (אֲתַמְדָּר) אֲדַפֵּר בְּשְׁמַתָּן סִגְיָאִין. אִזּוּ בְּאַרְצָא וְדָאִי וְאֲתַכְּפִיא בְּהָא, בְּגִין דְּכְדִין אִיהוּ גּוּפָא
בְּזַמְנָא דְלָא אֲתַעֲבֵר מְנִיָּה תְּהוּא נְחֻשׁ כָּל כְּךָ, בְּגִין דְּבִקּוּתָא דְּגוּפָא כְּדִין הַכְּנַעֲנִי אִזּוּ בְּאַרְצָא, אֲמַאי
אֲקַרִּי כְּנַעֲנִי, דְּאֲסַחֵר גּוּפָא לְדִינִין בִּישׁוּן.

וְנִשְׁמְתָא קְיָימָא בְּהָאִי עֲלָמָא כְּדָקָא יָאוֹת בְּגִין לְמוֹזְפֵי בְּהּ, לְבַתֵּר כַּד נִפְקַת מֵהָאִי עֲלָמָא אִי זְכָאֵת
סְלָקָא לְאֲתַרָּה דְּנִפְקַת מִתַּמָּן דְּכְתִיב אֵל מְקוֹם הַמְּזִבַּח אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בְּרַאשׁוֹנָה וּכְתִיב אֵל
הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֶהְלֶה בְּתַחֲלָה. אֶהְלֶה בְּהִ"א.

וְהִשְׁתָּא אִיהִי קְיָימָא בֵּין לְסְלָקָא לְעִילָא וּבֵין לְנַחְתָּא לְתַתָּא. (דְּכְתִיב) בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעַי. אִי
זְכָאֵת סְלָקָא אֵל מְקוֹם הַמְּזִבַּח, אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם וְגו'. מָאן עָשָׂה וּמָאן מְזִבַּח. אֲלָא אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם,
דָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאִיהוּ עֲבַד תַּמָּן הָאִי מְזִבַּח וְאֲתַקִּין לָהּ עַל תְּרִיסַר אַבְנֵין לְמִסְפַּר שְׁבַטֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר יְיָ אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמִךָ וְדָאִי.

וּמְזִבַּח דָּא עָשָׂה שָׁם בְּרַאשׁוֹנָה כַּד אֲתַבְּרִי עֲלָמָא עֲלָאָה (עֲלָאָה) טְמִירָא לְכָל עֲלָמִין, וּמִיכָא"ל
כְּהֵנָּא רַבָּא קָאִים וּמְקַרִּיב עֲלָהּ קַרְבָּנִין דְּנִשְׁמְתִין, בֵּינֹן (דף פ ע"ב) דְּנִשְׁמְתָא סְלָקָא תַּמָּן מַה כְּתִיב
וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְיָ, נִשְׁמְתָא קֶאֱרִי תַּמָּן וְאֲצַרִּירָא בְּצַרְוֹרָא דְּחַיִּי.

וְכָל דָּא, אִי זַפְּאָה בְּהָאִי עֲלָמָא לְאֲתַקְנָא גּוּפָא כְּדָקָא יָאוֹת וּלְאֲפִפִּיא (וּלְאֲפִפִּיא) תַּקְפָּא דְּהוּא
לְטִיָּא, עַד דְּאֲתַפְּרִשָׁא מְנִיָּה מַה כְּתִיב, וַיְהִי רִיב בֵּין רוּעֵי מְקַנְהַ אַבְרָם וּבֵין רוּעֵי מְקַנְהַ לֹּט
(דָּא יַצַּר הָרַע), דְּבְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בְּהָאִי עֲלָמָא, אֲנֹן סִיעֵן וּמְנַהֲיָגִין דְּנִשְׁמְתָא, וְאֲנֹן סִיעֵן וּמְנַהֲיָגִין
דְּיַצַּר הָרַע, אֲנֹן בְּקַטְרוּגָא מְקַטְרִגִין אֵלִין בְּאֵלִין, וְכָל שְׁיִיפִין דְּגוּפָא בְּצַעֲרָא בִּינִיָּהוּ בֵּין נִשְׁמְתָא
וְהוּא נְחֻשׁ דְּקָא מְגִיחִין קַרְבָּא בְּכָל יוֹמָא.

מַה כְּתִיב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֵל לֹט. נִשְׁמְתָא אֲתַדְרָא לְגַבִּי יַצַּר הָרַע וְאָמֵר לִיהּ, אֵל נָא תְּהִי מְרִיבָה
בִּינִי וּבִינִיךָ וּבֵין רוּעֵי וּבֵין רוּעֵיךָ, סְטָרִין דִּילִי וּסְטָרִין דִּילָךְ. כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ, יַצַּר טוֹב
וַיַּצַּר הָרַע קַרִּיבִין דָּא כְּדָא, דָּא לִימִינָא וְדָא לְשְׂמָאלָא.

הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי. סגיאין תיבא אנון בעלמא, זיל ושוט אבתרייהו ואתפרש מעמי. אם השמאל ואימינה וגו'. ואוכח ליה ואעיק ליה בכמה קרבין דעביד בהדיה בכל יומא, עד דכתיב ויפרדו איש מעל אחיו.

פיון דמתפרשין דא מן דא מה פתיב, אכרם ישב בארץ פנען. אתישבת נשמתא באנון צדיקא בישובא טוב בשלם. ולוט ישב בערי הפפר, ההוא לטיא מקטרנא אזיל לקטרנא ולא תחברא באתר דתיבא תמן דכתיב ויאהל עד סדום. מה כתיב בתריה ואנשי סדום רעים וחטאים לוי מאה. תמן שריא ושוי דינריה פינייהו לאתחברא בהו לאסטאה לון ולאוכדא לון. (אכרם בעובדיו טבין בתשובה באורייתא) (חסר) (ס"א בעובדיו בישין).

(פיון דאשתארת נשמתא בלא מקטרנא ואתדכי גופא מההוא זוהמא, מיד קדשא בריה הוא אשרי דינריה בהדיה ורית אחסנתא עלאה ותתאה, ואית ליה נייחא בין צדיקא, וההוא לטיא בין אנון רשיעיא חטאן בהדיה, עד דלא הוה פורקנא לחוביהו).

(מה כתיב וישמע אכרם פי נשפה אחיו. וישמע אכרם דא נשמתא דאשתארת בדכיו בגופא. פי נשפה אחיו, דא יצר הרע דנשפה בין אנון תיבא בחובין סגיאין. ויזק את חניכיו ילידי ביתו, אליו אנון צדיקא דלעאן באורייתא דאנון שייפי דגופא זריזין למינהו בהדיה שמנה עשר ושלוש מאות, אליו רמ"ח שייפין דגופא, ושבעין, דרזא דנשמתא דנפקא מתמן). בכלא אודרו למהו תמן לגפי אנון תיבא לאתבא לון (מחוביהו) מחוביהו.

מה כתיב וירדה עד דן. רדיף אבתרייהו ואודע לון דינא דההוא עלמא ועונשא דגיהנם, ולא יחיב דמיכו לעיניה ביממא ובליילא עד דאוכח לון לאנון תיבין ואתיב לון בתיובתא לגפי קדשא בריה הוא. מה כתיב וישב את כל הרכוש, אתיב לון בתיובתא שלימא כדקא יאות.

וגם את לוט אחיו וגו'. אפלו לההוא יצר הרע אתקיף בהדיה עד דאכפניה בעל פרחיה (לא) ואמתיק ליה כדקא חזי. כלא אתיב בתיובתא שלימתא כדקא יאות, בגין דלא אשתכח יממא וליילא עד דאוכח לון וירדה לון על ההוא חובא דחאבו עד דתאבו בתיובתא שלימתא כדקחזי.

אתדרנא למילי קדמאי דפרשתא. פתיב (שיר השירים ג) מצאוני השומרים הסוככים בעיר וגו'. (תנן כדוגמת דרמיו באברהם ויצחק ושרה ורבקה יהו"ה, כדוגמא דא רמיו בהאי קרא (רות א) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים. אלימלך דא נשמתא לנשמתא.

נעמי דא נשמה, ואמאי אתקרי נעמי, משום (תהלים ז) ויהי נעם יי אלהינו. מחלון דא רוחא קדישא, ולמה אתקרי מחלון דמחל ליה קדשא בריה הוא. רות דא נפש קדישא, ולמה אתקרי רות על שם תו"ר. כליון דא רוח"א דבעיר"א, ועל דא אמר שלמה עליו השלום (קהלת ג) רוח הבהמה דא יצר הרע. ערפ"ה דא נפשא דשמאלא בת זוגיה של יצר הרע. ולמה אתקרי ערפה משום פי עם קשה ערף הוא.

אִי זָכָה בַּר נֶשֶׁ סֶלְקָא נִשְׁמָתָא עֲלָאָה, וְאִי לָאוּ מִסְתַּלְקִי אַנְוִן דּוּבְרֵי נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְאִשְׁתָּאָר
נִשְׁמָתָא עֲלָאָה וְנִפְנֵשׁ הַשְׂכְּלִית, מַה כְּתִיב, (רות א) וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וַיִּשְׁתֵּי כְּלוּתֶיהָ
עָמָה וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְכַלּוּתֶיהָ שִׁבְנָה בְּנִתִי וְגו'. וַתֹּאמֶר רות אֵל תִּפְגְּעִי בִּי וְגו' וְעָרְפָה שָׂבָה לְעָמָה
וּלְאֵלֶיהָ).

תַּנּוּ עֲבַד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְרוּשָׁלַם לְעֵילָא כְּגוֹנוּנָא דִּירוּשָׁלַם דִּלְתַנָּא, בְּשׁוּרִין וּמְגֻדְלִין וּפְתִיחִין
פְּתִיחִין, וְאַנְוִן חוֹמוֹת דִּתְמָן אִית עֲלֵיהוּ נְטָרִין